

148C

தமான் துணை.

பாவநாசம் என்னும்
சிங்கைப்பிரபந்தத் திரட்டு

இது

பாவநாசத் தலபுராணசிரியராகிய

முக்களாலிங்கமுனிவர் புதல்வரும், ஆநந்தக்கூத்தரின்

இளைய சகோதரரும்

திருக்கைலாச பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆநீனத்தத்
திராவிட மாபாடிய கர்த்தரா யெழுந்தருளி யிருந்த

மாதவச்சிவஞான யோகிகளின்

சிறிய தந்தையுமான

நமச்சிவாயக் கவிராயரவர்கள்

இயற்றியது.

மதுரை

மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராயரால்

மதுரை “எக்ஸெல்ஸியர் பிரஸில்”

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1917.

இதன் விலை]

[அணை-12]

MAHAMAHOPADHYAYA
SWAMINATHA IYER LIBRARY

பொருளடக்கம்.

முகவுரை.

நூலாசிரியர் சரித்திரம்.

1. கவித்துறையந்தாதி.	1.
2. பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.	14.
3. கொச்சகக்கலிப்பா.	29.
4. சந்தவிருத்தம்	42.
5. பிள்ளைத்தமிழ்.	50.
6. சிலேடை வெண்பா	87.
பிழைதிருத்தம்.	100.

குமரன்முனை.

முகவுரை.

ஐங்கரக் கடவுளை யாற்றித் தடந்தோட்
செங்கடம் பண்ணலைச் செந்தமிழ் முனிவனைத்
தவஞான ரூப தயாநிதி யாகிய
சிவஞான யோசி திருத்தாண் மலரை.
யடுத்துப் போற்றுகுது மன்பா
லெடுத்த காரிய மிலங்குதற் பொருட்டே.

பாண்டிவளநாட்டில் பொதியமலையடி வாரத்தில் பொருநரை நதிக்
கரையில் “பாவநாசம்” என்னும் புண்ணியத்தலத்தில் திருக்கோயில்
கொண்டருளும் உலகம்மை மீது நமச்சிவாயக்கவிராயர் என்னும்
அருட்பெரும் புலவர் இயற்றிய பிரபந்தங்களில் பற்பல பாடல்கள்
தென்னாட்டிலே பல இடங்களில் வழங்குவனவாகும். பாடல்கள்
பலவும் மதுரம் பழுத்துத் தேன்றுளிக்கும் வளச்செம்பாகத்துடன்,
பத்திச் சுவைநனி சொட்டச் சொட்டப் பல்குவன வாதலின் தமிழ்
மக்கள் பலரும் மனப்பாடஞ்செய்து பாராட்டுவதுண்டு. எனது தந்
தையார் இராமசாமிக்கவிராயவர்கள் இப்பாடல்களைக்கூறி மனங்
கசிந்துருகுவதைப் பலமுறை யறிந்துள்ளேன். ஆதலின் பாலப்
பருவந்தொட்டு இக்களிகளில் எனக்கு விருப்புமிகவுண்டு. திருநெல்
வேலி முதலிய பல இடங்களில் பெரியார் ப்லர் இப்பாடல்களைக்
கூறக்கேட்டு மிருக்கின்றேன். இங்ஙனம் கேள்வி வகையானே பற்
பல செய்யுட்கள் எனக்கு மனப்பாடமாயின. பாடல்களின் சுவைப்
பெருக்கால் விருப்பமிகக்கொண்டு நூல்களைத்தேடத் தொடங்கினே
னாக சில இடங்களில் சில நூல்கள் கிடைத்தன. சிலபிரதிகள் அரை
குறையாக இருந்தன. பலவாறு முயன்றும் பிரபந்தங்கள் முழுது
மமைந்த சுத்தப்பிரதிகள் கட்டில. பின்னர் அரிகேசநல்லூர் வித்து
வானும் அம்பாசமுத்திரம் ஐஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதரும் அம்பிகா
பதிக்கோவையை அச்சிட்டவரும் பழையசரித்திர ஆராய்ச்சி வல்லு
நரும் ஆகிய ஸ்ரீ அரிகரபாரதிகள் பலநான் முயன்று நான்குபிரதிகள்

தேடியொப்பு நோக்கிக் காகிதத்தில் எழுதிவைத்திருந்த கலித்துறை யந்தாதி, பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, கொச்சக்கலிப்பா, சந்தவிருத்தம். பிள்ளைத்தமிழ் என்னுமிவைகளை ஸ்ரீ முருகநாத சுவாமிகள் மூலம் கொடுத்துதவினார்கள். இவர்கள் செய்த பேருதவியை என்றும் மற வாது பாராட்டுங் கடப்பாடுடையேன்.

உலகம்மை திருவருளையே துணையாகக்கொண்டு என்னிடமுள்ள சில பிரதிகளையும் பாரதியவர்கள் கொடுத்த பிரதியையும் வைத்து ஒப்புநோக்கினேன். சிற்சில இடங்களில் சிற்சில எழுத்துக்கள் காணப்படவில்லை. அவ்விடங்களை வெற்றிடமாகவே விட்டுவிட்டேன். சிற்சில கவிகள் பாடப்பிறழ்ச்சியால் பொருள் விளங்காவாறுள்ளன. அவற்றையும் இருந்தவாறே விட்டுவிட்டேன். [200வரு அளவின வாகிய இந்நூல்களை இத்துணைப் பிறழ்ச்சியுற்று உண்மைகாண்டற் கியலாவாறு கலக்கந்தருமேல் பலநூறு வருஷங்கட்கு முன்னுள்ள சங்கநூல்கள் பலவற்றையும் ஆராய்ந்து வெளியிட்ட ஸ்ரீமத் மஹா மஹோபாத்தியாயர் வே. சாமிநாதையரவர்கள் என்ன கஷ்டப்பட்டிருப்பார்களென்பதை நினைத்து நினைத்து உருகுகின்றேன் “பெற்ற வட்கே தெரியுமந்த வருத்தம்”] இன்னுஞ் சிலபிரதிகள் தேடியா ராய்ந்து வெளியிடலாமெனக் கருதிய யான் 2வரு காலமாக இருதைய வியாதியால் மிகத்துன்புற்று வீட்டைவிட்டு வெளிப்போந்துலவக் கூடாவாறு தளர்ச்சியுற்றமையால் நீர்க்குமிழியாகிய யாக்கையுறும் போதே வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்ற வேட்கை மிகுதியால் இயன்ற வரை சுத்தப்பிரதியாகக் முன்னரே அச்சிடப்பெற்றுள்ள “சிந் கைச்சிலேடைவெண்பா” என்றநூலையும் உடன்கேர்த்து அச்சிடுவித் தேன். சிலேடை வெண்பா நூலுக்குப் பொருள் விளங்கும்படி உரையெழுதி உடன்கேர்த்து வெளியிட விரும்பி அறிந்தவரை உரையும் எழுதிமுடித்தேன். காகிதப் பஞ்சத்தாலும் காலநீட்டிக்காமல் வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்ற உட்கருத்தாலும் அவ்வுரையை இப் புத்தகத்தில் வெளியிடவில்லை.] திருவருள் கூட்டுமேல் பின்னர் சிலேடைவெண்பா மூலமும் உரையும் தனிப்புத்தகமாகவெளியிடு வேன்.

இப்புத்தகத்தை அச்சிடுங்கால் கல்விவகையாலும் பொருள் வகையாலும் எனக்குவேண்டு முதலிகளைச்செய்து அன்புபாராட்டிய

தக்கார்கட்கு மிக நன்றி கூறுகின்றேன். இப்பேருபகாரிகட்கு உலகம்மை திருவருள் பெருகுவதாக.

இந்நூல்களில் நோய்த்துயர் மிடித்துயர் பிறப்பிறப்புத்துயர் யமதண்டனைக்கொடுமை முதலிய பலவிஷயங்கள் மிகவும் உருக்கத்துடன் இனிமையான சொற்களாற் றொடுக்கப்பெற்றுள்ளன. கொச்சகக்கவிப்பா சந்தவிருத்தம் இவ்விரண்டனாளும் ஆங்காங்கு மிகக்காணலாம். இவற்றிலுள்ள நயங்களை யெல்லாம் யானெடுத்துக்காட்டல் மிகையாம். இவற்றுள் எந்தநூலிலேனும் சிலகவிகளைப்படிப்பவர் தாமே மனங்ககிந் துருகுவரென்பது நிச்சயம். இயற்கையாகவே ஆராய்ச்சிக் குறைவுள்ளயான் பிணித்துயரால் மனநிலை குன்றியிருக்கும் இக்காலத்துஇச்சிறந்த நூல்களை வெளியிடப்படுக்கமையால் எத்தனையோ குறைகளிருக்கலாம். “குற்றங்களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல், கற்றறிந்த மேலோர் கடன்” என்பதைக் கூறி நிறுத்துகின்றேன்.

உலகம்மை திருவடிகளே சரணம்.

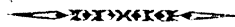
மதுரை 25-3-17. }
தெற்காவணிமூலவிதி }

குங்ஙனம்
மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்.

நூலாசிரியராகிய நமச்சிவாயக் கவிராயர்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

புண்ணிய பூமியாகிய இப்பரதகண்டத்தில், பூமிதேவியின் மார்பின் மதாணி போன்றதும், கூடல் முதல் இராமேசுவரம் ஈறாக வுள்ள பதினான்கு திருப்பதிகளையும், முதலிடை கடையென்னும் முச்சங்கங்களையும் தன்னகத் தடக்கியதுமாகிய, பாண்டி நாட்டில், “தமிழ்மெனு மளப்பருஞ் சலதிதந்த” ஆசிரியர் அகத்தியனார் எழுந்தருளியிருக்கும் பொதியமலைச் சாரலின்கண்ணுள்ள விக்ரீம சிங்கபுரமென்னும் திப்பிய திருப்பதியின்கண், சைவவேளாளர் மரபிலுதித்த முக்களா லிங்கர் என்னும் பெரியாருக்கு; இற்றைக்கு நூற்றெண்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் நமச்சிவாய ரென்னும் பெருந்தகையாளரும், சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்திகளாகிய யாமெல்லாம் இறைவனடிப் புணைசேர்ந்து பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்தி யுய்யும்வண்ணம், வடநூற்கடலையும் தென்னூற்கடலையும் நிலைகண்டுணர்ந்து தமிழிலுள்ள சிவஞானபோதமென்னும் அரும்பெரு நூலுக்கு மாபாடிய மியற்றியருளிய ஆசிரியர் மாதவச்சிவஞான யோகிகளை, அருமைத் திருக்குமாரராகப் பெறுதற்கு முன்னர் அருந்தவம்புரிந்த ஆனந்தக்கூத்த ரென்பவரும், புத்திரராக அவதரித்தனர். இவர்களைத் தந்தையார் உரிய பருவத்திலே நல்லாசிரியனையடைந்து கல்விகற்கும் வண்ணம் செய்தனர். இவர்கள் ஆசிரியர் மாட்டுப் போன்புடையராய், வழிபாடு முதலியன செய்தலிற் சிறிதும் முனிவின்றி ஆசிரியருள்ளத் தருள்சுரக்கும் வண்ணம் ஒழுகிக் கற்றுவருவாராயினர். அவ்வாசிரியர் திருவருட்பெருக்கினால், இவர்கள் ஐயந்திரிபறக்கற்றுப் பண்டிதராயிருந்ததோடு, “கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க வதற்குத் தக” என்னு முதுமொழிக் கிணங்க லீவகாருண்யம், ஈசுவரபக்தி, பொறை, அடக்கம், வாய்மை முதலிய எல்லா நற்குணங்களும் அமையப் பெற்றிருந்தனர்.

இவ்விருவருள், நமச்சிவாய ரென்பவர் நாடோறும் தம்மூர்ப் புறத்தேயுள்ள பாவநாச மென்னும் திப்பிய திருப்பதிக்குச் சென்று, தாம்பிரவண்ணியில் நீராடிச் சிவபூசை முதலியன செய்து முடித்துத் திருக்கோயிலிற் சென்று, சுவாமிதரிசனஞ் செய்து தம்மூர்க்கெழுந்தருள்வதியல்பு. இங்ஙனம் நிகழுங்காலத்து, அப்பாவநாசத்தில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் உலகாம்பிகையை உபாசன மூர்த்தமாகக்கொண்டு, இடையறாப் பேரன்புடன் உபாசித்து வந்ததோடு, அம்பிகை சந்நிதியினின்று கரைந்து கரைந்துருகிக் கண்களினின்றும் ஆனந்த அருவி சொரிய, உரோமாஞ்சகக் கொள்ள, நாத்தழுதழுப்ப, உரைதடுமாறப் பரவசமுற்று, அவ்வம்பிகையின் திருவருளால் அமிழ்தினுமினிய பலதமிழ்ப்பாடல்களைப் பாடித் துதித்து வருவாராயினர். இப்பெருந்தகையார் இயற்கையிலேயே செல்வத்தராகவின், ஏனையபயனில் முயற்சிகளையெல்லாம் ஒழித்துத்தம்மாட்டுவிரும்பிக் கற்கவரும் நன்மாணுக்கர்கட்கு இலக்கியம், இலக்கணம், சித்தாந்த சாஸ்திரம் முதலிய நூல்களைக் கற்பித்து வந்ததோடு, இறைமைக்குணம் முற்றுமுடைய உலகாம்பிகையின் பொருள் சேர்புகழையே எக்காலத்தும் புகழ்ந்து வந்தனர்.

இவர் இங்ஙனம் ஒழுகுங்காலத்து இவர்தந்தையாராகிய முக்களாலிங்கர், தம்மரும்பெற்ற குமாரரையழைத்து என் அருமைக்கண்மணியே! பிதிரர்கடன் தேவர்கடன் முனிவர்கடன் முதலியன செய்தம் பொருட்டு நீ ஒரு கன்னிகையை மணந்து இல்லறம் நடத்துவாயென்று கட்டளையிட்டருளினர். அது கேட்ட நமச்சிவாயர் என்றும் ஒரு பெற்றித்தாய பேரின்பத்தை யெய்துதலே தந்துணிபென்பதைக் குறிப்பாலறிவித்து, மௌன முற்று நின்றனர். இவர் குறிப்பினையறிந்த தந்தையார், “குழந்தாய்! வேத சிவாகமங்களில் கூறிய பிரமசரியமாகிய முதனிலையில் நிற்கும் நீ, இதனையடுத்த இல்லற தருமத்தை நாடாது இறுதி நிலையாகிய துறவறத்தை மேற்கோடல் வேதவழக்கோடும் ஆன்றோர் வழக்கோடும் மாறுபாடாம்; ஆகவின் அந்நினைவை முற்றும் ஒழித்தி” யெனப்பணித்தனர். நமச்சிவாயர் இச்சின்னீரவின்பமாகிய உலகபோகங்களைக், கான்ற சோறெனக் கருதுங் குணமுடையராயினும் “தந்தைசொன் மிக்க மந்திரமில்லை” என்னும் முதுமொழியையெண்ணி, அதற்குடன்பட்டு அவர் கருத்தின்

படி ஒரு பெண்ணருங்கலத்தினை மணந்து கமலபத்ரோதகம்போல இவ்வாழ்க்கையினின்று ஒழுகுவராயினர்.

இங்ஙனம் ஒழுகும் நாளில், அம்பிகையின் திருவுருளால் அவ் வம்மையார் திருவயிற்றில் அரும்பெறம் பெண்மகனொன்று உதித் துப் பிறைச்சந்திரனையொப்ப வளர்ந்து வந்தது. இவர் நாடோறும் இரவின்கண்ணே கோயிலுக்குச் சென்று, அம்பிகை தரிசனஞ் செய்து, தம்மில்லிற் கெழுந்தருளும் பொழுது பத்திச்சுவைவனி சொட்டச்சொட்டி, பல இனிய தமிழ்ப்பாக்களைப் பாடிக்கொண்டே வருவர். இவ்வன்பர் அன்பினொடு கனிந்துமாமும் பாடலின்கவையைச் செவிமடுத்த அகமகிழவும், இவர் பெருமையைறிந்து உலகத்தாரும் யவும், திருவுளங்கொண்டு உலகாம்பிகை, ஒருநாளிரவு அர்ச்சகர் அலங் கரித்திருந்த அலங்காரத்தோடு ஒருகண்ணிகைவடிவங்கொண்டு மறை ந்து, இவ்வன்பர் பின்னே எழுந்தருளிவர, நமச்சிவாயர் தம்மன முத விய கரணங்களெல்லாம் அம்பிகையின் பாதபங்கபத்துச் செல்லுத லால், மெய்ம்மறந்து வாயினுள்ள எச்சில், புறத்தே தெறிக்க “எம்மித யாலயத்தெம்பெருமன்னையே! என்னையாண்டருள் புரிசுவதியாண்டே” என்னும் கருத்தமைந்த பாடலைப்பாடித்துதிக்க; புறம்போந்த அவ் வெச்சிற்றுளிகள் அவரோடு மறைந்துவந்த அம்பிகையின்மீது தெறி க்க, அத்திருக்கோலத்துடனே கோயிலின்கட் சென்று எழுந்தருளி இருந்தனர். மறுநாள் வைகறையில் வழக்கம்போலத் திருப்பள்ளி யெழுச்சிக்குக் கோயிலின்கட் புக்க அருச்சகர், அம்பிகை துகிலில் எச்சுற்றுவர் படிந்திருப்பதைக் கண்டு மனந்துணுக்குற்று, அந்தோ இவ் வநுசிதம் புரிந்தார் யாவர் கொல்லோ! வென, மனங்கவன்று, மறுக்க மெய்தி, சிறிது பொழுது நெடிதுயிர்த்து ஒருவாறு தேறி, இத் தகைய கொடுஞ்செய்கைகள் இனி நிகழாவண்ணம் தடுக்கவெண்ணி அக் கோயில் தானிகர்க்குத் தெரிவிக்க, அவர் ஆண்டு சுவாமி தரிச னத்தின் பொருட்டு மதுரையம் பதியினின்றும் போந்த கர்த்தாக்க ளெனப் பெயரிய அரசரிடம் விண்ணப்பித்தனர். அவ் வரையர் வந்து இதைக் கண்ணுற்றுப் பெரிதும் வருந்தி, இத் தீச்செயல் புரிந் தாரை எவ்வாற்றானும் அறிந்து ஒறுப்பலெனக்கூறி, அர்ச்சகரை யழைத்து சம்புரோக்ஷணம் முதலியன செய்து, பூஜை நடைபெறு மாறு பணித்துத்தம் முறையுள் புக்கனர். அன்றிரவில் அவ்வரையர்

எம் பெருமாட்டிக்கும் இங்ஙனம் நிகழ்ந்ததே யெனக்கவன்று, நெடு
நேரத் துயிலின்றி வதிந்தபின்னர், அம்பிகையின் திருவருளால் சிறிது
துயில்வர, அம்பிகை யவர்கனவிற் றோன்றி, “அன்பனே! நின் மனக்
கவல் ஒழிக; நம்மாட்டு இடையறாப் பேரன்புடைய நமச்சிவாய
எனன்பான் திருக்கோயிலில் நம்மைத் தரிசித்துத் தன்னுர்க்குச்
செல்வுறி, நம்மீது அன்பு மயமாகிய இனிய கவிபாடிக்கொண்டே
செல்வானாகலால், அப் பாமாலை யைக்கேட்கும் வேட்கை மிகுதியால்
அவனைப் பின்பற்றிச் சென்றோம். அவன் நமக்குப் பாமாலை புனைந்
தலங்கரித்ததேயன்றி, நம் கலைக்கும் ஓர் அணியணிந்தனன். அது
நமக்கு மிக்க உவப்பைத் தருவாகும்; ஆகையால் அதுபற்றி அவனை
வருத்தற்க” எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளி மறைந்தனன். அரசர்
விழித்தெழுந்து, இது கனவோ கனவோ என ஐயுறுத்துத்தெளிந்து,
அம்பிகையின் திருவளோலியந்து பாராட்டினர். பின்னர் மறுநாளுந்
யத்தில் ஏவலரைக் கூஉய், நமச்சிவாய ரென்னும் பெருந்தகையா
ளரை யழைத்து வம்மின் எனக் கட்டளையிட, அவ்வாணையைச் சிர
மேற் கொடு அவரை யழைத்து வந்தனர். அரையர் நமச்சிவாயரை
நோக்கி, ஐய! நீவிர் நேற்றிரளில் கோயிலின்கட் சென்று அம்பிகை
யின்மீது எச்சிற்றம்பலத்தை யுமிழிந்து அறுசிதஞ் செய்ததாகக்
கேள்விபுற்றனன்; அங்ஙனம் செய்தற்குக் காரணம் என்னெயென
வினவ, அவரொன்றுந் தோன்றாது திகைத்து, அரசே! யான் நேற்
றிரவு கோயிலின்கட் சென்று, அம்பிகையைத் தரிசனஞ் செய்ததுண்
மையே; இத்தகைய அறுசிதத்தைப் புரிந்தேனல்லன்; தரிசனஞ்
செய்து எம்மில்லிற் கேசுங்கால், தாம்பூலந் தரிசுத்துச் சென்றேனே
யன்றி வேறென்று மறிந்திலேனென உள்ளவாறுரைத்தனர். அரை
யர் அப் புலவர் பெருமானின் பக்தி மேம்பாட்டைச் சோதிக்கவெண்
ணிக் கோயிலுக்குவம்மின் என உடன் கொண்டு சென்று, அவரை
அம்பிகை சந்நிதியில் நிறுத்தி, அம்பிகையின் கையில் ஒரு பூச்
செண்டைவைத்துப் பொற்கம்பிகளால் இறுகப்பிணித்து, “ஐய இச்
செண்டு நும் கையில் வரப்பாடுக” எனக் கூறினர். நமச்சிவாயர்
அம்பிகையின் திருவருளால் ஓர் கவித்துறையந்தாதிபாட, கவிக்கொரு
சுற்றாக அறுத்து,

“விண்டல நின்ற சரற்கால சந்தரசு வேதமுக
மண்டல முங்கை மலரொடுந் தோளின் வழிந்தரந்
குண்டல மும்பொலி வாலப் பிராயக் குமாரத்தியாய்ச்
செண்டலர் செங்கை யுலகாளென் னாவிற் சிறந்தனளே”

என்னும் தொண்ணூற்றாறு களியைப்பாடி முடித்தவுடன், அச் செண்டானது அம்பிகையின் திருவருளால் நமச்சிவாயர் கையின் கண்ணே வந்தது. இவ்வற்புதச் செயலைக்கண்ட அரசரும் ஏனையோரும், அம்பிகையின் திருவருளையும் நமச்சிவாயர் அன்பையும் வியந்து, புகழ்ந்தனர். பின்னர் இப் புலவர் பெருமானுக்கு அரையர் பரிசில் முதலியன கொடுத்துப் பலவகைச் சிறப்புச் செய்தனர். நமச்சிவாயர் எஞ்சிய நான்கு களிகளையும் பாடிமுடித்து, அம்பிகையின் பாதப்போதில் இடையறாப் போன்புடையா யொழுக்குவாராயினர்.

இங்ஙனம் ஒழுகும் நாளில், கன்மத்துக்கீடாய்க் குன்மனோயெய்த, அதனால் மிகத் துயருழந்து வருந்தி, அம்பிகையின்மீது அந்நோய் நீங்குமாறு பல இன்னிசைப்பாக்களைப் பாடியும், அந்நோய் நீங்கப்பெறுமையால், மீண்டும் அம்பிகையின்மீது சிங்கைக் கொச்சுக்கவிப்பா எனப் பெயரிய தூலொன்றையிறந் வெண்ணிப்பாடுங்காலத்து, அந்நோய் அதிகரித்தமையால்,

“பைமருந்தும் வாகடநூற் பண்டிதனார் கொண்டுவந்த
கைமருந்து மேதுமஞ்சட் காப்புமருந் தொவ்வாதாற்
செய்மருந்து பின்னிடுமுன் தீர்த்தமருந் துண்டுபிணிக்
குய்மருந்து வேறே துலகுடைய மாதாவே”

எனவரும் இப்பாடல் முதலிய பல பாடல்களைப்பாடிப் புலம்பி வருந்தினர். எத்துணைப் பெரியாரும் பிரார்த்த கன்மத்தை யனுபவித்துக் கழிக்க வேண்டுமது நியமமாதலால், இங்ஙனம் பலவாறுகப் பாடியும், அந்நோய், நீங்காது மேன்மேலும் அதிகரித்து வருத்த, அவ் வருத்தம் சகியாது, கொழும் பிணியுடனிருந்து வருந்துவது உயிர் துறப்பதே சாலவும் நலமெனக்கருதித் கல்யாண தீர்த்தத்தின் கண் இழிந்தனர். அவ்வமையத்து, அம்பிகைதோன்றி, “அன்பனே! என்னக்ரியஞ்செய்தனை ; நீ நம்மாட்டு உழுவலன்புடையவாதலின்

இந் நோயை இப்பொழுது யாம் தீர்ப்பினும், நீ முற்பிறவிகளி லீட் டிய கன்மங்கள் நின்னுயிர் புக்குழிப்புக்கு வருத்து மென்பதையறிதி” எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அதனைச் செலியுற்ற நமச்சிவாயர், அன்புருவாகிய தாயே! இப் பிறவியிலேயே இக் கன்ம நோயை அனுபவித்துக்கழிப்பல்; இனி யொரு பிறவியும் வேண்டகில்லே னென விண்ணப்பித்து, ஆண்டு நின்றும் போந்து, திருக்கோயிலுட் புக்கு, அம்பிகையையும் சுவாமியையும் தரிசனைசெய்து, “என்குடி முழுகாள்” என்னு முதற்குறிப்புள்ள செய்யுள் முதலிய பலபாக் களைப் பாடித் துதித்துத் தம்மில்லிற் கேளனர்.

இவர் இங்ஙனம் ஒழுகும் நாளில், அருந்ததியன்ன பெருந்திறற் கற்பினையுடைய இவரது மனைவியார், அம்பிகையின் திருவடி நீழ லையடைய, நமச்சிவாயர், இதுவும் அம்பிகையின் செயலெனவெண்ணி மனஞ்சலியாமல் தம்மொழுக்கநெறியிற் சிறிதும் வழுவாது நின்று, தாயினையிழந்த தம்மரும் பெற்றபுதல்வியைப் பாதுகாத்துவருங் காலதது, ஒரு நாள் மாலைப்பொழுதில், வழக்கம்போல, பாவநாசத் துக்குச் சென்றிருந்தனர். அவரது புதல்வியாரும் சமையற் றொழி லினை முடித்துக் கோயிலுக்குச் சென்றிருந்த தந்தையார் வரலினை எதிர்பார்த்திருக்கும் அமையத்துப் பூப்படைந்தனர். பூப்புற்ற அவ் வம்மையார் தந்தையார் வந்தவுடன் அமுதுபடைக்கும் வண்ணம், அயலகத்துள்ளதோர் மாதிரிவேண்ட, அவ்வேண்டுகோளுக்கு அவ் வம்மையார் இசைந்தமைகண்டு ஆண்டுச்சிறிது பொழுது தாழ்த்தனர். அவ்வமையத்தில் நமச்சிவாயர் தம்மில்லிற் கெழுந்தருள, அன்பான் பிற் கெளியளாகிய உலகாம்பிகை, அவரது புதல்வியாரின் திருவருக் கொண்டு, நமச்சிவாயரை யன்போடு வரவேற்று, அன்ன முதலிய படைத்து உபசரிக்க, நமச்சிவாயர் உண்டு, கரசுத்தி செய்தற்கு வெளி வரும்போது, அவரது புதல்வியாரால் வேண்டப்பட்ட அவ்வம்மை யார் வந்து, ஐய! தாங்களே படைத்துண்டார்களோ? அல்லது வேறு யாரும் படைத்தனரோ? என வினவினர் உடனே நமச் சிவாயர் என் பெண்மணியே அமுது படைத்தனளே பல்லது வேறொ ருவரும் படைக்கவில்லை யென்றனர். அவ்வம்மையார் ஈதென்ன ஆச்சரியம், நாம் புதல்வி பூப்படைந்து எம் மில்லின் கணுள்ளான். அவள் என் தந்தையாருக்கு இன்று அன்னம் படைத்தியென வேண்ட

அவ் வேண்டுகோட்கிணங்கித் தங்கட்கன்னம் படைக்க என்னில்லின் கண்ணிருந்து விரைந்து வருகின்றேன், எனக் கூறினர். உடனே நமச்சிவாயர், மனந்துணுக்குற்று, இச்சூழ்ச்சியை யாதெனவறியேன் என மனங்கவன்று, தம் மில்லினுள்ளே சென்று, தம் புதல்வியைத் தேடிக்காணப் பெறுமையால்; உலகாம்பிகையே தம்மாட்டுக் கருணை கூர்ந்து இத் திருவுருக் கொண்டு எழுந்தருளி வந்தனள் என வெண்ணிக், கண்களினின்றும் ஆனந்தவருளி சொரிய, உரோமாஞ்சங் கொள்ள, அம்பிகையைப் பாடித் துதித்தனர். இவ் வற்புதச் செயலை யறிந்த யாவரும் பேராச்சரியமூற்று, புலவர் பெருந்தகையின் பக்தி மேம்பாட்டை வியந்து, அவரைப் பெரிதும் பாராட்டினர்.

இங்ஙனம் நிகழும் நாளில், தம் புதல்வியாருக்குத் திருமணம் செய்யக்கருதி, ஒத்த பண்பும், குலனும், ஒழுக்கமும் வாய்ந்த ஒரு மணமகனைத் தேடி மணஞ்செய்வித்துப், பின் தீர்த்தயாத்திரை தல யாத்திரை செய்யக்கருதி, பல தலங்கட்கும் சென்று, சுவாமி தரிசனம் செய்துகொண்டு, இராமேசுவரத்தை யடைந்து இராமநாதரைத் தரிசித்தனர். அவ் விராமநாதரைத் தரிசித்த பலன் சேதுமன்னரைக் காணின் உளதாம் என்னும் ஐதிக முண்மைபற்றி, அவ்விறைவனைக் காண்டற்கு இராமநாதபுரம் சென்று, அம் மன்னர் கடைத்தலையிற் பலநாட் காத்திருந்தும் அம்மன்னரைக் காண்டற்கு அமையம் வாய்க் கப்பெறுமையால் மனங்ககிந்து,

“முத்தலை சிந்தும் பொருநா நதித்துறை மூழ்கியெழுந்
தத்தலை நின்று விடாயாறிக் கல்வி யனோந்து நறுங்
கொத்தலர் சம்பகக் காவோடு நின்று குலாவியாயன்
இத்தலை வந்து கடைத்தலை காத்த விளந்தலையே”

எனனுங் கவியைப்பாடினா. இதனைச் சென்யுறற சேதுமன்னர், வாயிலிற் போந்து, இப்புலவர் பெருமானைக் கண்ணுற்று ஐய ! நீவிர யாவர்? என வினவ, அரசே! யான் பாவநாசத் தலத்தின்கண் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்ற உலகாம்பிகையின் சந்நிதியினின்று அவ்வம்மையார் புகழை அநவரதமும் பாடித் துதிக்கும் புலவன்; என்னை நமச்சிவாயர் என அழைப்பர், என்றனர். அம் மன்னர், இப் புலவர் பெருந்தகையாரது கல்லியின் அருமையும்

பெருமையும் அம்பிகைமாட்டுப் பேரன்புடைமையும் முன்னர்ப் பல ராலும் கேள்வியுற்றிருந்தனராகவின், உடனே கட்டித் தழுவி முக மன்குறித், தம் அரண்மனைக்குள் அழைத்துச்சென்று, ஆசனத் தமரச்செய்து, இனிய மொழிபலபுகன்று, உபசரித்துச், சிறிதுநேரம் அளவளாவி வார்த்தையாடிக் கொண்டிருந்தனர். அவ் வமையத்து, இவரது கவியில் தெய்வத்தன்மையுண்டென்று கேள்வியுற்றிருந்தன ராகவின் அதனைச்சோதிப்ப தெங்ஙனமென மன்னர்களுத அழைக் குறிப்பா லுணர்ந்த நமச்சிவாயர், அரசன் அருகேநின்ற அடைப்பைக் காரணையழைத்து, அவன் நாவில் திருநீற்றையும் மஞ்சட்காப்பையும் இட்டுப்பாடுகவெனப் பணித்தவளவில், அவன்,

“பாவுக்குள் ளேயரன் பாதிக்குள்ளே பன்னி ரண்மெடற்
பூவுக்குள் ளேவ வோணத்து லேதென் பொதியைவரைச்
சார்புக்குள் ளேவந்து நின்றதல் லாலுல கம்பிகையென்
னவுக்குள் ளேவந்து நின்றாடன் கீர்த்தி நடாத்தவென்றே”

என்னும் கவியைப்பாட, அரசரும் கேட்டுவியந்து, நமச்சிவாயரைப் புகழ்ந்து பாராட்டினர். பின்னர் அரசர் சிவிகை முதலிய விருதுகள் கொடுத்து இவரை மேன்மைப்படுத்தினர். இங்ஙனம் விருது முதலி யன பெற்று, நமச்சிவாயர் தம்முர்க்குச்செல்ல வெண்ணி, வழியி லுள்ள பிற தலங்க்கையும் வணங்கித் தம்முரை யடைந்தனர். தாம் பெற்ற விருது முதலியனவெல்லாம் அம்பிகையின் திருவருளால் கிடைத்தனவென் றெண்ணி, அவற்றை அம்பிகையின் சந்நிதியிற் சேர்த்து, அம்பிகையினிடத்து இடையறாத பேரன்புடையாராய் இன் புற்று, சின்னாநிந்து, உலகாம்பிகையின் திருவடி நீழலையடைந் தனர். அஞ்ஞன்று;

“பாரிலே நமக்கொருவர் சரிநீயா தென்றற்
பருவதத்தில் வருதாம்பர பாணி யாற்று
நீரிலே மூழ்கிவினை பொழிந்தேஞ் ஷைவ
நெறியிலே நின்றுநிலை பெற்றேஞ் சிங்கை
பூரிலே குடியிருந்தே மெமது கீர்த்தி
யுலகமெலாம் புகழ்ந்தேத்த வுலக மாதின்

பேரிலே கவிதையெல்லாஞ் சொன்னேஞ் சொன்னேம்

பிறப்பிலெழு பிறப்பு மறப் பெறுகின்றேமே.”

என்னும் இக்கவியைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர் என்பர்.

இப் புலவர் பெருமான், அவ்வவ் வமையங்களில் பாடிய தனிப் பாடல்கள் இன்னும் எத்தனையோ உள்ளன. இவையன்றி கவித்துறையந்தாதி, பதிற்றுப்பதத்தாதி, கொச்சகக்கலிப்பா, பிள்ளைத் தமிழ், சிங்கைவெண்பா, சாந்தவிருத்தம், *வண்ணம் முதலிய பிரபந்தங்களும், இப் புலவரால் இயற்றப்பட்டனவாம். இவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய இப் பிரபந்தங்கள், அருட்கவியின்பாற்பட்டு இன்கவை முதிரப்பெற்றுக் கற்பனாலங்காரங்களுடன் சுத்தாத்துவிதசைவ சித்தாந்த நுண்பொருள்க ளமையப்பெற்றுக் கம்போர் நெஞ்சங் கழிபேருவகை பூர்ப்பச் செய்வதோடு, இம்மை யின்பங்களையுமெய்தற்கேதுவாய் இருக்கும், என்பது துணிபு.

இப் பிரபந்தத்திரட்டுப் பழைய தாலபத்திரப் பிரதிகளில் “பாவநாசத் தலபுராணம் பாடிய முக்களாலிங்கமுனிவர் புதல்வரும், ஆனந்தக்கூத்தரின் இளைய சகோதரருமாகிய நமச்சிவாயக் கவிராயரவர்களியற்றிய பிரபந்தங்கள்” என்று எழுதப்பட்டிருத்தலால் இதிலிருந்து பார்க்குங்கால் நமச்சிவாயக் கவிராயரவர்கள் திராவிடமொழிய கர்த்தராகிய ஸ்ரீ-மாதவச்சிவஞான யோகிகளின் சிறிய சந்தையாயிருக்கலாமெனத் தெரிகின்றது. சிவஞானயோகிகளுக்கு முக்களா விங்கரென்னும் பிள்ளைத்திருநாம மிருந்ததும், யோகிகளின் தந்தையார் ஆனந்தக்கூத்தரென்பதும் சிவஞானயோகிகள் சரித்திரவாயிலாக விளங்குகின்றன. இதனால் ஆனந்தக்கூத்தர்தம் அரும்பெற்ற றவப்புதல்வருக்கு முக்களாவிங்கரென நாமஞ்சூட்டினதுகொண்டு ஆனந்தக்கூத்தரின் தந்தைபெயர் முக்களாலிங்க முனிவரென்பதும் பொருத்தமுடையதாகின்றது. தந்தைபெயரை பைந்தர்க்கிட்டு வழங்குவித்தல் தமிழ்நாட்டுப் பெருவழக்காறாதலாலென்க. அன்றியும் பாவநாசத் தலபுராணம் ஆறா அழகப்பமுதலியாரவர்கள் கேட்ப் அரங்கேற்றப் பெற்றதென்பது அந்நூல் புராணமகிமைச்சருக்கம். 23-வது செய்யுளில்,

* வண்ணமும், வளைய பிரபந்தங்களும் அகப்படவில்லை.

“அம்பொன் மாளிகை யாறைவாழ் மயிலப்ப னுள்குமார சுவாமி
தம்பி யாமுகில் புகழ்ச்சிவ சயிலநா தனுக்குமுன் னவனுனேன்
கம்ப மாகரி காத்தரு ளழகப்பன் கனிந்தவன் பொடுகேட்ப
வும்பர் நாயகர் சந்திதா னத்தினி லுரைத்ததிக் கதையாமால்”

எனக் கூறப்பெற்றுளதாதலால் அழகப்பமுதலியாரவர்கள் காலமும்
முக்களாலிங்க முனிவர்காலமு மொன்றாவென்பதை நோக்குவோம்.
அழகப்பமுதலியாரவர்கள் காலம் இற்றைக்கு 210-வருடங்கட்கு முன்
னதாகத் தெரிகிறது. மாதவச்சிவஞான யோகிகள் பரிபூர்ணமாகி 131
வருடங்களாகின்றன. அதன்முன் மாதவச்சிவஞானயோகிகள் ஜீவிய
காலமும் ஆனந்தக்கூத்தர் காலமும் 80-வருஷம் இருத்தல் அமையும்.
ஆகவே ஆறை அழகப்பமுதலியாரவர்கள் காலமும் பாவநாசத்தல
புராணசிரியராகிய முக்களாலிங்க முனிவர்காலமும் இற்றைக்கு 210-
வருஷங்கட்கு முற்பட்டுள்ளதென்பதும் பொருத்தமுடையதேயாம்.

திருநெல்வேலி இந்துகலாசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதராயிருந்த
சிறந்த தமிழ்வித்துவானும் சிவபூஜாதாரந்தரருமாகிய அனந்தகிருஷ்
ணக்கவிராயரவர்களும், பாவநாசத் திருக்கோயிற் றருமகருத்தரா
யிருந்த விக்கிரமசிங்கபுரம் புதுவீடு சுப்பையாபிள்ளையவர்களும் இந்த
நமச்சிவாயக் கவிராயரவர்களின் பெண்வழிச் சந்ததிகளேயாவர். இப்
புலவர் பிரான் றிருமரபு நீழீழ்வாழ்க.

உலகம்பிகை திருவடிகளே சரணம்.

இங்ஙனம்,

மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்.

சிவமயம்,

பாவ நாசம் என்னும்

சிங்கை உலகம்மை

கலித் துறையந்தாதி.

காப்பு.

முந்தாதி வேதப் பொருளாகுஞ் சிங்கை முதல்வியு
கந்தாதி பாட வருள்செய்யு மேயெந்தை யார்சடைமேற்
பிந்தாதி மாகர சந்திர ரேகை பிடித்திதழிச்
செந்தாதி னுலொர் சிவப்பேற்றுந் தாழ்கைச் சிறுகளிநே .

நூல்.

உலகே பொதிய மலைப்பா ரிசரின் றுலாவுசுமங்
கலகே கயநடங் கண்டிருப் பாயிருக் காதிமறைப்
பலகேள்வி யுண்மைப் பொருளேயுன் பாதம் பணிவனப்பால்
விலகே நெறியை விலக்கேன் வினையை விலக்குவையே. (க)

விலக்குந் தரமல்ல வேயைம் புலாதிக்கும் வேள்பகைக்கு
மிலக்குந் தமியனு மென்னெஞ்சு மோநெட் டிறுல்வழிதேன்
கலக்கும் பொருறைத் துறைமுகக் களாவையன் கைபுனைநித்
திலக்குங் குமத்தனத் தாயிது வோரின் றிருவுள்ளமே. (உ)

உள்ளத் திறங்க ஞலகே யுனக்கிங் கொளிப்ப்தென்ன
கள்ளத் திறங்களென் கண்மமன் றோரிட் களங்கமனப்
பள்ளத் திறங்குமுன் னுற்பல தாரைக்ரு பாநதிரீர்
வெள்ளத் திறங்குவ தெந்நாள் சவன விடாய்கெடவே. (ங)

கெடுவா யெனையுங் கெடுப்பாய் மருண்டு கிலேசம் வந்தாற்
படுவாயுன் னோடு படுபவ ரார்வினைப் பாசநெஞ்சே
விடுவாயென் னம்மை யுலகா ளிடத்தின்பு வேண்டிலன்பு
நடுவா யவள்பத நாவாய் சனை நடுக்கடற்கே. (ச)

கடலுந் தாங்கமும் போலுல கேநின்ற கன்மமும்பா
முடலுந் தொடர்ந்த வறவென்சொல் கேனுறு கோடிதழி
மடலுங் குலைந்து மதுவூற்ற வெந்தை மதிச்சடைமேற்
படலுஞ் சிவந்த பதம்பாடி யுண்ணையும் பாடியுமே. (இ)

பாடுங் கவிக்கிரங் காபுல கேகொடும் பாவிக்குநீ
கூடும் புசிப்பன்றிக் கூட்டுவை யோதண்ணைக் கொண்டுதப்பி
யோடுந் தனையு முழைத்திடுங் காலிவ் வுயிரகன்றால்
வாடும் பிறகிந்த மண்ணோ டறுதியிம் மண்ணுடம்பே. (ஈ)

மண்கொள்ளு மோவந்த விண்கொள்ளு மோநின் மகிழ்நர்மனத்
தெண்கொள்ளு மோவிலி தேதோ வதிசய மெண்ணியெண்ணிப்
புண்கொள்ளு மோர்புன் மதியேனுங் காணவிப் போதிரண்டு
கண்கொள்ளு மோவுல கேயின்று நீநின்ற கட்டழகே. (எ)

கட்டிய செம்பட்டு முத்தா ரமுநின் கணவரைப் போய்த்
தெட்டிய கண்ணுந் திருத்தோடுந் தோளும் தெளிந்துறாக்
கொட்டிய மென்மலர்க் கூந்தலுஞ் சாந்தக் குழம்பலம்ப
முட்டிய கொங்கையு மாயுல கேவந்தென் முன்னிற்கவே. (அ)

நிற்கும் பகிரண்ட மெல்லார் தகர்த்துநிர்த் தூளிபடப்
பொற்குன்ற மும்பொடி யாகநின் றுடும் புனிதர்தமை
விற்கும் கடைக்க னுலகேயுன் மாய விலாசவுண்மை
கற்கும் பெரியரல் லாற்சிறி யேனெங்ஙன் காண்பதுவே. (ஊ)

காணக்கிடைத்தது நின்றிருக் கோலமென் கள்ளமனம்
பூணக் கிடைத்ததுன் பொன்மலர்த் தாளுண்ணைப் போற்றிசெய்து
பேணக் கிடைத்த துலகெனும் பேர்பெற்ற பேறுகண்டு
நாணக் கிடைத்ததொன் றம்மா வதையென்ன நான்சொல்வதே(ய)

சொல்லப் படாதுல கம்மேநின் பேரெழிற் றோற்றம்பாற்
செல்லப் படாது திகைத்துநின் றேன்பற்றிச் சிற்றுளியாற்
கல்லப் படாத கரும்பாறை நெஞ்சைக் கரைத்தினிமேல்
வெல்லப் படாதெழு மோகாந்த காரத்தை வெல்லுவையே. (கக)

வெல்வாயென் னம்மை யருளாற் புலன்களை வேங்கைகண்ட
புல்வா யெனவஞ்சம் புன்மைநெஞ் சேபிறை போலெயிற்று
வல்வா யமன்வரு மோவுல கேயென்று வாய்திறந்து
சொல்வாய் விழிக்கினுஞ் சோர்வா யுறங்கினுந் தும்மினுமே. (கஉ)

தும்முங் கனன்முத் தலைச்சுல பாணிரெஞ் சுக்குள்வைத்துச்
செம்மும் புணையற் றிரவிய மாமுன் சிலம்படியை
வீம்மும் புளகத் தனத்துல கேயென் மிடறுளேந்து
கம்மும் படியித் தனைநாட் கதறியுங் கண்டிலனே. (காட)

கண்டத்தி லேயன்று சற்றே கறுத்த கறுப்பனிலாத்
துண்டத்தி லேசெஞ் சுடர்காட்டு பாதத் துணை துணையா
யண்டத்தி லேகண்ட தெல்லாமென் னம்மை யடியர்தங்கள்
பிண்டத்தி லேகண் டிருப்பார்கற் பார்தரம் பின்னிடவே. (கச)

பின்னிட்ட கொந்தள பாரத்தின் மாலைப் பிரசமுண்டு
தென்னிட்ட வண்டின் சிறைக்காற்று மூர்ச்சனை தீர்க்க வந்து
முன்னிட்டு நின்றென் னுயிர்விடுங் காற்பத முந்தருவா
யென்னிட்ட மிங்கி துலகே யுனக்கிட்ட மெப்படியே. (கரு)

எப்படி நீதுணை செய்குவை யோவறி யேன்பிழைத்த
தப்படி யேனிச் சனனத்தி லேதள்ளத் தக்கதன்று
லப்படி யேழு பிறப்பினுஞ் சூழமல் லாற்பகட்டுக்
கப்படி யூர்திக்கென் மேலே தினமுங் கமிந்தரவே. (கசு)

தரமோசென் றுண்டிப் பொருட்டாற் பிறர்வையத் தாழ்ந்துமண்
மரமோவிங் கெப்படிக்கேட்பதம் மாவிந்த வாழ்க்கையென்ன[னோ
திரமோபுன் சன்ம மினிப்போது நீவைத் திருந்ததிக
பரமோவுன் பொற்பதற் தாவுல கேபெம் பாடறிந்தே. (கஎ)

அறியாத தொன்றை யறிந்தனு பூதிவர் தானந்தமாய்ப்
பிறியாது நின்றபுர பஞ்சமெல் லாந்தள்ளிப் பின்னையொன்றுங்
குறியா திருந்துனைக் காணு விடிற்பிழைக் கும்படிக்கோர்
நெறியாதுங் கண்டதுண் டோவுல கேசொல்லு நீயெனக்கே. (கஅ)

எனக்கே சகாவுனை யன்றியுண் டோவென் றிருளெறிக்குங்
கனக்கேச பாரக் கரும்பைநெஞ் சேயொருக் கானினைத்தாற்
றனக்கே சரீரம் பகிர்ந்தாணை வாழ்வித்த தாயெளிவந்
துனக்கே சகாயம் புரிவாளொர் சிற்பத முன்பதமே. (கக)

பதமென்ற தாமரைப் பூவுக்கு ளாறு பதச்சரும்பா
யிதமென்று போயிருந் தாயிலை யேமுடை யாக்கையையற்
புதமென்று தாயுல கைப்பணி யாதென்ன புத்தியிதைச்
சதமென்று நீகெடுத் தாய்மன மேயெனைச் சந்ததமே. (உ௦)

சுந்தன பாரத் தனம்பிதி ரோடத் தமிழ்மறைச்சம்
பந்தன வாவறப் பால்கொடுத் தாய்விருப் பாடிகள்
பெந்தன மாமிச் சடஞ்சுடு காட்டுப் பெருநெருப்புக்
கிந்தன மாகத் தமிழேனு நெஞ்சு மிருந்தனமே. (உக)

தனத்தாசை யுண்டது நின்னு சனையெண்ணிச் சற்சனங்க
ளினத்தாசை யுண்டது நனக்கன்பு வேண்டி ரகசியவுற்
பனத்தாசை யுண்டது சிற்பதங் காமித்த பாதகனேன்
மனத்தாசை யிவ்வள வம்மா வுலகுண்ட மாறங்கையே. (உஉ)

தங்கங் குழைத்த முலைத்தாள மொற்றித் தனிக்குழையா
னங்கங் குழைத்தவென் னம்மாசற் றேனு மகங்குழையாய்
பங்கங் குழைத்த புனல்போற் கலங்கிப் பரந்துதிரிந்
தெங்கெங் குழைத்து வளர்ப்பதென் சாண்குழி யிம்மட்டுமே (உங)
மட்டுண்ட தென்றெண்ண வேண்டாம் பிறர்தலை வாயிலிற்பாய்த்
தட்டுண்ட டலைந்து தடுமாறித் திவினைச் சங்கிலியாற்
கட்டுண்ட தென்னசொல் வேணுல சேயொருக் காலுமெய்த்தோர்க்
கட்டுண்ட திங்கிலை யேற்றுண்டு நான் பட்ட தின்னமுண்டே (உச)

இன்னம் பராமுக மேனடி யார்க்கு மெனக்குமென்ன
பின்னம் பராபரித் தாற்றிழை யோமனப் பேய்க்கிசையப்
பொன்னம் பராபரை நல்குமென் றேகில புத்திசொன்னேன்
முன்னம் பராபப் படித்தசங் கித மொழிக்கரும்பே. (உரு)

கரும்போ னெனுஞ்சொல் லுலகேயென் ளின்னப்பங் கள்ளரும்பே
யரும்போல்ல வென்னசொன் மொழிவதென் றேகுறிப் பாலீரக்கம்
வரும்போ ஷிருந்தனம் வாரா தெனவு மதிமருண்டே
னிரும்போ விரும்பல்ல வோவறி யேனுன் னிதையத்தையே. (உசு)

இதையத் தெறித்த ஷிருண்மாற்றி நின்னரு ளின்றிரளி
யுதையத் தெறித்த வெயிலொக்கு மேரின்று ருமுறுகால்
புதையத் தெறித்த மதுக்கொன்றை யார்தம் புரிசடைக்கா
டதையத் தெறித்த பதத்தாலலைக்கு மரும்பிடியே. (உசு)

பிடிபட்ட தன்னுன் சொருபத் தியானம் பிறந்துபிறந்
துடிபட்ட சன்மமென் நாட்படு மோநின் றதிப்படுமவ்
விடிபட்ட வெவ்வா வென்னநொந் தேனுல கேயெனக்கிப்
படிபட்ட துன்ப மினிப்போது மீமுகம் பார்த்தருளே. (உசு)

அருளுக்குத் தென்மலைச் சந்தனச் சார லகண்டிதசிற்
பொருளுக்குச் சிங்க புரத்துல காளுக்குப் பூங்குழலின்
சுருளுக்குப் பைம்புய றேற்கநின் றுளுக்குத் தொண்டுபட்டு
மிருளுக்குச் சிந்தை யிடைப்படு மேலுண்மை யென்படுமே. (௨௬)

படுக்கின்ற கண்ணியிற் பட்டிடு பட்ட பறவையைப்போ
லெடுக்கின்ற சன்மத் திடைப்பட்டு வீணி விகபரமுங்
கெடுக்கின்ற கன்மங் கெடுப்பதென் றேரவன்பர் கேட்டதெல்லாங்
கொடுக்கின்ற கற்பகக் கொம்பே யசல குலவல்லியே. (௩௦)

குலவல்லி மேனை குமாரத்தி மூரற் குறுமுளைநித்
திலவல்லி சூடகச் செங்காந்த ளோதுபைந் தேங்கமமூழ்
பலவல்லி தாமரைப் பூவல்லி மெல்லப் படக்கன்றுதா
ணிலவல்லி சூட மலையா சலப்பக்க னின்றபொன்னே. (௩௧)

பொன்னு சையுமடப் பூவைய ராசையும் போலநிலத்
தின்னு சையுமெனக் கின்னு செயுமிதற் கேதுசெய்வே
னுன்னுசை மேற்கொண்டு வாழ்முகக் களாவன யோகியென்போன்
றன்னுசை நோய்க்கு மருந்தேகல் யாண சவுந்தரியே. (௩௨)

தரியேனுன் பேரன் றி மற்றவர் பேரையுன் சந்நிதியைப்
பிரியே னினியிர்தப் பேயேன் பிறவி பிறந்திறந்து
திரியேன் வறுமைக்கென் செய்வேன் றவர்பின்பு சென்றுபரி
கரியே னுலகம்ம வேறென்ன வேண்டக் கடவதுவே. (௩௩)

கடவுங் கடுநடைக் கார்மேதி பூர்த்திதன் கையிலகப்
படவுங் கெடவுங் கடப்படு மோவிண் பகிரதி போய்த்
தடவும் பவனச் சடையா னலர்த்தசெந் தாமரைக்கை
தொடவுஞ் சிவந்த பதத்துல காளைத் துதிசெய்துமே. (௩௪)

துதிசெயுந் தொண்ட னெனக்கே முழுதுந் துணைசெய்துமேல்
விதிசெயுஞ் செய்கை வெறுஞ்செய்கை யாய்விட வேறுசெய்து
கதிசெயுந் தன்பதங் காட்டுங்கொ லோதரங் கப்பொருரை
நதிசெயுந் கம்பலை நீங்காத சந்நிதி நன்னுதலே. (௩௫)

துதலைக் கிழித்துப் புறப்பட்ட தீக்கொலை நோக்கின்முழு
முதலைத் தமிழ்ச்சிங்கை முக்கள வீசனை மோகஞ்செய்யுந்
திதலைக் சூரும்பைக் கரும்பேயுன் பல்லவச் சில்லரிப்பூங்
குதலைச் சீதங்கைப் பதங்களுந் காட்பட்டுக் கொண்டனனே (௩௬)

கொண்டே னுளத்துல கம்மின் னுபுரக் கோகனகங்
கண்டே நெருவருங் காணாத காட்சியைக் கற்பகந்நூர்
தண்டே னுகர்ந்து களிநுங்கு மோர்சஞ் சரிகமென்ன
வுண்டே னிருந்தரு ளானந்த மாமயிர் தோதகமே. (௩௭)

ஓதன மான ஹிடத்தா ரெழுத்திட்ட தொப்பவிலைச்
சாதன வோணையர் தாழ்குழை யாள்பதந் தண்ணெருஞ்சே
மாதன மாக மதித்தன மோகெடு வாய்மருண்ட
சேதன மாக ஹிருந்தோம் பிறந்தென்ன செய்தனமே. (௩௮)

செய்தவம் போதன் முதலோ ரிதுவென்று தெய்வமலர்ப்
பெய்தவம் போருகப் பெண்பெரு மாளெம் பிராட்டியையென்
கைதவம் போத வுலகையென் றேத்திலன் காலனினி
வைதவம் போத விழைத்தாய் பிழைத்தென்று வாதிக்குமே. (௩௯)

வாதித் தலைத்த வினைமாற்றி வாயுவை மட்டிருந்திச்
சாதித்த சித்தி தரும்போக சாதனை தன்னிலொன்றிப்
பேதிதத தத்துவ மெல்லாங் குளானந்தப் பேரமுதாற்
சோதித் தவர்க்கென் னுலகா ளருள்வந்து தோற்றிடுமே. (௪௦)

தோற்றேன் வினைப்பகை யைம்புல வேடருஞ் சூழ்ந்துமனந்
தேற்றே னறிவைச் சிறைப்படுத் தார்பசந் தீங்குதலைக்
கோற்றேன் மொழியுல கம்மாசும் மாவவர் கோட்டிகொள்ள
வாற்றே னினிச்செய லற்றே னுனக்கின் றடைக்கலமே. (௪௧)

கலசந் தருமுனிக் காமணக் கோலமுங் காட்டிமந்தா
நிலசந் தனகிரிச் சாரனின் றுளேமுன் னீதிமறைக்
குலசந் ததிக்குணப் பால்கொடுத் தாளையுட் கொண்டிருந்துஞ்
சலசந் திரசஞ் சலப்படு நெஞ்சைத் தடுப்பதென்றே. (௪௨)

என்றைக்கு நீதுணை யம்மாவென் னாவி யிறந்துவிடு
மன்றைக்கு மோடிவந் தஞ்சலென் பாய்நச் சராவரையான்
மின்றைக்கு மாலையங் கோடர காந்தி விளங்குபொலங்
கொன்றைக்கு மேற்றிய பொற்றாட் சிமையக் குலக்கொழுந்தே (௪௩)

கொழுந்து நிலவும் பிறைமான நாறுங் குழகன்முடிக்
கழுந்து வரிவிற் கணகா சலத்துன் கணவரொடு
மெழுந்து விடையிற் புறப்படு வாயுல கேயினிப்போய்
ஹிழுந்து நிரையத் தழுந்தாதென் னாவி விடும்பொழுதே. (௪௪)

பொழுது கழிந்தது வீணே யெனக்கென்ன புத்தியுன்னைத்
தொழுது பணிந்து துதித்தில னேயிதைச் சொல்லிச்சொல்லி
யழுது புலம்பில் விடுமோ யமனினி யாயினுமென்
பழுது களைந்து புரப்பா யுலகம் படைப்பவளே. (சுடு)

படைப்பா ரொருவ ரளிப்பா ரொருவரப் பாலொருவர்
துடைப்பார் பிறகு தொழில்வே றிரண்டு தொகுத்துவகுத்
தடைப்பா ரிருவ ரெனத்திரி வாருல கம்மமற்றுன்
கடைப்பார்வை செய்கின்ற தொன்றூலைந் தாதிக்கக் காரருமே. (சுசு)

காறுந் துவர்க்கும் புளிக்குங் கைப்பாமென் கவிமுறைப்பாட்
டேறுந் திருச்செவிக் கேரூதென் ருலு மெனியனுன்பேர்
கூறுந் தொழில்விட்டு மற்றோர் தவஞ்செய்து கொண்டுநினைத்
தேறும் படிக்குல கம்மவென் பாழ்மனஞ் செவ்வல்லவே. (சுஎ)

செவ்விக் கலையின் மதியே மதியெனத் தீமையராக்
கெளவிக் கிடந்ததுங் கண்டிரங் காயெந்தை கண்ணுதலா
னெளவிக் கருங்க னுலகேபொன் னுசையி னுற்பிறரை
வெளவித் திரிந்தன னிப்படி யோவென்னை வாழ்வித்ததே. (சுஅ)

வாழ்வித்த தொன்றிலை யிந்நாள் வரையும் வறுமையினுற்
ராழ்வித்த தீங்கொரு சற்றல்ல வேயித் தனையுநிக்
வீழ்வித்த தென்னை யருங்கொடு நோய்க்குள்வெவ் வேறுகெட்டே
னாழ்வித் தகமென்ன சொல்வே னுனக்கென் னுலகம்மனே. (சுசு)

அம்மனை பந்து கழங்காக் குலாசல மத்தனையு
மெம்மனை யங்கை யெடுத்தாடு நாளுல கீன்றெடுத்த
செம்மனை நுண்மருங் கிந்திரை கேள்வனத் தேவரெல்லார்
தம்மனை பென்று புகுவா ரிவண்மலர்த் தாளிணைக்கே. (ரு0)

தாளென்ற கிண்கிணிப் பங்கயப் பூவைத் தலையின்முடித்
தாளென்று சொன்ன தனேகமுன் டேயுன்னை யாதரித்துங்
கோளென்ற வல்வினை தீரா விடிவைய கோபிழைக்கு
நாளென்று மங்கல கல்யாண சுந்தர நாயகியே. (ருக)

நாயக மண்டல முக்கோணத் தேயுன்னை நாடுமிந்தப்
பேயக மண்டர்தம் பேபெண்ணு மோபெரும் பேருவரி
போயக முண்டிடுங் காவிரி யீந்தருள் புங்கவன்கைத்
தூய கமண்டல நன்னீர்ப் பொருரைத் துறையன்னமே. (ருஉ)

அன்னம் பழகும் பிடிநடை யானால் கம்மை செம்மை
கன்னம் பழகும் கயற்பார்வை வெள்ளக் கருணைக்குளே
முன்னம் பழகும் பழவடி யாரை முழுதுதம்பி
யின்னம் பழகும் பொழுதே வருமுத்தி யின்பங்களே. (௫௩)

இன்பந் தருநல் வினையில்கை யோவெளி யேற்குளது
துன்பந் தருங்கொடுந் தொல்வினை யோவெந்தை சோகங்கண்டு
முன்பந் தரதுந் துமியோந் கிமாசல முன்றிலிட்ட
நன்பந் தரினின் று சற்றே கவிழ்ந்து நகைத்த பெண்ணே. (௫௪)

பெண்மைத் திருவுருப் பெம்மா னுடம்பிற் பிறர்க்குணர்த்து
முண்மைப் பொருளை யுலகுடை யானே யுணர்ந்திலையே
கண்மைக் குவளை யமிர்தப்ர வாகக் கருணைகண்டு
வண்மைக் கடனும் வறுமைக்கு ளாய்வின்ற வன்னெஞ்சமே. (௫௫)

நெஞ்சுக்கு ளேயெங்குன் வைப்பேனுன் பாத நினைந்துபுல
னஞ்சுக்கு ளேயொன்றுக் கானுலு மில்லை யறிவுகெட்டே
னஞ்சுக்கு ளேநல்ல துண்டோவெண் டோளெந்தை நானிலவுப்
பிஞ்சுக்கு ளேசிவப் பூட்டிய தாட்டுணைப் பெண்கொடியே. (௫௬)

கொடியேன் மனமுங்குழையேனுன் பேர்சொல்லிக் கூப்பிட்டுன்சீர்
படியே னினியெப் படிப்பிழைப் பேன்யுமன் பாசம்விட்டா
ஸடியேன் விடுவிடென் றப்போ தடிக்கு மடிவிலக்கி
மிடியேனை யம்ம வுலகையெவ் வாறு விடுவிப்பையே. (௫௭)

விடுபோந் தவனென் னடியானென் றோடி விலக்குவையோ
கொடுபோய் நரகிற் குளிப்பாட்டு போவென்று கூறுவையோ
வடுபோ ரயின்முத் தலேவே னமன்செயு மாக்கினைக்குட்
படுபோதி னென்சொல்லு வாயுல கேயுன் பராக்கொழிந்தே. (௫௮)

ஒழிவாய்த் தவம்விட் டிலையாரென் னம்மை யுலகடியார்
விழிவாய்ப் படுஞ்செவி வெவ்வா யராவெள்ளி வெற்பறுபட்
டழிவாய்ப் பகிரண்டத் தாயிர கோடி யடுக்கு முந்நீர்க்
குழிவாய்ப் புனலிற் குலைவாய்க் கிடந்து குழம்பினுமே. (௫௯)

குழக்கன் றுலவை மலைப்பா ரிசத்திற் குடியிருக்கும்
பழக்கன் றிருவுருப் பாதிசெய் தாயிர்தப் பாவிக்கண்ணீ
ருழக்கன் றுரியன் றொருகோட்டை யுண்டுகண் ணோட்டைபட
வழக்கன் றியதுன்பந் தீராய்கொ லுன்னடி யார்க்கன்றியே. (௬௦)

அன்றிற் பெயர்க்குன் றெறிந்தோனைப் பெற்றவென் னம்மைதமிழ்க்
குன்றிற் பிறந்த குழந்தைமந் தாகிலங் கொம்பனையார்
முன்றிற் புறந்தவழ் சிங்கைக்கங் காதர மூர்த்தியிட
மொன்றிற் சிறந்தது வேகுடி பாய்வந் துறைந்தனளே. (சூக)

உறைக்குங் கனன்முத் தலைவேல் வலந்திரித் தூழிநிற்கு
யிறைக்குந் தெளிதற் கெளியதன் றேயுல கீன்றவன்னை
கிறைக்கும் புவனந் திரோதாயி மாயையி னின்றமுந்த
மறைக்குந் திரும்ப வெளியாக்கு மிந்த மகத்துவமே. (சூஉ)

மகமுந் தவமும் பயின்மலை யாசல வாணனெங்கோ
னகமும் புறமு மமர்த்திருப் பாய்பொரு ளார்ச்சிதமுஞ்
சுகமும் பெறுகிலன் பொய்வாழ் விதென்று துறந்துமூய்யே
னிகமும் பரமு மிழந்தே னெனக்கே னினிப்பிழைப்பே. (சூங)

பிழைத்தே னிதுவரை பொய்யோடு மெய்யும் பிதற்றியொன்றோ
விழைத்தேன் வினைமட் டிலக்கில்லை யேயெளி யேனரகத்
துழைத்தேன் விடிவதுண் டோரின் கருணையுண் டாகிலுண்டா
மழைத்தே னளகத் துலகே பிடிப்பிது மாத்திரமே. (சூச)

திரம்போ லுடலை கினைந்திரை தேடித் திரிந்துநச்சு
மரம்போ னெடுக வளர்த்திருப் பார்புன் மனையிலொரு
தரம்போ லிரண்டு தரநடந் தால்வைது தள்ளுவரென்
றரம்போலென் னெஞ்சை யுலகே கவலை யறுக்கின்றதே. (சூநி)

அறுத்துப் பொருப்பைப் பிளந்தோர் பொருரை யருவிபைங்கோங்
கிறத்துப் புறப்பட்ட டிறங்குதண் சார லிடத்து நின்ற
பொறுத்துச் சிவந்தநின் பொற்றாட் கடிமை புகுந்ததம்மே
மறுத்துப் பிறப்பில்லை யென்றுநன் றுவென் மனத்தெண்ணியே. (சூ)

எண்ணத்தி லேயுண்மை யெண்ணாமல் வேத மெடுத்துச்சொன்ன
வண்ணத்தி லேயென் மனம்வைத்தி லேன்கொங்கை வள்ளத்துப்பால்
கண்ணத்தி லேசைவக் கன்றுக்கு வார்த்தவள் கீர்த்தியெல்லா
மண்ணத்தி லேகின் றமுதுறப் பாடிக்கொண் டாடினே. (சூஎ)

ஆடிச் சிவந்த பதத்தார் பவளச் சடாடவிப்
டோடிச் சிவந்த சரோருகத் தாளென் னுலகிருதாள்
சூடிச் சிவந்த தலையுமெக் காலமுந் தோத்திரங்கள்
பாடிச் சிவந்த கவிநாவும் பெற்றதென் பாக்கியமே. (சூஅ)

பாக்கிய மாவ துலகேயுன் பங்கய பாதமெண்ணும்
 போக்கிய வானென வோங்கிய வாழ்வென் றொருபிடியாய்
 வாக்கிய வேத வழிநட வரமன் மயங்கிமலர்
 தேக்கிய தீவினைக் குள்ளே மனஞ்சென்று சிக்கியதே. (௬௬)

சிக்கென்ற கொங்கை யுலகேமெல் லென்று சிவந்தபதத்
 துக்கென்று வந்து தொழும்புசெய் வேனறந் தோற்றவெலும்
 பொக்கென்ற வாலிப் புலான்மீனுக் கேயப் புனன்மடைவாய்க்
 கொக்கென்று நின்று குறிக்கின்ற தாற்றல்வெங் கூற்றமொன்றே ()

ஒன்று மலச்சட மொன்பது பிறலவ் வொன்பதினு
 நின்று மலச்செடி நாறுமெந் நேரமு நீர்விட்டன்றைக்
 கன்று துடைப்பினுந் தீராது பாழ்த்த வருவருப்பி
 தென்று தவிர்ப்ப துலகே நரக மிதினுநன்றே. (௬௭)

நன்றாய் முடிந்த தடியேன் சரித்திரநான்செய்பிழை
 யொன்ற யிரம்பதி னாயிர மாயொரு மிக்கவொரு
 குன்றாய் முடிந்தது கொல்லோ வினிது குடியென்றுபோய்
 நின்று யொதுங்க வுலகே பொதிய நிழலுக்குள்ளே. (௬௮)

நிழலுங் குளிர்ச்சியு நீங்காப் பொருரை நெடுந்துறையா
 ளழலும் பசித்தழ லாற்றுமென் னுததை யாதரித்திங்
 குழலுங் கருத்து மிழைநுலைப் பாவிழைக் கூடுபெப்பிங்
 குழலும் பயிற்சியு மொன்று நன்றமென் குணகதியே. (௬௯)

கதிகாட்டி யென்னைப் புரப்பாள் கருணையுங் காட்டிநல்ல
 மதிகாட்டி யுண்மை வழிகாட்டித் தன்மண வாளருக்குச்
 சதிகாட்டி யொக்கநின் றுட்டுவித் தாளித் தனையுலக
 விதிகாட் டினளங் கிதைக்காட்டிற் பேறினி வேறில்லையே. (௭௦)

இல்லது முள்ளது நீய்றி வாயுல கேவினைதான்
 வல்லது செய்யினு மற்றது நீயுன் மனம்பொறுத்து
 நல்லது செய்வ துனக்கே புகழ்தொண்ட னுனுன்சித்த
 மல்லது பின்னை யறியே னுரைத்தென்ன வாவதுவே. (௭௧)

ஆவது மோர்பொரு ளாகா ததுமுல கம்மமண்மேற்
 சாவது மாறிச் சனிப்பது முருஞ் சகடமென்னப்
 போவது மீள்வது மெல்லாமுன் சித்திரம் புன்மையன்றோ
 நோவது மேழை யுகப்பதும் வேறு துவல்லதுமே. (௭௨)

வதுவைத் திருமுன்றிற் பந்தரின் கீழ்மி வைத்ததன்மேல்
விதுவைப் புனைதொங்கல் வேணிப் பிரான்வைத்த மென்மலர்த்தா
ளதுவைப் பெனவெண்ண மாட்டாமற் போய்க்கழு காதிபுண்ணும்
* பொதுவைப் பொருளென் றுலகே யிரையிட்டுப் போற்றுவனே.

போற்று வணங்கு முலகானைத் தென்னம் பொருப்பொருபா
ஞற்று நிரம்பி நடைகாவும் பாய்ந்து நறுங்கனிச்சா
றூற்று வளங்கெழு தென்பாற் களாரிழ லுட்பொருநை
யாற்று நெடுந்துறை மேலிருப் பாள்செம்பொ னுலையத்தே. (எஅ)

ஆலையம் போதென் றிருந்தார் வணங்குல கம்மையையான்
காலையம் போதும் பகற் போதும் பாணுக் கதிரழுங்கு
மாலையம் போதூர் தொழுவே னெனக்கிது மாத்திரமே
வேலையம் போதனுக் கென்பொருட் டாலில்லை வேலையுமே. (எக)

வேலை யெடுத்துப் பொருப்பெறிந் தோனம்மை மென்கமலக்
காலை யெடுத்துக் கருத்துள்வைத் தேனில்லை கல்விபின்சொன்
மலை யெடுத்துப் புனையெனன் சொல்வதம் மாவவதி
யோலை யெடுத்துப் புறப்படுங் கூற்றுக் குரையெடுத்தே. (அய)

எடுத்த பிறப்பிற் கதிபெற வேண்டி லெறிதிரைநீர்
மடுத்த முனிக்கு மணக்கோலங் காட்டி மலையமலைக்
கடுத்த தலத்தி லிருந்தாளெ னம்மை யவளையெம்மை
கொடுத்த பசிக்குயிர் வெம்பிடு வீர்சென்று கும்பிடுமே. (அக)

கும்பத்தில் வந்தவன் போற்றுல காள்பொற் குழைதடிந்து
விம்பத்தி னின்று விளையாடுங் கண்கள் விடக்குமரக்
கம்பத் திருந்து வணங்காத பாவியைக் காத்துநல்ல
சம்பத்து நல்கி யொழிப்பதென் றோமனத் தாபத்தையே. (அஉ)

தாபிக்குஞ் செய்கை தருமுயிர் காக்குந் தகைமைநல்குங்
கோபிக்குந் தன்மை கொடுப்பிக்கு மூதண்ட கோடியெல்ஊ .
நாபிக்குள் வந்தவன் முன்னோரைக் கொண்டு நடப்பிக்கும்வான்
சோபிக்குங் கண்கொண் டிலகாளென் பாசந் துடைப்பிக்குமே.

துடைத்தா யிலைவன் கவிநோயை பென்னைத் தொழுப்புசெய்யப்
படைத்தா யிலைவந்து பார்த்தா யிலையுள்ளப் பள்ளத்திலிட்
டடைத்தா யிலையுன் கருணைப்ர வாகத்தை யைவரைவிட்
டுடைத்தா யுலகம்ம நன்று யிலையென் னுயிர்ப்பயிரே. (அச)

பயிரிட்டு வேலி பிரிப்பவர் போலிந்தப் பாழும்பிறவிக்
குயிரிட்டு வாழ்வொழித் தாயுல கேபக ரீதியென்னைத்
தயிரிட்ட மத்தினைப் போலனைத் தாலத் ததிமறிப்பே
னயிரிட்ட வேலை யுலகீன்ற நின்றிரு வாணையிட்டே. (அடு)

இட்டம் பிந்திங் கிலையுல கேயெனக் கிந்திரனார்
பட்டம் பெறுவது பாரமன் நேதம் பதவியிலே
நட்டம் புயனையு மாற்றுவிப் பாரன் னவரிடத்தே
சட்டம் பலவுண் ணென்போற்றப் பெற்றவர் தாட்டிகமே. (அசு)

தாட்டா மரைதந் தருளுவ கேபட்ட சஞ்சலங்கள்
கேட்டா நுருகுவர் கெட்டே னினியென் கிலேசமெல்லாம்
பாட்டா னுரைசெயிற் பட்டோலை கோடிபற் றுததையோ
ரேட்டா யிரம்வரி தீட்டவல் னார்சற் றெழுதுவரே. (அள)

எழுதும் படியு மூருவேற்றும் போற்று மினச்சுரும்பர்
கொழுதுண் பரிமளக் கொந்தள நீளக் குயிலுலகாண்
முழுதுங் கருணை புரிவாள் சனனமு மோசனமாம்
பழுதுந் தவிருங் கெடுவீ ரெழுத்தொர் பதினஞ்சமே. (அஅ)

அஞ்சித் திரிந்து பெரியோரைக் காணி வயர்ந்துகெட்டேன்
கஞ்சிக கலைந்து கவலைப்பட் டேன்சதங் கைத்திருத்தாட்
பஞ்சிக் கிணங்கு மழியாக் கருணை பழுத்தவப
ரஞ்சிப் பசம்பொ னருட்பாவ நாசத் திருக்கவுமே. (அக)

இருக்குந் தலமிலை யோமுக் களாநிழ லெந்தையெல்லா
முருக்குந் கடவுண் முழுத்தீ யுடமபையுன் மோகத்தினு
ஊருக்கும் படியங் கிருந்தாய் பொறுத்தது வோவிறுகிப்
பருக்குந் தனமுனை யாயுல கீன்றவுன் பச்சடம்பே. (கா)

பச்சைப் படிவத் துலகே யிரண்டு படியுனக்குப்
பிச்சைப் படிநெல்லுப் பெம்மா னளப்பது பேருலக
மிச்சைப் படிக்குண்ண வன்றோ வெனக்கில்லை யென்னிலிந்தக்
கொச்சைப் படிறன் பொருட்டா னளக்குங் குறைப்படியே. (கக)

படிக்குங் கவியின் பயனாகச் சொல்லிற் படுத்துவினை
முடிக்கும் படியென் முயற்சிகொண் டோவண்டு மூச்செறிய
வெடிக்குந் தொடைமைக் குழலுல கேயென்று வேதமெல்லாம்
வடிக்கும் பெயரையென் னுத்தமும் பேற வழுத்துவனே. (கஉ)

வழுத்த நினைக்கிலன் மாதுல காணையென் மண்டைவிதி
 பெழுத்தை வெறுப்ப தினியேது கண்டதெல் லாம்புசித்துக்
 கொழுத்த விடக்குட லான்வந்த பாவமொர் கோடியென்னைக்
 கழுத்தை முறிக்குஞ் சமைப்பார மெததக் கணக்கின்றதே. (கூட)

கனமுண்ட கூந்த லுலகேயுன் சந்நிதி காத்திருக்க
 மனமுண்டு பாழ்த்த வறுமையொட் டாது வலியச்செய்யு
 மினமுண்டு நீகொடு போய்நெடுந் தூர மிவனையங்கே
 தனமுண்டு காட்டென் றதுகேட் டதுவுந் தடையுண்டதே. (கூச)

உண்டார் கடல்விடந் தன்மண வாளரன் றுண்கையிலே
 கண்டா ஞ்லகம்மை கண்டத்தி லேமலர்க் கையைவைத்துக்
 கொண்டாள் பிறகங் கமுதான தென்பது கொண்டிவட்டு
 விண்டாலென் புன்கவி நன்கவி யாமென்று விண்டனனே. (கூநி)

விண்டல நின்ற சரற்கால சந்த்ரசு வேதமுக
 மண்டல முங்கை மலரொடுந் தோளின் வழிந்தர்தன்
 குண்டல மும்பொலி வாலப் பிராயக் குமாரத்தியாய்ச்
 செண்டலர் செங்கை யுலகாளென் னுவிற் சிறந்தனளே. (கூசு)

சிறப்பார் சிறப்பி னுலகா ளடியவர் சிந்தைக் கென்னும்
 பிறப்பார் பிறப்பும் பெறுவார் தவமுமப் பேறுதப்பி
 பிறப்பா சிறப்பு மிறவாமை வேண்டுமென் றில்லறத்தைத்
 துறப்பார் துறப்பு நகைக்கிட மானவித் தொண்டனுக்கே. (கூள)

தொண்டைக் கனிவிள்ள வள்ளுகிர் வீணை துழாவநெடுங்
 கொண்டைச் சொருக்குப் புறந்தாழ வோலைக் குழைதடவுஞ்
 சண்டைக் கயலுஞ் சிவப்பேற மாதங்கி சாமனையாம்
 பண்டைப் படிவத் துலகா ளாருள்வந்து பாவிக்குமே. (கூஅ)

பாலான வேலையிற் சிந்தா மணிமண்ட பத்தின்மறை
 நாலான பீடத்தை ஞானந்த மாயருண் ஞாயிருபோன்
 மாலான தேவர்கள் காலான மஞ்சத்து வந்திருக்கு
 மேலான வாழ்வையுங் கண்டேன் பொருளைக்கு மேல்புறத்தே. (கூஆ)

மேலைக் கடவு ளிடப்பாக முந்துள்ள வெள்ளருவி
 மாலைப் பொதிய வரைச்சா ரலுநின்ற வண்ணமுந்தாட்
 காலைக் கமலமுங் கல்யாண விக்ரக காந்தியும்பொன்
 னோலைக் குழையுங் குழற்காடும் வாழி யுலகம்மையே. (கூ)

உலகம்மை கலித்துறையந்தாதி.

முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

பாவ நாசம் என்னும்

சிங்கை உலகம்மை

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

விநாயகர் காப்பு.

பத்துக் கவிக்கொருபண் பானசந்த பேதவிய
லொத்துக் கவிக்கு மொருநூறு—முத்தமிழு
மோதலவி நாயே னுலகுமைக்குச் சொல்லவரும்
பூதலவி நாயகன்றாட் பூ.

நூல்.

உலகம் பிகையும் பர்பரா வுமசஞ்

சலகம் பமதா சலசந் ததியா

ளலகம் பயிலன் னகணின் னருளென்

பலகம் பிதபா சமறுப் பதுவே.

(க)

பதுமத் தடியெப் படிபெற் றிடுமோ

புதுமத் தளையிற் பொறிதட் டழிவே

னதுமத் திமநெஞ் சருவிப் பொதிய

மதுமத் தரிடத் துமடப் பிடியே.

(உ)

பிடியே யுலகம் பிகையே பகையே

தடியே னிலையிற் றலையத் தகுமோ

மிடியே னெனயான் விருதா வினிலிப்

படியே மனிதப் பதரா யினனே.

(ங)

இனமா டமடந் தையரென் றொருபொய்க்

கனவா னதுகண் டதையுண் டெனவே

மனமீ னமயங் குவனோ வனசந்

தனபூ தரசா யையினின் றவளே.

(ச)

நின்றே நொருநின் னிலையின் னிலையிற்
பின்றே னினிமேற் பிறவே னிறவேன்
குன்றே யணுவே குறுகா நெடுகா
வொன்றே பலவே யுலகம் பிணையே.

(ரு)

அம்பா னவரும் புசரும் பலரக்
கொம்பா னதனின் றாகுழைந் தநிலா
விட்பா னனமின் னுலகென் செய்குவாள்
வம்பா னதன்வஞ் சகநெஞ் சகமே.

(சு)

நெஞ்சத் துயரம் மறிகழ்த் துவதோ
கொஞ்சத் துயரன் றதுகொண் டெளியேன்
கஞ்சத் தினுமுக் களவீ சரதுண்
மஞ்சத் துமிருந் தமனோன் மனியே.

(எ)

மனசஞ் சலமிஞ் சினவஞ் சனைதே
டினசஞ் சிதவெவ் வினையெவ் வளவோ
கனசந் தனவெற் பிறைகைப் புனலே
பனதுங் கபயோ தரபஞ் சமியே.

(அ)

பஞ்சா னனசே கா*பா கமதிப்
பிஞ்சா னதனைந் துயிலத் துளவா
லஞ்சா துலகம் மையடிச் * சுவடே
நெஞ்சா னதனீந் குறிறுத் திடிவே.

(க)

இடுவா ரெவர்கைக் கிலையென் றயர்வேன்
கெடுவேன் பிறகென் கெடுபுத் தியினு
னெடுவா னவர்கோ னிலமைக் குலகா
ணடுவாள் பணிபண் பினர்நண் பரையே.

(க0)

வேறு.

பரையோ பரம்பொருளின் பாவகமோ பாவகத்தி
னுரையோ வுரைகடந்த வொன்றோவொன் றல்லவோ
பிறையோ பிறைகலந்த பேரமுதப் பேராறோ
வரையோ வணுவோநீ மாதுலக மாதாவே.

(கக)

* பாகமதிற் } என்றும் பாடபேதம்.
* சுவடென் }

மாதாரீ யுன்பான் மவுண்ணெனக் கோர்தகப்பன்
காதார் விழியுலகே கள்ளனொரு பிள்ளையம்மா
பேதாதி பேதப் பிறவிதொறும் பிள்ளைமுத்தந்
தாதாவென் பாரந்தத் தாயர்பலர் தாதையரே. (கஉ)

தாதைதாய் மாமன்மகன் றம்பிதமக் கென்பர்சிலர்
பேதையேற் கிங்கே பிறக்குமுன்னிப் பேருளதோ
வேதையோ மாயமொன்று மில்லாத துண்டாக்கி
வாதைரீ செய்வதுமென் வம்பிலுல கம்பிகையே. (கங)

கையோ வுணைத்தொழுமென் காலோ வலஞ்சூழ
மெய்யோ வணங்குமருள் வேண்டிமனந் தூண்டினதா
லையோ வெளியேனை யாள்வதினி யென்னமெய்யோ
பொய்யோ வுலகுடைய பூவாய் புகல்வாயே. (கச)

புகலா யெனும்புமுடைப் புண்ணீர் புறங்காட்டி
லகலாதைம் பூதவெறி யாட்டில்விழுந் தாடினதா
லிகலார் புரமெரித்தார்க் கின்னமுத மீந்தசந்தர
முகலா ளிதத்துலக முத்தேபே யொத்தேனே. (கரு)

தேனுக்கு மின்சுவையாத் திங்களுக்கோர் சீதளமாய்
வானுக்கு நின்மலமாய் மாமலர்க்கும் வாசனையா
பூனுக்கு மன்னுயிரா யோங்குமுல கம்மாபொய்
யேனுக்கு மெய்யுணர்வா யெப்போ திருப்பாயே. (கசு)

பாயுந் திரைநீர்ப் பரவைநெடும் பாரில்வந்து
போயுந் திரிவேன் புதுமையிது போதாதோ
தாயுந் தமருஞ் சலிக்கவுல கேநரியும்
பேயுந் களிக்கப் பிறப்பே னிறப்பேனோ. (கஏ)

இறவேனுன் கண்கிணித்தா ளேத்தினதி னுலினிமேற்
பிறவேன்வந் திங்கே பிறந்தபலன் பெற்றேனான்
மறவே னிதற்கொருகைம் மாறுலகம் மாவினையைத்
துறவே னுணைப்புகழுந் தோத்திரமும் மாத்திரமே. (கஅ)

திரமோ வுடம்பிதென்ன சென்மமோ தீவினையா
யிரமோமுன் செய்ததம்ம லிவ்வளவன் றெவ்வளவோ
வரமோ கவலை யகவிரும்புக் கித்தனைக்குந்
தரமோ வுலகுடைய தாயேநான் பேயேனே. (கக)

பேயோ வெணக்குழறும் பேதா யுனக்குமொரு
வாயோவென் நென்னையிகழ் வாயோ மகிழ்வாயோ
துயோர் தொழுமுலகை சொல்வதெல்லாஞ் சொல்வேனான்
காயோ பழமோநீ கட்டளைசெய் காரியமே. (உ௦)

வேறு

காரிசைந்த கொந்தளங் கருங்கணம்பு விம்பவாய்
தாரிசைந்த கொங்கைகும்ப சம்பவன் நெறும்பிரான்
பாரிசந் துலங்கிநின்ற பைம்பொனின் சிலம்புகூழ்
வாரிசங்கள் கொண்டநெஞ்ச வண்டிருந்து கொண்டதே. (உ௧)

கொண்டலன்ன காலன்வந்து கோவியாது பாவியான்
நெண்டிசெய்வ தென்றுநீ தொழும்புகொள்வ தென்றுகா
ணண்டிதெண்ட னிட்டிஹைஞ்சு மாதிவேக நாயகி
விண்டுசொல்லு மிவ்விரண்டும் வேண்டிலொன் றும் வேண்டிலேன்.

வேண்டிநின்ற தம்மசந்த வெற்பினிந்ப ணிந்துபோந்
திண்டிருந் திறக்குநீர் மென்னையாளு முன்னையான்
காண்டலொன்று நீவழங்கு காட்சியொன்று மீட்சியின்
ருண்டுகொள்வ தொன்றுவேறி தன்றியில்லை யொன்றுமே. (உ௩)

ஒன்றுமில்லை யுண்மையம்மை யுலகையன்றி விலகவோர்
குன்றுமில்லை யண்டரண்ட கோடியில்லை வீடுசேர்
நன்றுமில்லை யிவளையன்றி ஞானம்வந்து போனபே
ரின்றுமில்லை யன்றுமில்லை யென்றுமில்லை யில்லையே. (உ௪)

இல்லையென்று முள்ளதென்று மிடையிருந்த * தடிமைநா
னல்லையென்று சாற்றின்முந்துன் னருளுமென்ன தாகுமோ
முல்லையென்று முறுவல்கண்டு முக்காளானின் முக்கணன்
நெல்லையென்ற மையல்கிண்டு சொல்லுமம்ம வல்லியே. (உ௫)

வல்லியங்க ணின்றதென்றல் வரையின்மலை யருவிநீர்
பல்லியங் கறங்கமன்னு பாவநாசர் பங்கில்லா
முல்லியங் குழற்பசும்பொ னடியர்தங்க ளடியர்தந்
துல்லியங்கள் சொல்லுமம்ம சொற்கலோக மொக்கவே. (உ௬)

ஒக்கரின்று † சேட்பமார்க்க முள்ளடக்க மெள்ளவோர்
விக்கல்வந்து களைகளைத்து விழிசுழன்று கழியுநாட்

* அடியை' என்றும் பாடம்.

† சேட்பம்-சிலேதம்ம.

டுக்கமுன்பு ரிந்துபின்பு சுடுவர் போவர் தொடர்வதார்
தக்கதில்லை யுலகெனம்மை சரணமல்ல தரணமே. (௨௭)

அரணமுண்ட துலகெனம்மை யருகுசென்று தெரியலான்
மரணமுண்டு சனனமுண்டு வாதையென்று பேதியேன்
சரணமுண்டு துவர் துவண்ட தரளமுண்டு மரகதக்
கிரணமுண்டு மனதிலென்ன கேதமென்ன சேதமே. (௨௮)

சேதனத் தமிழ்ப்பொருப்பெ திர்ந்துதன்னை வந்தியா
தேதனத்த மென்சிரத்தெ முத்தைவந்த முக்குமோ
மாதனக் குழைக்கெனம்மை வாரியிட்ட வாள்விலைச்
சாதனச் சுருட்டுதைந்து தள்ளுமைக்கண் மெள்ளவே. (௨௯)

மெள்ளமெள்ள முன்செய்திமை விவகரிக்கு மவர்கண்மு
னுள்ள துள்ள தென்னவம்மெ வாப்புளித்த டிப்பராங்
கொள்ளைகொள்ளை யென்பொலாத கொடுமைசேர்க்கி னடுவனார்
தள்ளுதள்ளு நரகிலென்பர் தமிழ்வரைப்பெ ணமிழ்தமே. (௩௦)

வேறு

அமிழ்தந் துளும்பி விளிம்பலம்ப வலர்ந்த மதிபோ லங்கணிலா
வுமிழ்தண் முறுவன் முகிழ்த்தமுத்தத் துலகே யுனைவாழ்த் துரைப்பேளே
தமிழ்தந் தருளுந் தனவனசந் தனபூ தரீ தளப் பொருநரை
யமிழ்தண் புனலிற் படிந்தேழுட் டெழுத்து மெழுதிப் படியேனே. (௩௧)

எழுதிப் படியே னுன் பெயரென் னெழுத்திப் படியோ வெப்படியோ
பொழுதிப் படிவீண் கழியின்விளி பொழுதிப் படியே புகலாமோ
கொழுதிப் படிதேன் மலர்க்குடலா குரல்வீ ணையிற்கின் னாமிதுனத்
தொழுதிப் படியே யெழுப்புமிசை தொலையா மலையத் துலகாளே. (௩௨)

காள விடம்பட் டினவனைச்செங் காந்தன் கயங்கக் கணவர்தம்மை
யாள விடம்பெற் றிருந்தவுல கம்மே வருத்த லாமேயோ
மீள விடம்பெற் றிலனடியேன் மீளாச் சனன வினைப்பாச
நீள வடங்காக் கடலருளி னிலைத்தா லொழிய நிலையாதே. (௩௩)

நிலைபட் டொருமுப் பதுகடிகை நேரத் தளவி னிறைவெயிலாற்
றொலைபுட் டிரவு விடியுமென்னைத் தொடரு மிரவு தொலையாதோ
சிலைபட் டமுஞ்சுட் டியும்புனைந்தாற் றிலத துதலொப் பெனச்சிவனெஞ்
சலைபட் டிடவா முலகுருவத் தருண வெயில்கண் டடி யேழ்கே ( )

அடிபார்த் துனது திருக்கடைக்கண் ணருள்பார்த் திருள்வார்த் தனையகுழன்
முடிபார்த் திறைஞ்சும் படியுனக்கென் முகம்பார்த் திரங்க முடியாதோ
துடிபார்த் திறங்கு மதனையன்று சுடப்பார்த் தவனோர் துவளிடைக்கோர்
கொடிபார்த் திலங்கு முலகுடைய கொம்பே யடியேன் கொடியேனே. (௩௫)

கொடியொன் றிரண்டு முகைசுமந்து கொண்டு வணங்கக் குலமறையின்
முடியொன் றிரண்டு சரணுலக முத்தே யெனக்கு முடிசூட்டாய்
மிடியொன்றிரண்டு வினைதருமோ வியப்பொன் றிலையோ வினையென்சொற்
படியொன் றிரண்டு பிழைபொறுப்பாய் பலவா மிதுவோ பலனாமே.

பலநாள் வினையுந் தொழுமொருநாட் பலநா ளெனப்போம் படிவாழ்நாட்
சிலநா ளிதற்கு ஞானக்கடிமை செய்யுநா ளோது சிறியேனான்
குலநான் முளரித் திருத்தாளாற் குழனான் மலரார் குழைந்தான்மங்
கலநான் புனையு முலகுடைய கரும்பே மனது திரும்பேனே. (௩௬)

திரும்பித் தனைய நென்னோக்கிச் சிறப்பித்தனைபோற்சிறியனெ னும்
பெரும்பித் தனையுன் னருணட்டிப் பிழைப்பித் தனையேற் பிழையேனோ
கரும்பித் தனைபண் பில்லையென்று காண்பித் தனைய கனிமொழிவா
யரும்பித் தனைநேர் முறுவலுல கம்மே யழுது விம்மேனே. (௩௭)

விம்மிப் புளகித் தொழுமுலகே விருப்பா யரன்னை நெருப்பாற
வம்மிக் கருங்கல் வைத்தமல ரகத்தா மரைவைத் தலர்த்தகள் போய்ச்
செம்மிக் கிடந்த சடைதுலைத் திறந்த விழியைத் தெழித்துருவாஞ்
சொம்மித் தனையும் பெறத்தனியே சும்மா விருந்து துயில்வேனே.

துயிலும் விழிப்பு மானசன்மத் தொழிலென் றறியா வுழிநின்று
பயிலும் வளமைத் தொழும்பொடும் பயிலா வகையென் செயலானேன்
மயிலு மருளுங் குயிலுலகாள் வல்லை முகிழ்த்த கொவ்வையினால்
வெயிலு நிலவுந் தரவிருளும் வெளியாய் மனமுந்தெளியாதோ. (௪௦)

வேறு

தெளியாத சிர்கை தெளிவித்து நின்று தெளிகின்ற வுண்மைதெளிய
வொளியாய் விளங்கி யிருளா யிருண்ட வொழியாத மாயை யொழிய
வெளியாரின் வந்து தனையே வழங்கி யெனையா னிழந்து விடவே
யளியாலெ னம்மையுலகாள் கொடுத்த வானந்த மென்சொல் வதுவே. (1)

சொல்லப் படாத பரந்த விந்து துரியங்க டந்து தொடரச்
செல்லப் படாத நிலைநின்று கொண்ட திலகா சலப்பெ ணுலகாள்
கல்லப் படாத வினைவேர் விழுந்து கவரோடு சிர்கை யெவரும்
வெல்லப் படாத திதில்வர் திருக்க விழைகின்ற தென்ன விழைவே

விழநின் றலைந்த சுவரிற்சை வைத்து விழுவார்க ளென்ன வினைபா
லழநின்ற துன்ப மனைவாழ்வை நம்பி யலேவேன் மயக்க மலவே
தொழநின்ற தொண்டர் நிலைநின் றறிந்து துயர்தீர்வ தென்று வயலு
டுழநின் ற புண்ட ரிகம்விண்டு சாயு முயர்சிங்கை யூரி லுலகே (சங)

உலகத் தனந்த பலபேயானி தோறு முருவப்ப டித்து குருவாய்ப்
பலகற்பி தஞ்செய் வினையந்த கார படலங் கிழித்து விடலார்
திலகத் தலர்ந்த வரவந்த சந்தர திலகாச லப்பெ ணுலகார்
விலகத் துவண்ட மனமொன்று பட்டு விபரீத பேதம் விடிலே. (சச)

விடவும் படாது விகடப்ர பஞ்ச விவகார வஞ்ச வினையாற்
கெடவும் படாது செலவிட்டு மிஞ்ச கிறபோக நின்ற ததிலே
படவும் படாது சன்னத்தி லேது பலனே துடக்கி தலவே
தொடவும் படாதெ ணுலகேயி வாறு துணிவேனி தென்ன துணிவே. (சரு)

துணியான கந்தை யிடுபிச்சை கொண்டு சகியாக வுண்டு பசியைத்
தணியா தெவர்க்கு மகிதங்கள் செய்து தனதானி யங்கள் கனமாப்
பிணியான சென்ம நிலைநின்று தேடு பிறவாத நன்மை பெறவே
பணியா தறிந்து முலகே மகிழ்ந்து பரிவேனி தென்ன பரிவே. (சசு)

பரியங்க மெங்கள் சிவனா ருறங்கு பாவாற்றி தீப நிலையந்
தெரியங்க மெங்கண் மறைநாம மம்மை திருமேனி செம்மை தெரியி
லெரியங்க மென்ப ருலகாயி தன்மை யிவைபல்ல ரூப மெவையோ
துரியங் கடந்த ததிலேழை யாசை தொடர்கின்ற தென்ன தொடர்வே. (சஎ)

தொடரிற் பிணித்த தெனமோக துக்க சுகமென்றி ரண்டு மிகமே
லிடரிற் பிணித்த தெளிதோ பரத்தி. லெனையேது செய்ய நினைவோ
பிடரைப் பிடித்து யமராசன் முன்பு பிடிபென்று தள்ளி விடிலப்
படனாத் தவிர்ந்தெ ணுலகம்மை யென்று பணிவிப்ப தென்ன பணியே. (சஅ)

பணியத் துணிந்து பழகாத சிந்தை பாஞான வுண்மை பறிபோய்
மணியைக் களைந்த படநாக மென்ன மலைவாய் மயங்கு முலகம்
பிணியைத் தவிர்க்கு முலகா ளெனக்கோர் பிடிபா டறிந்து முடிமே
லணியத் தவஞ்செய் தறியாமன் மற்ற தறிகின்ற தென்ன வறிவே.

அறியாத சிந்தை யறிவிக்குமன்ப ரறிவிற்கு முண்மை யறிவாய்ப்
பொறியாத மந்தர மறையுங் கடந்த பொருளே தனக்கொர் பொருளாய்க்
குறியாது சிந்தை யுலகென்ற தற்கொர் குறியிட்ட பேரைநெறியாற்
பிறியாது சொல்வ ததுமாறி யம்மபிழையேனி தென்ன பிழையே. (

வேறு

பிழைபட வனந்த கோடிப் பேதகப் பிறவி தோறு
துழைபட முடியா தென்று துவலுமென் கவலை கேட்டு
மழைபடர் பொதிபச் சாரன் மரகத மணியை வஞ்ச
ரிழைபட மனைக டோறு மிர்க்கவித் தொழிலிட் டாயே. (௫௧)

இட்டுண்டு சுகிப்பார் முன்னே யிரந்துண்டு வினைப்பா சத்தாற்
கட்டுண்டு திரியச் செய்த கருத்துண்டு கவலை யுண்டே
தட்டுண்ட புவன கோடி தருமுல குடைய தாயே
யட்டுண்ட யமன்கைப் பாசத் தலைப்புண்டு மடங்கி டாதே. (௫௨)

ஆடங்கிரன் நெறியி னில்லா தன்னைதன் னுதர பாரக்
கிடங்கினில் வீழ்ந்து கெட்டேன் கிடந்தனன் கிடைகொள் ளாமன்
மடங்கியிப் புவியில் வந்தேன் மறுத்தினி வரிலுய் வேளே
தடங்கிரி யிறுமார் தென்னுந் தனத்தலை குடைய தாயே. (௫௩)

தாயென்று மனைவி பென்றுந் தந்தைதா பென்றுங் காதற்
பேயென்றும் வினைசூழ்ந் தென்னைப் பிடித்தது பிடிப டாமற்
போயென்று வருவ தன்முன் போதுவா யெனவெப் போதுன்
வாயென்ற குமுதப் போது மலருமோ வுலக மாதே. (௫௪)

மாதருங் கிளையும் வாழ்க மைந்தரு மனையும் வாழ்க
வோதரும் பொருள்பெற் றிங்கே யுவந்தனு பனிக்க வாங்கே
நீதருங் கருணைச் செல்வ நிலைமைபெற் றுலகே நிற்க
வாதரம் புரிவன் வாழ்த்தே னன்னதுக் கின்ன தாமே. (௫௫)

ஆமென வெனது பாடற் கருள்செயி னமனார் வந்து
தாமென செய்வா ரென்சொற் றவறுகண் டிலகுத் தாயே
யோமெனு மெழுத்து ணின்ற வொருவனு மொருத்தி நீயு
நாமென செய்வோ மென்று நகைசெயிற் பகைசெய் வாரே. (௫௬)

செய்தியொன் றுலகம் மானேள் சீவன்விட் டிடுநாள் செவ்வே
யெய்தியென் களைப்பு மாற்றி யிதழ்க்கடை திறந்து பாலும்
பெய்துநின் பேருஞ் சொல்லிப் பிணத்தின்மேல் விழுந்து பின்னு
முய்திறம் புரிவா ரில்லை யுனையன்றித் தனிய னேற்கே. (௫௭)

தனியனுக் கினிவாழ் வென்ன தாயில்லை தந்தையில்லை
யினியசொற் சொல்லு வாரு மில்லையென் றிரங்கு வேளே

முனியகத் தியன்வந் தேத்து முதல்வியுன் முன்னே யுள்ளங்
கனியநெக் குருகி மீளாக் கதிபெறக் கருதி னேனே. (௫௮)

கருதிநின் கருணை வேண்டிக் கணர்துல கம்மா வென்று
சுருதிகண் டறியா வுன்னைத் தொழிலன்றோ தொழும்புகொள்வாய்
குருதியங் கமலப் போதின் கொழுமுனை நெகிழக் கோலப்
பருதிநின் றலர்த்து மந்தப் பனிமலர்ப் பருவம் பார்த்தே. (௫௯)

பார்த்தகண் பறியா தையன் பையவுன் மெய்யி லூன்றச்
சேர்த்தகட் டீளையை யல்ல திருவருட் பெருநீர் வெள்ளம்
வார்த்தகட் டீளையை யல்ல வளைந்துல கம்ம வாறோர்
தூர்த்தபொன் மலர்குழ் பாதத் துணையையே துணைகொண் டேனே. (௬௦)

சேவறு

கொண்டு போயெனை யடம்படர் கொடுநர கிடுமுன்
கண்டு போவென விலக்கியென் கலக்கமுங் களைய
வுண்டு போலுமொ ஈருந்தல; முனைப்புக்கழ்ந் துரைக்குந்
தொண்டு போலீலை யுலகம்ம துணிவதித் தொழிலே. (௬௧)

தொழவு மாலையஞ் சூழவுஞ் சூழ்ந்துல கடிக்கீழ்
விழவும் வீழ்ந்தெழுந் திறைஞ்சவும் விம்மிநின் றுருகி
யழவு மானந்த பரவச மடிக்கடி யுள்கி
யெழவு நாவெடுத் தேத்தவுங் கடனெனக் கினியே. (௬௨)

இனியெ னக்கொரு குறைவிலே யென்றிர வேனான்
புனித முக்கள விடத்துறை மாணிக்கப் புதுப்பூங்
கனியி டத்தொரு மாகதக் கனியையென் கண்ணுற்
றனியெ டத்தெடுத் தருந்தினேன் மருந்தெனத் தனித்தே. (௬௩)

தனித்து நானின வளியினைச் சமுமுனை தாக்கப்
பனித்த தாமரை நெகிழ்த்ததி னமிர்தமும் பருகி
யினித்த தாமெனு முலகியல் வழக்கைவிட் டிகழ்ந்து
குனித்த வாணுத லுலகினைக் குறிப்பதென் குறிப்பே. (௬௪)

குறித்து நித்தமு நினைப்பனெ லுலகம்மை குமுதந்
தெறித்த நித்தில நிலவையு நிலவெடுத் திடையே
முறித்து வைத்தநன் னுதலையு நுதல்விழி முதற்பாற்
பறித்த சித்திரப் படிவமும் படிப்படி பகுத்தே. (௬௫)

பகுத்து னைப்பதெப் படிவெளி காலனல் படிநீர்
வகுத்த பற்பல புவனமு மலைகளு மாமுந்
தொகுத்த மற்றையெவ் வுயிருமாய் திரந்தரந் தொடர்ந்து
மிகுத்து நிற்பதோ ருருவுள துலகமெல் லியற்கே. (௬௬)

மெல்ல ருஞ்சுந கிலையிவை விருந்கென வருந்திச்
சொல்ல ருந்தவம் புரிந் துல கருணிலை தொடர
வல்ல ரும்பலர் மறுத்தெனைப் போலதை மதியாப்
புல்ல ரும்பலர் சுவர்க்கமு நாகமும் பொதுவே. (௬௭)

பொதுச்சி றப்பென நோக்கிரண் னெக்குயிர் பொதுவே
யதுக்கு னுத்தம மத்திம நிலைமை கண்டருள்வா
யெதுக்கெ டுத்ததெ னுடலமில் விரண்மெற் றிருந்தேன்
மதுத்து ளித்தசந் தனவரை மரகத மயிலே. (௬௮)

மயிலி யற்பரை யுலகுமை யுகமுடி வரம்பில்
வெயிலு டைப்புழு வெனப்பிறப் பிறப்பினின் மெலிவாய்ப்
பயிலு யிர்க்கொரு தனதடி கிழல்படத் துயிற்றித்
துயிலெ முப்பின னெனிலவர் தொலைப்பரத் துயரே. (௬௯)

துயரெ னக்குரான் தொலைப்பதற் கிசைந்தொரு தொழிலிட்
யெரு நித்தியப் பொருளிகென் றநித்தியத் தொழுகிப்
பெயர்வு பெற்றிலன் பரத்தினுக் கதுகடைப் படியோ
வயர்வ கற்றியிங் கருள்வதென் றுலகுடை யவளே. (௭0)

வேறு.

அவமே செய்வே னுவன செய்யு மனுகுலத்
தவமே செய்யே னென்னுல கம்மா தளர்கின்றே
னவமோ டெண்முப் பானிடு நாற்கோ ணடுமேவிச்
சிவமோ டொக்கு முன்னரு ளென்னோ தெருளேனே. (௭௧)

தெருளுந் தெய்வத் திவ்விய வேதச தெளிவாய்நின்
றருளுந் செல்வத் தென்னுல கம்மைக் கரிதுண்டீடா
மருளுந் தன்மைச் சஞ்சித மாற்று மறமுண்ட
திருளும் புன்மைச் சின்மதி யேனுக் கெளிதென்றே. (௭௨)

அன்றைக் கன்றுன் சந்நிதி நேர்வந் தடிதாழ்வ
தென்றைக் கென்றுன் கண்ணருள் சேர்வ தெளியேனான்

கன்றைக் கன்றும் பண்புள தோழுக் களவோர்பாற்
குன்றைக் குன்றுந் தன்மைசெய் கொங்கைக் குலமானே. (௭௩)

மானத் தாலுங் கல்வியி னுலு மனமாறு
ஞானத் தாலும் புண்ணிப நண்ணு நலமெல்லா
மினத் தாலும் புண்மையி னுலு மெனியேன்பொய்
யுனத் தாலுங் கொள்வதெவ் வாறென் னுலகம்மே. (௭௪)

ஆம்மா தெய்வப் பொன்னுல கேயென் றநுளுள்ளங்
கைம்மே நிலவித் தீங்கனி யாகக் கனிவாகி
யிம்மே முன்னே நின்றவள் செல்வ மிவைமேலோர்
சொம்மே யென்னத் தந்தருள் செய்யுந் தொழிலாளே. (௭௫)

ஆள நினைத்தா லிங்கினி வாரா தருளிங்கே
மீள நினைத்தா லுன்னரு ளென்னும் வெகுசோப
முள நினைத்தா லேசுவ னீபின் முனிவாய்நான்
மாள நினைத்தா லேதுல கம்மா மதியேனே. (௭௬)

ஏனேன் வந்தே னென்றெதிர் வாயோ வெமவாதைக்
கானே னம்மா கோவென நானின் றமுநேர
மானே பொன்னே யென்னுல கன்னே மதியற்றுப்
போனேன் முன்னே நின்புக தொல்லாம் புகழாதே. (௭௭)

புகழுங் கால மேலென வாமோ போங்கால
நிகழுங் கால மற்றெதிர் கால நெறியில்லோர்க்
கிகழுங் கால மென்ன வினைத்தா யிடரம்பிற்
நிகழுங் கால மென்னுலகேயென் செய்வேனே. (௭௮)

செய்வே னோநா னுன்பணி யிந்தச் சென்னத்தி
லுய்வே னோநா னுற்றுயர் வேனோ வொழிவேனோ
வைவே னோவா கப்பொரு கண்ணுல் வரமெல்லா
நைவே னோவா வென்னுல கம்மா நல்காயே. (௭௯)

காயா.தென்பா லின்னருள் பூத்துக் கனியாதோ
வீயா தேக வீடென் பொருளென் றிறுமாந்தே
னாயா தென்பாழ் நெஞ்சிது சூற்கொண் டதனனின்
றோயா தென்பா லில்வுல கீன்ற வொருகொம்பே. (௮0)

வேறு

கொம்பு காந்தள் கரும்பு குழைத்துமே
லம்பு வாய்ந்த வரும்பு திருந்தவே
பம்பு சார்தப் பணிவரைக் கீழ்நின்று
நம்பு வேன்பெற நன்மை பழுத்ததே. (அக)

பழுத்த செஞ்சுடர் பாதிபச் சேலென
முழுத்த தண்சினை முங்குள லுடுபொன்
விழுத்த குங்குரி மெப்பகிர் தெய்வநான்
வழுத்த வென்னெதிர் வந்தது வந்ததே. (அஉ)

வந்த னத்த மனத்தினி துண்டன
னிர்த னத்தி லெரித்தன வெண்ணிலாப்
பந்த னத்தினுற் பத்துமுக் கோணிலோர்
சந்த னக்கிரிச் சாரன் மருந்தையே. (அங)

மருந்தி தென்ன வளைந்து சகோரமா
யிருந்து கண்க ளெதிர்ந்துல கம்மைதன்
முருந்து வெண்பன் முகிழ்த்த முகிழ்நிலா
விருந்தி னுண்ண விடாய்தணி வித்ததே. (அச)

வித்தி லாமல் விளைந்துல கென்னுநா
மத்தி னுலருள் வாய்ந்து வெளியிலே
சித்தி யாமொரு தெய்வப் பயிருமென்
பத்தி நீர்மனப் பாத்தி படர்ந்ததே. (அரு)

படர்ந்த தீமுனைப் பஞ்சென வஞ்சனை
தொடர்ந்த தீமை தொலையத் தொலைக்குமே
கடந்த ஞானியர் காணு முலகுடை
மடந்தை நூபுர மாந்தளிர்க் காந்தியே. (அக)

காந்த னன்னுதற் கண்குவிர் வித்திறு
மாந்த குங்கும மங்கலச் செப்பின்மே
லேன்னு மின்னிசை யாழ்தெறித் தின்னுயிர்
சாந்த மென்கிரிச் சாயையி னின்றதே. (அள)

நின்று தேடி நெறிக்கொளுந் தாயிரினைக்
கன்று தேடிக் கதறுதல் போலுனை

நன்று தேடுவ னுடுவ னீயெனை

யென்று தேடுவ தென்னுல கம்மனை.

(அஅ)

ஆம்ம னைக்குல கம்பிகைக் காதிதன்

செம்ம னைக்கிது செய்கை யறிக்கையிட்

டெம்ம னைக்கொ ரிடுக்க ணிழைத்துளார்

தம்ம னைக்கொர் சமனை விடுப்பதே.

(அக)

விடுப்ப னின்னல் விடேனின்னன் மெய்வரர்

தொடுப்ப னன்மை தொடேனன்மை குழந்துளை

யடுப்ப னல்ல தடேனல்ல தேயவங்

கெடுப்பு தென்னுல கேசுல தெய்வமே.

(க0)

வேறு

தெய்வமறை முறையிடுநின் சேவடியஞ் சிலம்புந்

திருவுடைய முத்தாரந் திருந்தியநா லிடையு

மைவரையி னிறைரோம வரையொழுங்கு வயிறு

மணிவரையை நிகருமரு மந்தபபோ தரமுங்

கைவளையும் வளைபொருமங் கலநானின் கழுத்துங்

கருணைமடை திறந்தொழுங்குங் கயல்விழியும்விழிபோய்த்

தைவருபொற் குழையுமுதத் தாமரையுங் குழலுந்

தாயுலகே யெழுதினனெஞ் சுகப்படத்தி னிடத்தே. (கக)

இடத்தகன்ற தனச்சுவட் டி லெடுத்தனைத்த வீணை

யெழுநிலையத் தெழுசுருதி யிசையமுதந் தெறிக்க

மடற்கமல வரிவளைக்கை மணிவிரன்மெல் லுகிரால்

வரிநரம்பு கடைதிருத்தி மரபின்முறை தெரிந்து

விடக்கருங்கட் கடைசிவந்து வெய்யில் சுருள் சுருட்டி

விடுமோலைக் குழைதடவ விரைக்குழல்பின் சரியத்

தொடக்கயங்கும் வரிச்சிறையஞ் சுகத்தொடுமுத் தாடிச்

சுகித்தருஞ்சா மளையுலகென் றுணைவிழிக்கொர் துணையே. (கஉ)

துணையெனக்கு நெடுந்தமரத் துணைத்தரங்க மிரங்கச்

சுருட்டியகின் முருட்டுருட்டுந் துறைப்பொருரைக்குடபாற்

பணைமலர்ச்சந் தனப்பொதியப் பணிவரைக்கு வடபாற்

படர்சுனைமுக் களவினிழற் பவளவரை வலப்பால்

விணையெறியு மழவெயில்விட் டெறிந்திருளை விலக்க

விளங்குமர கதவோளிவிட் டெறிந்தொரிடப் பாலிற்

கணைபொருகட் கடைசுரந்து கருணைதிரை யெறியக்
கதிர்முறுவ னிலவெறித்தொர் கரும்புநின்ற நிலையே. (கூ௩)

நிலவுகொழுத் திருள்கிழித்து நெடுந்திசைபோய் விளக்கு
நிறைமதியிற் சதமடங்கு நிலவுதிரு வருவும்
பலவமிர்தக் கதிர் துளிக்கும் பளிக்குமணி வடமும்
பலகலையும் விரித்தெழுதும் பருமணிப்புத் தகழு
மலகில்கலைப் பொருளுரைத்த வபிரயமுத் திரையு
மலம்புபுனற் குண்டிகையு மணிமணிக்குண் டலமு
மிலகுபிறைச் சடைமுடியு மெனக்குவெளி யாக
விருந்தனளென் னுலகம்மை யிதையமல ரகத்தே. (கூ௪)

அகத்தொருதன் னிலைதரித்தோ வல்லதுமற் றுளதோ
வறிந்திலனென் னுலகுடையா ளருளையெவ ரறிவார்
சுகத்துயிர்கள் புரக்குமிணைச் சரணிலொன்று மணியா
சனத்திருக்க மடக்கியொரு தாளுபர மடித்து
முகிழ்த்தவிழி மணிநாசி முனைகுறிப்ப வெருகை
முழந்தாளிற் கிடப்பவொரு முகிழ்விரற்கை யபைய
மகத்துவமுத் திரைதரச்செம் மாந்திருக்கு மந்த
மவுனபர வசவடிவை மறக்குமோ மனமே. (கூ௫)

மனநினைப்பின் மலர்கடம்ப வனத்தமிழ்த்தோத் திரஞ்சுழ்
மழகதிர்ச்சிந் தாமணிமண் டபதததினு மாகி
யனவரதஞ் சத்திகன் னே றனந்தமயல் குழ
வதிர் துரங்க வாகினிநின் றணிவாசல் புரக்கத்
தனதருகு வீணையின்மா தங்கியிரை பாடச்
சரோருகன்மான் மகேசனுருத் திரன்மணிக்கா லான
வினமணிச்சிங் காதனத்தி லினிதுதிரி புரையா
விமையமயி லுலகுமைபங் கிருக்குமர சிருப்பே. (கூ௬)

இருப்பதுநீ யுலகுமையே யிசைத்தமிழ்த்தேன் கொழிக்க
ளிமிழ்திரைத்தன் பொருகநதி யிறைத்தருவி கொழிக்கும்
பொருப்பொருபா லிதுவறிந்து புசுழ்வணிது வல்லாற்
புவனசரா சரத்திடத்தும் புயற்சயிலே யிடத்தா
ருருப்பவளம் பசப்பொருபா லொருபுறத்து மகத்து
முபரிடத முடிவிடத்து முபரிடதத் தப்பால்

விருப்பினடி தொழும்பரமன் வெளிக்குவெளி யாக
வெளியிடத்து நிலையமெனப் பரவுவனா னினையே. (கூ௭)

நிலைவன்மனத் திருள்வெறிக்க நிலவெறிக்குந் தரள
நிரைதெறிக்கக் கடைகுனிக்கு நெட்டிலைச்செங் கரும்பு
முனையினிநற் பசங்குருதி முகந்திரைக்குங் கணைபோன்
முகைகவிழ்க்கும் பசந்தேறன் முருகுனினர் தரும்பு
புனைதிற்பா சாங்குசமும் புதுநிலவும் புரளப்
புரளுமுழுத் தரளவடம் புதையவெயி லெறிக்குங்
கணைகதிர்ப்டொன் னுருவமுமுக் கண்களுமெக் கண்ணுங்
கண்மலகி னருளையிரு கண்கண்முகந் திடவோ. (கூ௮)

முகந்துகொள நிலவெறிக்கு முனையருப்பு மடுத்த
முதிர்பொருப்பு நெருப்புதிர முறிந்துபொடி யுதிர்ந்து
தகர்ந்திடயப் பொருதுமெனத் தனிமுகத்து விழிசெந்
தழல்கவிப்ப முசலமொரு தடக்கைகொடு சுழற்றி
யிகந்துநில முதுகுவிழித் திரங்கியுர கேசு
னினைச்சடிகை மணிதுணிக்கு மிகல்கலப்பை தாங்கி
யகந்தையறப் பச்சுதிர முகந்தவரா கியுமா
யம்மையுல கிருக்கநமக் கார்க்கினிமேற் பயமே. (கூ௯)

பயனிதெனத் தமிழ்பிறந்த பருப்பதமு நெடுநீர்ப்
பாலருவித் துறைக்கருங்கற் பாறைகிழித் திறங்கும்
புயல்படுதடாகமுந்தண் பொருரைவா நதியும்
பொதும்பர்நிழற் குளிர்தூங்கப் பொலிந்தபடித் துறையு
முயர்திருமுகக் களவுவன மோங்குகிங்கை நகரு
மொருகரக முனியெதிர்கண் மணர்பாவ நாசர்
மயில்விளையு முனதுசப மங்களவிக்ரகமும்
வாழியென வாழ்த்துரைத்து வாழ்த்துவனா னுலகே. (கூ௦)

பதிற்றுப் பத்தந்தாதி

முற்றிற்று.

சிங்கை உலகம்மை.

கொச்சகக் கலிப்பா.

நூல்.

“என்பா”லிரங்கா திரும்பான் மனம்படைத்த
வன்பா லறப்பான் மறப்பால தாகாதோ
வன்பான் முலைப்பா லமும்பா லனுக்கனித்த
வுன்பா லடைந்தே லுலகுடைய மாதாவே. (க)

என்னுடைய சென்ம மினியடையே னல்லனென்றிற்
பொன்னுடைய மின்னிடையும் பொன்னடியுங் காண்பேனே
மின்னுடைய பல்லதுக்கி மேதியுடை யான்வருநா
ருன்னுடைய தஞ்ச முலகுடைய மாதாவே. (உ)

எகிவிடி லிப்பிறனி யின்னமொரு சென்மமெடுத்த
தாகினுஞ்செம் பாறு மருவியுநான் காண்பேனே
போகியர்போ லைம்புலனும் போம்வழிபோ காதசிவ
யோகிகடம் பேறே யுலகுடைய மாதாவே. (ங)

எண்பொருந வென்னெஞ்சா லின்னமுமுன் கோபுரமுந்
தண்பொருநை நந்நதியுஞ் சந்தியுங் காண்பேனே
பண்பொருவா நீதிப் பழங்கடவுள் வேதாந்தத்
தொண்பொருளே யம்மே யுலகுடைய மாதாவே. (ச)

நாறு முடையுடம்பு நந்தினு லெந்தையொரு
கூறு முனதுதிருக் கோலமுநான் காண்பேனே
வாறுபதப் புள்ளினங்க ளள்ளிமுகந் துண்ணநது
ஓறு மலர்க் கூந்த லுலகுடைய மாதாவே. (ரு)

அண்டரூல கெய்திடினு மாறும் படித் துறையுந்
தண்டலையுந் தென்பொதியச் சாரலுநான் காண்பேனே
துண்ட மதிக்குமித் தொங்கலார் சிந்தையறி
வுண்டசதிர் வேற்கண் ளுலகுடைய மாதாவே. (க்)

திட்டுதமிழ் மாமுனிக்குச் சித்திரைமா தப்பிறப்பிற்
காட்டுமணக் கோலமெந்தக் காலமுநான் காண்பேனோ
வேட்டுமுலைப் பாலிமய வெற்பரசி பொக்கலைவத்
தூட்டு மகவே யுலகுடைய மாதாவே. (௭)

துள்ளு மறிதிரைப்பார் சூழினுமுன் சூழலுநீர்
தள்ளு மருவித் தடாகமுநான் காண்பேனோ
வெள்ளுமதி நெய்யுமென வெங்குநிறைந் தேபுரமு
முள்ளுமா நின்ற யுலகுடைய மாதாவே. (௮)

காடுஞ் செடியுமையோ கானடையே போய்த்திரிந்து
பாடுங் கவலையுமென் பாழ்வினையுந் தீரானோ
தோடுங் குழையு மெட்டித் தொட்டுவினே யாடிநடந்
தோடுங் கயற்கண் ணுலகுடைய மாதாவே. (௯)

காலைப் பொழுதெழுந்து காமர்மலை யத்தருகி
மலைப் புனல்படிந்து வந்துணையுங் காண்பேனோ
மேலைக் கடவுள் விலையெழுதுந் சாசனப்பொன்
னோலைக் குழையா யுலகுடைய மாதாவே (௧0)

பைமருந்தும் வாகடநூற் பண்டிதனார் கொண்டுவந்த
கைமருந்து மேதுமஞ்சட் காப்புமருந் தொவ்வாதாற்
செய்மருந்து பின்னிடுமுன் தீர்த்தமருந் துண்டுபிணிக்
குய்மருந்து வேறே துலகுடைய மாதாவே. (௧௧)

காட்டுமருந்துங் கடைமருந்துங் கைசலிக்கக்
கூட்டு மருந்துங் குணமருந்தென் பாருநையே
யாட்டுமருந் தைம்புலனுக் கன்பிருந்தாற் போலுவகை
யூட்டுமருந் துண்டோவுலகுடைய மாதாவே. (௧௨)

பன்னுதர மோவாயுப் பற்றிவலித் தீர்த்தலைத்தா
லென்னுதரம் வேறே யிருப்புதர மோவுரையாய்
மன்னுதர மாறுடைய ஸாந்தரிநு பேரையரு
ளுன்னுதரம் வேறோ வுலகுடைய மாதாவே. (௧௩)

ஆர்மருந்தும் வேண்டேனீ யாமுமி டேகமஞ்ச
ணீர்மருந்து பாழ்ம்பிணியை நீக்குமருந் தாகாதோ
வேர்மருந்துப் பச்சிலையு மெய்மருந்தாங் கைம்மருந்து
மோர்மருந்து மேனோ வுலகுடைய மாதாவே. (௧௪)

வண்டிருந்தார் கூந்தன் மலைமருந்தா முன்னையுமுட்
கொண்டிருந்து மாயக் கொடும்பிணிக்குள் ளாவேனோ
பண்டிருந்தார்க் குள்ளே பசித்தபசி பாலமிர்த
முண்டிருந்தார்க் குண்டோ வலகுடைய மாதாவே. (கடு)

பாமரனென் சொல்வேனோர் பச்சிலையுந் தீர்த்திடுமுன்
காமரபி டேகமஞ்சட் காப்பினுக்குந் தீராதோ
நீமரபி னுமெஞ்ச னீர்குடித்து நோயிருந்த
தூமார்கன வன்றோ வலகுடைய மாதாவே. (கசு)

பண்டிதரே வாரும் பரிகாரம் பாருமவெகு
கண்டிதமாய் நோய்க்குமது கைம்மருந்து தாருமென்றே
கொண்டிதனாற் றீருமென்றுட் கொண்டமருந் தெத்தனையோ
வுண்டிதநான் காணே னுலகுடைய மாதாவே. (கஎ)

முன்குறைய தாக முதுக்குறையில் லாரிகழப்
பின்குறையான் பட்ட பெருங்குறையான் போதாதோ
வென்குறையி தென்ன ரினிக்குறையவ் தான்முழுது
முன்குறையி தென்பா ருலகுடைய மாதாவே. (கஅ)

தப்புவிப்பாய் நோயை யென்னைத் தாவிப்பாய் சற்குருவாய்ச்
செப்புவிப்பாய் ஞானந் தெளிவிப்பா யென்றிருக்கே
னிப்புவிப்பால் வேறுபட்ட தென்குறையென் றுராருக்
கொப்புவிப்பா யம்மே யுலகுடைய மாதாவே. (கக)

இத்தரநின் றோரா யிரந்தரநொந் தேனுனைநான்
பத்தரமென் றுலுமனப் பாழிரும்பு தேயாதாற்
றத்தரமென் றோடிவருஞ் சண்டனுக்குன் றெண்டனப்போ
துத்தரமென் சொல்வே னுலகுடைய மாதாவே. (உ0)

காகபல மங்கோர் கதலிபல மாகாதென்
போகபலன் மெய்யடியார் போக்யபலன் போலாமோ
வாகபல சொல்லியென்ன வாவதடி யேன்பிறந்த
யோகபல நன்றாச் சலகுடைய மாதாவே. (உக)

நீர்க்குமிழி வாழ்வை நிலைக்குமிது வென்றுநெடும்
பார்க்குளிருந் தேதோ பழிக்குளகப் பட்டேனா
னார்க்குளனை யொப்பிடுவ தம்மா வுனைநம்பி
னோர்க்குளவ மானே னுலகுடைய மாதாவே. (உஉ)

என்னிமித்த நீயிரங்கி லேனிமித்தம் பார்ப்பதெந்தத்
 துன்னிமித்த மேனுஞ் சுபநித்த மாகாதோ
 நன்னிமித்த மாக்கியென்ன நானுமித்த னைக்குயர்ந்த
 துன்னிமித்த மன்றோ யுலகுடைய மாதாவே. (உங்)

பொன்னைநொந்து தொண்டாலப் பொன்வருமோ முன்னைவினை
 தன்னைநொந்து தொண்டாலத் தன்மைநன்மை யாபிடுமோ
 வென்னைநொந்து கொள்கிலனா னின்பமன்றித் துன்பம்வரி
 னுன்னைநொந்து கொள்வே யுலகுடைய மாதாவே. (உச)

கைப்புக் கொடாதினிப்புக் காதல்கொடா வெங்காலன்
 வெப்புக் கொடாரிகொண்டு வெட்டிடினும் பட்டிடலார்
 தப்புக்கொடாதகலிச் சண்டாளன் கையிலென்னை
 பெர்ப்புக்கொடாதே யுலகுடைய மாதாவே. (உரு)

தப்புமிக்கு மொவ்வாத தன்மைபரைப் புன்மையினாற்
 றுப்புமிக்கு மொப்பெனும்வாய் சொல்லும்வே ளாமெனவே
 செப்புமிக்கு ரோதமிழி தீர்த்துணைய வாழ்த்திலெனக்
 கொப்புமிக்கு முண்டோ யுலகுடைய மாதாவே. (உசு)

தீராரோ கம்பெறினுந் தீர்ப்பவருந் தாயர்முகம்
 பாராரோ பிள்ளை பசித்தழுது சேர்த்ததென்றா
 லாராரோ வென்றதொட்டி லாட்டியழு தூட்டுவது
 மூராரோ சொல்லா யுலகுடைய மாதாவே. (உஎ)

வீரைவாய் வீழ்துரும்பாய் மெய்யலைவா யம்மைதிருப்
 பேரைவாய் வாழ்த்தியென்ன பேறுபெற்றா யென்பாரே
 லாரைவாய் மூடுவதென னம்மே யுலைமூடி
 யூரைவாய் மூடா யுலகுடைய மாதாவே. (உஅ)

நாருடைய புன்மைமலர் நன்றுடைமை போக்குமெனக்
 காருடையார் நானுன் னருளுடைய னாவேனோ
 காருடைய விண்பிளக்குங் காவுடைய சிங்கையெனு
 முருடைய பொன்னே யுலகுடைய மாதாவே. (உக)

நச்சிச் சுடர்விடுத்தா ரச்சடமேன் மூச்சடக்கிற்
 சிச்சிச் சுடலையிட்ட தீப்பிறவி தீராதோ
 துச்சிற் சுடவுழுவைத் தூசர்கயி லாசமலை
 யுச்சிச் சுடரே யுலகுடைய மாதாவே. (உஓ)

கண்மறி போற்றித்தன் காதினமறிந் தோடமுக்கட்
குன்றுறி வுங்குஷங் கூர்விழியின் பார்வையிடு
லென்றுமறி ஞோரறிவ தெத்தனைபோ வந்தனையி
லென்று மறியே னுலகுடைய மாதாவே. (௩௧)

புக்கலைவே னங்குமிங்கும் பொய்க்கலை நூல் சொல்லிவெறிக்
குக்கலைநேர் வார்க்கிதமே கூய்க்கலைவேன் கொள்கை யென்றோ
மிக்கலைநூன் முத்தொளிநு மேகலைகூழ் வெற்பாசி
யொக்கலைமேற் பிள்ளா யுலகுடைய மாதாவே. (௩௨)

ஈட்டியதுக் காகவங்கு மிங்குமெனக் காட்டிவம்பி
லாட்டியலைத் தாயினிநா னுடினதும் போதாதோ
காட்டிமறைத் தாருயிர்க்குக் கண்மபல போகமெல்லா
முட்டிவைத்தா யுண்டே னுலகுடைய மாதாவே. (௩௩)

செவ்வொன்றோ காண்பேன் செலவொன்றோ கிம்மிவரத்
திவ்வொன்றோ ஐழ்வினை தா னென்பதொன்றோ வாயிரமோ
வவ்வொன்றோ கோடித்ததுண் டாக்கமன மேக்கமுற்ற
தொவ்வொன்றோ கெட்டே னுலகுடைய மாதாவே. (௩௪)

தின னுடனே காலர் சினத்துடனே பெண்ணையுறத்
தன்னுடனே செல்வதற்குத் தாழ்க்கிலவர் தாழ்வாரோ
வென்னுடனே மாறுகொண்டோ ரிங்கிவரென் றங்கவரை
யுன்னுடனே சொல்வே னுலகுடைய மாதாவே. (௩௫)

புத்தியென்ன வித்தையென்ன போதமென்ன வேதமந்தர்
சித்தியென்ன வித்தனைக்குஞ் சேதமென்ன வாராதோ
பத்தியென்ன தென்னவொரு பான்மையிலே மேன்மைபெற
யுத்தியென்ன சொல்லா யுலகுடைய மாதாவே. (௩௬)

விண்டாற் பயனேது விண்டபடி யேயுணையுங்
கொண்டாற் பிறவி கொடுத்தார் கொடுப்பாரோ
கண்டாற் பசிபோமோ கையளவி னெய்யிடுகோ
றுண்டாற் பசிபோ முலகுடைய மாதாவே. (௩௭)

ஈட்டுவித்தா யெவ்வினையு கீட்டினே னேதேதொன்
றுட்டுவித்தா யப்படியின் றுடினேன் மேற்குறையோ
காட்டுவித்தாய் சண்டதெல்லாங் கண்டேனென் கண்மபல
முட்டுவித்தா யுண்டே னுலகுடைய மாதாவே. (௩௮)

பார்வழிச்சென் நெத்தனையோ பாடினென் பாதகர்தம்
பேர்வழியுங் கேட்டுருகப் பேச்சரைத்தேன் பேய்ச்சரைக்காய்
தீர்வழியுண் டோகசப்புத் தீம்பால்விட் டேதுபிழைப்
போர்வழியுங் காணே னுலகுடைய மாதாவே. (நக)

பெத்தரிக்கத் தார்க்கிதமாய்ப் பேசினுமென் பேச்சையவர்
கத்தரிக்கப் பார்ப்பரல்லாற் காசபணர் தாராரால்
வித்தரிக்கத் தேவையிலலை வீண்குடும்பந் தாங்கி யென்ன
லுத்தரிக்கக் கூடா னுலகுடைய மாதாவே. (ச0)

சித்தமோ கந்திமிர்ந்த தீவினையோ தீவினையா
மத்தமோ கம்புரிய வன்னதுமோ கித்ததென்ன
சத்தமோ வாருதியென் சாதகமோ டெட்டிதுதான்
யுத்தமோ சொல்லா யுலகுடைய மாதாவே. (சக)

வெள்ளமறி யாமல்வழிஇ வீழ்வதுபோல் வெவ்வினையின்
கள்ளமறி யாமன்மனங் கைகடந்த தென்னுமோ
துள்ளமறி பேந்தினற்குந் தோன்ற வுனதுதிரு
வுள்ள மறியே னுலகுடைய மாதாவே. (சஉ)

நன்றுங் குறியே நயங்குறியாய் நின்றதிலே
பென்றுங் குறியே விடரார் குறியேனென்
பொன்றுங் குறியார் புழுங்கினென் போக்குவரத்
தொன்றுங் குறியே னுலகுடைய மாதாவே. (சங)

முத்தார மந்த முழுத்தார் வதனவிம்ப
வித்தார மாமதியுன் மேனி செக்கர் மாலையென்றே
சித்தார விந்தம்வைத்த செல்வருக்கோ செல்கதிவீ
டுத்தார மிட்டா யுலகுடைய மாதாவே. (சச)

வைப்புரிய முந்நீர் வலம்புரியுந் தொண்டரவ
ரெப்புரிகை யாள ரிடம்புரீவின் னோரிடங்காண்
வெற்பிருக்கை யாளரொடு வேதவிந்து நாதார்தத்
துப்பரிக்கை மேல்வா முலகுடைய மாதாவே. (சரு)

பிட்கிற் பிளவுபடாப் பேதமைப்பட்ட டேற்றகையை
முட்கிட் டியினெனனார் மோதுவரங் கேதாமோ
மட்கிப் பகன் மதிபோல் வாழ்ந்தவரைத் தாழ்ந்திரந்துண்
டுட்கித் திரிந்தே னுலகுடைய மாதாவே. (சசு)

வம்பருக்கு ளாய்ப்புறம்போய் வாடாம லுன்கருணைச்
சொம்பருக்கு ஞானத் தொழுப்பருக்கு ளாவேனோ
நம்பருக்கு மாரணற்கு நாரணற்கு மிம்பருக்கு
மும்பருக்கும் வாழ்வே யுலகுடைய மாதாவே. (சஎ)

குன்றோ கடலோ குறித்தோ நெறித்தோடிச்
சென்றோ ரிடந்தோடிச் செல்வனென்று சொல்வதற்கே
யின்றோ வுளதோமற் றெல்லாங் கடந்ததென்ப
தொன்றோ பலவோ வுலகுடைய மாதாவே. (சஅ)

குன்றுபடு வெங்கானிற் கோடுபடா யானைகொப்பத்
தென்றுபடு மென்பா ரெம்படருக் கொப்பாரே
கன்றுபடு நோயைக் கரைத்திடிலோ சித்தமெனக்
கொன்றுபடு மம்மே யுலகுடைய மாதாவே. (சக)

பெத்தரிகந் தானே பெறுகதியென் பாரதையுன்
பத்தரிகழந் தேரூப் பரகதிச்சென் றேறுவரா
னத்தரிகண் சாத்துமொரு நாயகர்கண் சாத்துதனத்
துத்தரிகஞ் சாத்து முலகுடைய மாதாவே. (ந0)

மல்கித் திரியில் வளர்தீப நெய்சுருங்கி.
லல்கித் திரியுமனத் தன்பறுவே னென்பெறுவேள்
நல்கித் திரியாத ஞானமவைத்தா லீனவினைக்
கொல்கித் திரியே னுலகுடைய மாதாவே. (நக)

சொல்காதோ கண்ணோ சுருங்காதோர் தன்மையன்றி
மல்காதோ ரென்றதையெவ் வாறுணர்ந்து தேறுவனோ
நல்காதோ தம்மைமுற்று நம்பினே னென்பதெனக்
கொல்காதோ சிந்தை யுலகுடைய மாதாவே. (நஉ)

ஆற்றாரீர் போற்பெருகி யற்றாவிடு மல்லதற்ச்
சேற்றாரீர் போற்குழம்புஞ் செல்வநிலை நில்லாதா
லேற்றாரீர் கொள்வீரென் றியாருக் கீவாருங்
கூற்றுநீ ரன்றோ வுலகுடைய மாதாவே. (நங)

நன்றுசொல்லி நால்வருக்கு நன்மைசொல்லிப் புன்மை சொல்லிக்
கன்றுசொல்லி னுலவரைக் காய்ந்துசொல்லி யேற்பதென்ன
வின்றுசொல்லி நீக்கவொட்டா தில்லாமை பெறல்வாத
தொன்றுசொல்லி லாமே யுலகுடைய மாதாவே. (நச)

கத்துப் பிடித்தேன் கடைப்பிடியென் றுன்கருணைக்
கொத்துப் பிடித்தேனைக் கொண்டுபணி கொள்ளாயோ
பத்துப் பிடித்தாதி பாண்டரங்கன் தாண்டவத்துக்
கொத்துப் பிடித்தா யுலகுடைய மாதாவே. (௩௫)

மூடமிது வன்றோ முறைதிறம்பி வம்பிலையோ
பாடமிடுங் கல்விப் பயனொழுக்கம் பாழ்படலாற்
றேட வரும்பொருள்கள் சேர்த்தவெல்லாம் போக்கியவெற்
றோடமென நிற்பே னுலகுடைய மாதாவே. (௩௬)

மூடப் படுதழல்குழ் மோகமன மாய்நமன்போ
ராடப் படுமுன்விரைந் தாட்படநின் பாற்படுமோ
வாடப் படுசிறையாய் வல்விலங்கிற் பட்டவருக்
கோடப் படுமோ வுலகுடைய மாதாவே. (௩௭)

கிட்டமோ கிட்டாதுன் கேண்மைவணங் கேனைன தூழ்
தட்டமோ தட்டாதுன் றண்ணளியைத் தாராய்நீ
யெட்டமோ வெட்டாத வென்மனநா னீடேற
வொட்டமோ வொட்டா துலகுடைய மாதாவே. (௩௮)

பண்ணாது நன்மைபுன்மைப் பாழ்வினையென் னாள்விடிபு
மண்ணா திருந்தான் மணியும்ணி யாகாதே
யெண்ணாத தெண்ணிமன தீடழிய வைப்பதுனக்
கொண்ணாதென் கண்ணே யுலகுடைய மாதாவே. (௩௯)

பண்ணாதோ பேரருளுன் பார்வையத னுலெனக்கு
நண்ணாதோ விவ்விடரா னுனிரங்க நீயிரங்க
வெண்ணாதோ வுன்மனந்தா னென்மனங்கல் லென்றதுதா
னெண்ணாதோ வம்மே யுலகுடைய மாதாவே. (௪௦)

நீதியவா யுன்னை நினைப்போர் வினைத்தியைக்
காதிசராம் ப்ராச்சியபதங் கைவிலைக்குங் கொள்வாரால்
வாதிபல ரங்கவருக் கிங்கிதனைப் பார்க்கவுமோ
ஞ்நியம்வே றுண்டோ வுலகுடைய மாதாவே. (௪௧)

வெள்ளமோ வெள்ளிமலை மேடோ தமிழ்மலைக்கீழ்ப்
பள்ளமோ தென்னியநாற் பத்துமுகக்கோண் மத்தியமோ
கள்ளமோ காண்கிலனான் காண்பே னுனக்கடியா
ருள்ளமோ கோயி னுலகுடைய மாதாவே. (௪௨)

மெள்ளத் திருப்பாயென் விம்மலையுன் பொம்மன்முகை
வள்ளத் திருப்பான் மறைக்குழந்தைக் கேசரப்பாய்
கள்ளத் திருப்பாமென் கன்மனம்விட் டேயடியா
ருள்ளத் திருப்பா யுலகுடைய மாதாவே.

(சுரு)

பொண்ணைநம்பி வேறோர் புனியைநம்பி யொவ்வொருவர்
தண்ணைநம்பி யாயிரம்பேர் தண்ணைநம்பி வாழ்வாரா
லெண்ணைநம்பி னோர்சலிக்க யான்சலிக்க வென்றுநன்று
யுண்ணைநம்பி வாழ்ந்தே னுலகுடைய மாதாவே.

(சுச)

கற்றதுணை யுண்டாங் கருத்தறிவு கல்வியன்றோ
பெற்றதுணை மற்றோர் பெருந்துணைகள் வேறுமோ
வற்றதுணை யாதோ வருந்துணையாய் நல்கெனக்கா
ருற்றதுணை யம்மா வுலகுடைய மாதாவே.

(சுரு)

ஆட்டைக் கொருதரந்தா னானு மீனமலக்
கூட்டைக் கழுவியம்மை கோயின்மணி வாசலிற்போய்ப்
பாட்டைக் குளறினுஞ்சொற் பற்றுகிலா தற்றதுள
மோட்டைக் குடமோ வுலகுடைய மாதாவே.

(சுசு)

வேட்டமிலாக் கானகத்து வெவ்வினங்கா வெவ்வினையுன்
னாட்டமிலாப் பாழ்மனது நண்ணினதுக் கொண்ணதோ
வாட்டமிலாச் சீர்குலைந்து வாடிநிற்க நான்மறுகி
லோட்டமிலாத் தேரோ வுலகுடைய மாதாவே.

(சுள)

சொற்பனமாம் வாழ்வுசுப சோபனமா ஞானமென்று
கற்பனயா வுந்தெளிந்து காண்பனவுங் காண்பார்நா
னற்பனதோ சத்துணரேன் ஞானநிலை கண்டவர்த
முற்பனமார் காண்பா ருலகுடைய மாதாவே.

(சுஅ)

பூசனையா லுன்கமலப் பூஞ்சரணம் பூர்வசென்ம
வாசனையார் காண்பரது வஞ்சனையார் காண்பாரோ
விசனையா னாலுமவ ரெண்ண ரவர்கருத்தின்
யோசனையார் காண்பா ருலகுடைய மாதாவே.

(சுக)

கையும்வகை செய்துமன நாணும்வகை செய்தியறஞ்
செய்யும்வகை செய்துகெறி சேரும்வகை சேராயோ
பொய்யும்வகை யொன்றுமிலாப் புண்பாடும் போயடியே
னுய்யும்வகை யுண்டோ வுலகுடைய மாதாவே.

(எ௦)

கோலக்கங் காத்தியுங் கூன்பிறையு நாறுமுன்று
 ணீலக்கண் பார்த்தெனக்கு நீயுதவு நாளெதுநான்
 மாலக்கண் சாத்தாமண வாளொடு நீயிருந்த
 வோலக்கங் காண்பே னுலகுடைய மாதாவே (எக)

ஆலமிடு துன்பத் தறிவினெருப் பாற்றின்மயிர்ப்
 பால்மிடு கின்றதெனப் பண்பினிடம் வெம்பினதால்
 வாலமுட வெண்பிறையார் மாலையிட நாலுமறை
 யோலமிட நின்ற யுலகுடைய மாதாவே. (எஉ)

பெண்மையென்று மாண்மையென்றும் பேதமென்றுஞ் சாதியெல்லாந்
 தண்மையென்று நெஞ்சிலொரு தண்மையென்றுங் காண்பாராற்
 றிண்மையென்று பல்பலவுந் தேர்வார் தெளிந்தபடி
 யுண்மையென்று காண்பே னுலகுடைய மாதாவே. (எங)

ஆங்கா ரணந்தான தாங்கார வெம்பிணிக்குட்
 பாங்கா ரிருந்து பரிகாரஞ் செய்வாரேல்
 வேங்காரம் வைத்தபுண்போல் வெவ்வினைப்பட்ட டேற்கிரங்கா
 யோங்கார வாழ்வே யுலகுடைய மாதாவே. (எச)

நீர்குறைய வாடி நிலைகுலைந்த தாமரைபோற்
 சீர்குறைய வாடிநொந்து சிந்தைகுறை யாகாதே
 யார்குறைசொல் வோருனை நீ யங்குறைய வீங்கெளிபேற்
 கோர்குறையு முண்டோ வுலகுடைய மாதாவே. (எடு)

தப்பனையென் பார்ப்பருன்னைத் தாழ்ந்தவரைச் சூழ்ந்தவற்குக்
 கைப்பனையே முந்தொழுவார் காம்பனைய தோளனையார்
 துப்பனைய ஞானச் சொரூபனைமால் செய்யநித
 மொப்பனைசெய் கூந்த லுலகுடைய மாதாவே. (எசு)

செப்போசெப் பன்றோநான் செப்புவதிங் கிப்புவன
 வைப்போவைப் பன்றோ நீ வாழ்வதென்றும் வாழ்வதெல்லாந்
 தப்போதப் பன்றோ தனியுனைநா நெருந்ததுனக்
 கொப்போவொப் பன்றோ வுலகுடைய மாதாவே. (எஃ)

செப்பலவுன் கொங்கைபகந் தேனலவுன் பான்மொழிசெந்
 துப்பலவுன் செவ்வாய் சுரும்பலவுன் பார்வையம்மே
 யிப்பலவொப் பிந்திரைமற் றெல்லார்க்கு முன்னுறுப்புக்
 கொப்பலவென் சொல்வே னுலகுடைய மாதாவே. (எஅ)

எய்த்தவெலாங் கையேற் றிரந்தவெலா மித்தணைஞ்
வித்தவெலா மண்பிறப்பில் வீழ்ந்தவெலாந் தாழ்ந்திடநீ
வைத்தவெலா மெண்ணியுன்னை வாழ்த்தினவெ லாமனதுக்
கொத்தவெலாஞ் சொன்னே னுலகுடைய மாதாவே. (எக)

மெல்லாச னும்புயத்து வேதியனப் போதியற்ற
நில்லாசொ ரூபமதி னேசம்வைத்து நிற்பேனோ
நல்லா சிரியரென ஞானமொழிந் தார்மயங்கு
முல்லாச மின்னே யுலகுடைய மாதாவே (அ0)

காதிமனோ வாக் குடல்செய் கற்பனையோ நற்பகன்முன்
மோதிமமாய் ஞான முடிக்கின்முடி வாகாதோ
சோதிமகா மேருவில்லார் துங்கமனப் பங்கயத்தி
லோதிமமாய் நின்றா யுலகுடைய மாதாவே. (அக)

நற்சாபத் தண்ணருளை நான்சார நல்கிலுனை
மற்சாதிப் பாவொவரோ வந்திலையுன் சிந்தை யென்றோ
கற்சாபத் தார்கருனைக் கண்களிக்க நண்பளிக்கு
முற்சாகப் பெண்ணே யுலகுடைய மாதாவே. (அஉ)

நித்தியோப வாசபல நி ன்னைவழி பாடுசெயுந்
துத்தியோப சார சுகிந்தபல மொவ்வாதாற்
சத்தியோப சாரகப தன்மபரி பாலனஞ்செ
யுத்தியோக வாழ்வே யுலகுடைய மாதாவே. (அங)

முற்பா தகமிதுவோ மூதுணரே னேதுதய
வெற்பா தவக்கிரணம் விசவிருள் சூழாதே
பொற்பாத சேவையிடர் போக்காத தூழ்புரிந்த
வுற்பாத மன்றோ யுலகுடைய மாதாவே. (அச)

நற்பலமொன் றெய்திலதே நான்பலவா யெண்ணுமிடர்
பற்பலபுண் பாடு பலபலவென் சொல்வேனோ
பொற்பலர்செந் தாமரையிற் பூத்தவென வாய்த்தொளிநு
முற்பலமென் கண்ணே யுலகுடைய மாதாவே. (அரு)

இங்கரிப்புக் காரரைப்போ லேனரிப்ப தென்பரந்தத்
தொங்கரிக்கட் டேதொழிப்பார் சொற்கவியுஞ் சொல்வேனோ
சங்கரிக்கத் தாண்படை தான்வேண்டு மோகலிரீ
யுங்கரிக்கப் போமே யுலகுடைய மாதாவே. (அசு)

சூழியத்துக் கான சரிசுழற்குந் தோளிணைக்கும்
வீழியத்துப் பாரிதழ்க்கும் வெண்ணகைக்கும் வெவ்வேறு
வாழியத்த தாமரைக்கும் வாழ்த்துரைத்து வாடினநா
னூழியத்துக் கானோ வுலகுடைய மாதாவே. (அஎ)

புந்திச் செபன்மயலிற் பூண்டுபுல்லி லேதவிடு
சுந்திச் சிதறினதாய்த் தீர்ந்ததிடர் தீர்வேனோ
வந்திச்சு பாகிசுந்தை *யானைவளப் போர்கணையா
புந்திச் சூழியா யுலகுடைய மாதாவே. (அஅ)

நீஞ்சக் கடப்படுமோ நின்கரணத் தோணிதனில்
வாஞ்சைக் கடல்கடந்தென் வஞ்சநெஞ்சம் வாராதே
தீஞ்சர்க் கரைமொழியாய் செய்யசரக் கூர்விழியா
பூஞ்சற் குழையா யுலகுடைய மாதாவே. (அக)

அம்பளவோ காவி யரும்பளவோ பார்வையருட்
சம்பளமேற் றுண்பவர்க்குத் தானமுத்திக் தானமன்றோ
பம்பளகை யூறும்விண்ணோர் பட்டினமுங் கட்டிபதற்
கும்பளமோ விட்டா யுலகுடைய மாதாவே. (க௦)

தேர்ச்சிதரா நெஞ்சறிவைத் தீங்கதிர்ச்செஞ் சாலியெனப்
பேர்ச்சிதரா தின்னம் பெருஞ்சிதலா யுண்ணுதோ
வார்ச்சிதரா ஆழே வலிதேநான் சொன்னதுகேட்
நீர்ச்சிதரீ செய்யா யுலகுடைய மாதாவே. (க௧)

பற்றிவைத்த வென்னறிவைப் பாழங்கவலை வீண்படவே
முற்றிவைத்த வம்பின் முதலாக்கக் காரியமோ
நெற்றிவைத்த கண்ணரொடு நீடுவாய்த் தாயிதைநா
னெற்றிவைத்த துண்டோ வுலகுடைய மாதாவே. (க௨)

விட்டிலே யொத்து விளக்கிலே வீழும்வினைக்
கட்டிலே வீழ்ந்துதவங் காண்கிலனென் றேங்குவனோ
தட்டிலே யேழைமனஞ் சஞ்சாரப் பட்சிமய
லொட்டிலே வீழா துலகுடைய மாதாவே. (க௩)

நானேதிங் குண்மைசொல்ல ஞானமறி யேன்மயிலே
மானேயென் பொன்னே மணியே மரகதமே
தேனேமென் பால்சேர்ந்த திங்கனியே மாங்குயிலே
பூனேயென் பேன்கே ஞுலகுடைய மாதாவே. (க௪)

மண்ணுங் குழிந்ததற்பர் வாயிலிற்போய் வந்துநொந்த
வெண்ணுங் குழம்புமன மேங்குமெனக் கேயிரங்காய்
பண்ணுங் குழைந்தசொல்லும் பான்மணக்க மேனைமுலை
யுண்ணுங் குழந்தா யுலகுடைய மாதாவே. (கூடு)

பொட்டகத்துப் பொன்போ லும் புட்கலத்துச் செம்மணிபோ
லிட்டகத்துக் குள்ளேநா னென்றும்வைத்துக் காண்பேனோ
சட்டகத்துக் கொன்றோகைத் தாட்சிபல கூனிதென்ன
வொட்டகத்துக் கொன்றோ வுலகுடைய மாதாவே. (கூசு)

பெண்டாட்டி பிள்ளையெனப் பேயாட்டங் காட்டியெனைக்
கொண்டாட்டு வித்தவுனைக் கொண்டாட வேண்டாமோ
மிண்டாட்டு பாழங்கலியால் வீணாட்ட மாட்டியெனை
யுண்டாட்ட வேண்டா முலகுடைய மாதாவே. (கூஎ)

பற்றப் பிறவினையைம் பாவின்மறைத் தோர்வளர்த்த
தெற்றைப் பிறகிடிவித் தீப்பிறனி திராதோ
மற்றைப் பிறைமயங்க வட்டரத்தன்ச் சுட்டிகட்டு
மொற்றைப் பிறையா யுலகுடைய மாதாவே. (கூஅ)

காமச் சுடர்நெருப்புக் காயவழி தேர்ந்துநெஞ்சி
லேமச் சுடர்பொரிபோ லென்றும்வைத்துக் காண்பேனோ
சோமச் சுடர்முடித்தார் சூர்யோ தயச்சுடர்சே
ரோமச் சுடரே யுலகுடைய மாதாவே. (கூகூ)

வெவ்வா தனைவினையை மேவா தருள்கிலேவெ
றெவ்வா தரவிங் கிரவா திரங்காயே
லவ்வா தவன்வெயிற்கு ளானபுழு வாய்மெலிவ
தொவ்வாதென் னம்மே வுலகுடைய மாதாவே. (கூ00)

ஏழிசைய வண்டிரங்க வெண்டிசைய வெண்முகிலார்
சூழிதழி கிண்டு துணைத்தா ளளித்தாள்வா
யூழிநெடு நீரொருகை யாடோச னத்தர்தொழ
ஆழிதொறும் வாழி யுலகுடைய மாதாவே. (கூ0க)

உலகம்மை கொச்சகக் கலிப்பா,

முற்றிற்று.

† பாவின் மறைத்தோர்-பானமந்தோர் எனவும் பாடபேதம்.

உ.
சிவமயம்.

பாவநாசம் என்னும் சிங்கை
உலகம்மை சந்த விருத்தம்.

தாந்த தன்னன தான தனந்தன
தாந்த தன்னன தான தனந்தன
தாந்த தன்னன தான தனந்தன—தனதான.

வாழ்ந்த தென்னவி சால தலங்களை
யாண்ட தென்னப்ர தாப மிகுந்திடு
மாந்த தென்னவிர் தாவிந் மதங்கொடு தலைகீழாய்
வீழ்ந்த தென்னவை யோபி றகங்கவர்
மாண்ட தென்னபொ யோவெ னவிங்கனி
வேண்டி யென்னப்ர யோச நநின்பத மடைவேளே
சூழ்ந்த பன்னிரு காத மணங்கமழ்
தேன்கள் விம்மியி றுல்கள் கீழிந்திடை
தூங்கு தென்மலை யாச லநின்றடி யவர்போலத்
தாழ்ந்த சன்னிதி யூடு புகுந்தலை
மோந்து தண்மலர் மாரி பொழிந்திடு
தாம்ப்ர பன்னிம காந திநின்றவெ னுலகாளே. (க)

தனந்த தானன தனதா னனதன
தனந்த தானன தனதா னனதன
தனந்த தானன தனதா னனதன—தனதான.

பரந்து நாடொறு மறிவீ னரைமன
தூண்டு பாடியு முதவா ரதுகொடு
பசும்பொ னுபிரம் வருமா கிலுமவர் பிறகேபோய்
இரந்து தானினி முடியா ததைவிட
விறந்து போவது மொருதாழ் விலையெ
திடும்பை பாரத கதைதா னுனதிரு வருள்தாராய்
புரந்த ராதியர் பதமோ ரணுவென
விகழ்ந்து ஞானமு மனுபூ தியுநிலை
பொருந்து போதமு முடையார் பெறகதி பெறவேளே

கரந்தை வார்சடை முடியா ரிருகரம்
வகிர்ந்து கோதிய குழலாய் தமிழ்முனி
கமண்ட லோதக நதிமேல் கரைவள ருலகாளே. (உ)

பிறந்த நாண்முத லுணையே துதிசெய
மறந்து போனது விதிதா னினியொரு
புறம்ப தாகவு மணையே கனவிலு நிணையாதே

யிறந்து போவது நிசமே யடிமையு
மிருந்த நாள்வரை யுணையே மலரடி
யிறைஞ்ச வேயருள் புரிவாய் திரிபுரை யபிராமி

சிறந்த கோமதி மயிலே குயின்மொழி
நிறைந்த சோதியின் வடிவே மலைமகள்
திகம்ப ரீயெனு மழகே யழகொளிர் சிவகாமி

கறந்த பாலமு தநிவே தனமதை
யருந்தி யேபொதி கையில்வாழ் தமிழ்முனி
கமண்ட லோதக நதிமேல் கரைவள ருலகாளே. (ங)

தான தத்தன தான தனந்தன
தான தத்தன தான தனந்தன
தான தத்தன தான தனந்தன—தனதான.

கூர மெத்தனை வேனி னெடுஞ்சுர
கோர மெத்தனை காடு நெருங்கிய
சூழ் லெத்தனை மாக டினஞ்சொல் முடியாதே

பார னைத்தினு மோடி நடந்திரு
கால்க டுத்தத லாம விதம்பெறு
பாட லுக்கொரு காசு பணந்தரு யவர்காளேன்

ஆர ணப்பிர மாதியர் விஞ்சையர்
தேவர் சித்தர்மு னீசார் புங்கவர்
ஆகி பத்திய ரான புரந்தர் முதலாளேர்

சார நித்திய சேவை வழங்கிமண்
யீது தெக்கண பாரிச வங்கி
சார லிற்கொது வாக விருந்தவெ லுலகாளே. (ச)

தத்த தான தனத்தன தானன
தத்த தான தனத்தன தானன
தத்த தான தனத்தன தானன—தனதான.

கட்டு பாச மிறக்குவ ராநய

னத்தி லாசி நிறுத்துவ ராநர

கத்தி லேதலை குப்புற வேலிழ

வெறிவாராக்

வெட்டி யூறு படுத்துவ ராமதி

ஹப்பு நீரு மொழுக்குவ ராமழன்

மெத்தி வாதை வருத்துவ ராமன

முருகாராக்

கிட்டி யூடு நெறக்குவ ராமெம

ஹக்ர தாதர் பொறுக்கரி யாரவர்

கிட்டி நாளு மலக்களி யாதருள்

பெறவேனே

முட்டி லாம லறத்தை யெநாளுமவ

ளர்த்து நீன்பொரு ளைத்துறை மேவிய

முக்க ளாநிழ லீற்குடி வாழுமெ

ஹலகாளே. (௫)

தான தத்தனத் தனத்தனத்த தானதன

தான தத்தனத் தனத்தனத்த தானதன

தான தத்தனத் தனத்தனத்த தானதன—தனதனதனனா.

வேத ஹக்கெனைக் கருப்பிடிக்க வேலைபல

தாய ருக்கெனைப் பெறச்சலிக்க வேலையொரு

மேதி னிக்கொடிக்கெனைச்சமக்க வேலைகொடு நாகிலேநம்மா

ஹாத ஹக்கெனைப் பிடித்திழுக்க வேலையம

ராச ஹக்கெனைச் சிவதத்திறக்க வேலையொளி

தோபிறப்பெடுத் தெனக்கிறக்கவேலையிவை பொழியுநாளுளதோ

சாத னத்தனத் தவத்தகத்ய மாமுனிவ

ஹாத ரித்தசித் திரைப்பிறப்பி லேவருவ

தாம கத்துவத் தைவித்தரிக்க லோகமதி சயமதாமெனவே

மாதர் மக்களொக் கமிக்கமுத்ய ராய்முழுது

மாது முத்தமிழ்க் கிரிப்புறத்தில் வீழ்பொருரை

மாத திப்படித் துறைக்கடுத்த கோவிலவ ருலகாபகியே(சு)

தத்தன தனனத் தாத்த தந்தன
தத்தன தனனத் தாத்த தந்தன
தத்தன தனனத் தாத்த தந்தன—தனநான.

மித்திரர் குறையைக் கேட்க வும்பெறு
புத்திரர் பசியைப் பார்க்க வந்தமிழ்
விற்கவு மெவியுற் றேற்க வந்தொழில் பலவானேன்

எத்தனை கவலைக் காற்று வன்றின
மிப்படி யலையப் பார்த்தி ருந்தனை
பெப்படி மறுமைக் கேற்ற சிந்தனை பெறுவேனோ

தத்திடு பொருளைத் தீர்த்த மும்படி
வித்துறு வினையைப் போக்கி யன்பொடு
தட்டுறு புவனத் தோர்க்க ருங்கதி தருவாயே

சித்தச னுருவைத் தேய்த்த புங்கவ
கர்த்தனொ டருளைப் பூத்திருந் தொரு
சித்திரை விசுவிற் காட்சி தந்தவெ னுலகாளே. (எ)

தத்தன தந்தன தத்தன தந்தன
தத்தன தந்தன தத்தன தந்தன
தத்தன தந்தன தத்தன தந்தன—தனநான.

ஹர்ச்சன சங்கம்வெ றுத்துனை நம்பிய
சற்சன சங்கமி லக்ஷண மிஞ்சிய
சொற்க பதங்களை நித்திய முந்தொழ மருளாதே

முற்சன னங்கள் கொடுத்திடு சஞ்சல
முற்றி யெழுந்த துயர்க்களை டுந்தவிர்
முத்தி வழங்க வனுக்க மென்றருள் புரிவாயே

கற்சிலை பெய்தைசி வத்தவு டம்பினில்
பச்சிலை முந்துப நித்தணி பண்புறு
கற்புகி ளங்கப பொற்புகி ரம்பிப் கடனேது

விற்கிலை தங்கு றுதற்சிறு பெண்கண்மு
டித்த ககந்த மணக்கு ரெமிந்தெரு
விக்ரம சிங்கபு ரத்திலி ருந்தவெ னுலகாளே. (அ)

தனதானன தானன தானன
தனதானன தானன தானன
தனதானன தானன தானன—தனதான.

விரகாதியில் வீழ்பழி பாதக
னுபகார சரீரமெ டாதவன்
விபரீத விரோதவி பாஷித மைராத்தே

யிரவாம விராதப சாசனொர்
பரிபாக மிலாதநிர் மூடனு
னிருபாத சரோருக சேவைசெய் திருவேனோ

பரஞானத்ரி கோணக்ரு பாகர
வபிராமம னோகர மோகித
பரிபூரண காரண கோமள மகமாபி

யுரகாபர னேசபி ரானொடு
மலைபாசல பாரிச மாகிய
வுயர்மாமதி லாலைய மேவிய வுலகாளே. (சு)

தனனத் தாத்த தனத்தன தானன
தனனத் தாத்த தனத்தன தானன
தனனத் தாத்த தனத்தன தானன—தனதான.

உடல்விட் டாதம் மிறக்குமு னேகிற
கிறெனச் சேதம் யிழுக்குமு னேயென
துயிர்விட் டாக்கை கிடக்குமு னேசில சிலபேர்போ

யுறவுக் கோக்க ளழைக்குமு னேயவ
ரிழவுக் காட்சி கொடுக்குமு னேயெனை
யொருமித் தாட்க னெடுக்குமு னேயறை யொவியோடே

சுடலைக் காட்டி னடக்குமு னேயதி
லெருவைக் கூட்டி யடுக்குமு னேயொரு
துறையிற் தீர்த்த முகக்குமு னேதலை மயிருடே

சுருளத் தீக்கொளி வைக்குமு னேமட
மெடனச் காட்டெரி பற்றமு னேயொரு
துணைபற் தேற்குதி னற்பத தாமரை யருவாயே

கடலீற் காட்டிய புத்தமு தேவடி

வெழுதிக் காட்டிய சித்திர மேபர

கதியைக் காட்டிய தற்பர மேசுவை

யுறுதேனே

கருணைக் கூத்தினர் முக்கள வீசரை

மருளப் பார்த்த விழிக்குயி லேவிரை

கமழப் பூத்தமெ யுற்றவி லோசன

மகமாயி

படலைத் தேத்துள வற்கொர்ச கோதரி

பொதியக் கோட்டுறை முத்தமிழ் மாமுனி

பரவக் காஷி கொடுத்தக்கு பாகர

வபிராயி

பனசக் கோட்டுர சக்கனி யேதெய்வ

மகளுக் கேற்றிடு பொற்சல மேமறை

பழகப் போற்றிடு நித்யகல் யாணியெ னுலகாளே. (ய)

தந்தத்த தனத்த தனத்தன

தந்தத்த தனத்த தனத்தன

தந்தத்த தனத்த தனத்தன—தனதான.

இந்திரியங்க ளிழுத்த விடந்தொறு

நின்றுநின்று ப்ரமித்து மயங்கிய

விர்தநெஞ்ச மெனக்கொர் பெரும்பகை யினிமேல்யான்

அந்தியந்த னிலெத்தை விளம்புவன்

வந்திருந்து ளதுக்க சுகங்களி

னங்குமிக்கு மலக்கழி யுந்தொழி

லொழியாதோ

மந்த்ரமங்க ளவிக்ரக அந்தரி

வன்புயங்க சுகஸ்த்ர பணங்கன்ச

மந்திருந்த சுகத்ரை யமுந்தொழு

மகமாயி

சந்த்ரவிம்ப முகத்தொ ளிகண்டொரு

கும்பசம்ப வனித்தம் வணங்கவொர்

தண்பொருந்த நதிக்கரை நின்றவெ னுலகாளே. (யக)

தான தானத் தனத்த தனத்தன

தான தானத் தனத்த தனத்தன

தான தானத் தனத்த தனத்தன—தனதான.

விர சூலப் படைக்கை தரித்திடு

கோல நீலப் பொருப்பின் மருப்புயா

மேதி யேறித் தூர்த்தி முடுக்கியெ

னுடன்மீதே

யார வாரித் துறுக்கி முறுக்கிய
 பாசம் விசிப் பிடித்து மடித்தென
 தாவி மோசப் படுத்து மவத்தையி னுறலாமோ
 வாரி சாதப் பிறைக்குள் வியப்புறு
 கேச பாரச் சொருக்கவி ழப்பதம்
 வாடி யோடிச் சிவப்பவு வப்புடன் வநுவாயே
 பார தூரத் தைமுற்று நீனைத்தடி
 யேனை யாளக் கருத்தி னினைத்தொ
 பாவ நாசத் தலத்திலி ருக்குமெ னுலகாளே. (கஉ)

தையாதன தானன தானன
 தையாதன தானன தானன
 தையாதன தானன தானன - -தனதான.

நெல்வாலள வாகிலு மோர்பொருள்
 செய்வாரிலை யெயென பாவமெ
 னிர்வாசமு நீயறி வாய்சிறி தருள்பாராய்
 இவ்வாழ்வைவி டாதலை வேன்வினை
 பொல்லாதது வேறவ காசமு
 மில்லாமலை யோதடு மாறுவன் வழிகாணேன்
 வல்வாயம தூதர டாவகை
 சைவாகம வேதபு ராணமும்
 வல்லோர்மன வாலைய நூபுர மெனும்வாழ்வே
 கல்வாயுறு தேரையு மோர்பொருள்
 செய்யாததம் யாவையு மேபுரி
 கல்பாணம னோகர கோமள வுலகாளே. (கஉ)

தனன தானன தந்தன தந்தன
 தனன தானன தந்தன தந்தன
 தனன தானன தந்தன தந்தன —தனதான.

உறவை மாதரை மைந்தரை நண்பரை
 மனையை வாழ்வைம கிழந்துப் பஞ்சமி
 துறுதி யாமென வம்பினி னம்பின னிறியாதே

பித்தி காலம் வரும்பொழு திங்கிவர்
 வருவ ராருட னென்றுநி னைந்தில
 னிதென பாதக மிந்தவ கம்பரமை யொழியாதோ
 சறுவ லோக பயங்கரி சங்கரி
 சறுவ தேவ நிரந்தரி யந்தரி
 சறுவ பூதது ரந்தரி சுந்தரி மகமாயி
 மறைப ராயிய மந்த்ரசு மங்கள்
 சொருபு ஸ்பாவமு ணர்த்தவர் சிந்தையு
 மலைய பூதர முங்குடி கொண்டுவெ னுலகாளே. (கச)

தானான தானன தனத்தன தானதன
 தானான தானன தனத்தன தானதன
 தானான தானன தனத்தன தானதன—தனதான.

வாலாய மாபுனை வழுத்துகில னோடியம
 தூதானு மோலையு மழைக்கவரி லோசிறிது
 மாகாணி நாழிகை தரிக்கவச மோபிசக விடுவாரோ
 காலாற நீழலொரு சற்றுயிலை யாம்வழியி
 லேகீழு மேலினுநெ ருப்பொரியு மாமடிமை
 கால்பாவு மோவதுக டத்தியம லோகமிசை கொடுபோன
 னாலேழு கோடிநர கத்தெறிவ ரேசிறிது
 தேவானு கூலமினி யெப்படிய மேயடிய
 னாலேசு மாவதுப வித்துமுடி யாதுதிரு வருள்தாராய்
 ஆலால போசனர கத்யமுனி பூசனைசெய்
 தேகாக மாகவொரு செட்டிவினை தீரவருள்
 வார்பாவ நாசர்புணர் நித்யகலி யாணியெனு முலகாளே.

உலகம்மை சந்தவிருத்தம் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

பாவநாசம் என்னும் சிங்கை
உலகம்மை பிள்ளை த்தமிழ்.

பாயிரம்.

விநாயகர் துதி.

தேர்கொண்ட மண்டலப் பருதியிற் செக்கச் சிவந்தமா ணிக்க
வெற்பிற், செறிவினைப் பச்சறுகின் மரகதக் கொடிகள் படர் சென்
னியிற் பொங்குகங்கை; நீர்கொண்ட குண்டுபடு சுனையைக் கலக்
குபு நெடும்புனன் முகந்துமின, நீளப் பணைக்கைக் குறுந்துளியி
லாழியி னிறைக்குமழ களிறுகாக்க; கூர்கொண்ட கண்டக முடுக்
குமொரு நூலிழை குழற்கா னறும்பொகுட்டுக், கோகனக மாக
னக சாலைப் பெருந்தவக் குலமுனிவ னாவடித்த; பேர்கொண்ட
மறைகட் கடங்காது நிறைதிருப் பேர்புனைந் துலகமாதின், பேரரு
டனைப்பவளர் பிள்ளைமைப் பருவமுறை பேசுமென் கனிதழையவே.

சரசுவதி துதி.

உடுவகிர் பொருங்கணிள மடமகளிர் கைக்குலை மடற்பசங்
காந்தள்வதியு, மரகத மணிச்சிறைப் பைங்கிள்ளை யொருகரு மணிக்
கட் டொடுத்தகையிலாச்; கொடுமுனைக் கவரலகின் முடைகொள்
புல வொழுதுவாய்க் கொள்ளையிரு ளள்ளிமெழுக்க; சூயின்றனைய
வன்சிறைக் காசத்தி னிழிமுட் குடம்பையுள் வதிவதேய்க்கும்;
விடுகடர் நிலாக்கண்டு மாயிர மிதழ்ப்புதிய வெள்ளிவெண் கதவு
சாத்தா, விரைநறுங் கடவுட் செழுந்தா மரைக்கோயின் மேயசொற்
பனுலலாட்டி; யுடுவுதிர் நெடுங்குடுமி மலையத் தடஞ்சார லொரு
சார் பதிட்கோயில்வா, முலகுடைய நாயகி திருப்பெயர் வழத்த
விங் கொருசிறிய னாவாழ்ந்ததே. (உ)

உலகம்மை துதி.

விண்ணுங் கடற்புவியு மளவிடு மடற்கழுச வேலிகெழு மருத
வைப்பின், வெண்பா னறும்புனல் பிரித்துண்ணு மோரெனம்

விடுதலை நுகத்தி னெடும்யாப்; புண்ணும் பசம்புரவி யிரதக் கடா
வுமென் றாழ்வெயில் படச்சூடுபட், வெர்பட்ட வட்டச் சிறுக்கப
வெம்புனலை யுண்பது நிகர்க்குமழுதும்; பண்ணுங் குழைத்திச்
சமைத்ததிக் கனிமொழிப் பனுவற் கிழந்திபாடற், பகந்தே ன்னை
க்குந் திருச்செவியி னூற்பழம் பரசமைய பேதவேதத்; தெண்ணுங்
கடந்துபர நாதவெறு வெளியீட் டிருந்தவுல கீன்றசிங்லகக், கிதை
வியிப் பேவதமைச் சிற்றடிய னுவினி லியங்குபுன் சொற்கொள்வதே.

முறுக்கும் புரிப்பவள வார்சடைக் காட்டெந்தை முதண்ட
கோடிமுட்ட, முட்டிப் பரந்தெவையு மிறதிப் படுத்துவதை முனி
யறிந் தூண்மிசைந்த; கறுக்குங் கறைக்காள கூடப் பிழம்பவன்
கண்டத்தி னளவுதொட்டுக், கனியும் பெருஞ்சுவைத் தெள்ளமுத
மாக்கியுயிர் காக்குமெய்க் கருணையதது; னிறுக்குந் தராசுநிறை
மன்னுயி ரனைத்துமூழ் நெறியினுய்த் தருளுமமலை, நிமலையுல கம்
மைவெண் கமலைத னிசைத்தமிழ் கிதைக்குந் திருச்செவியினிற்;
பொறுக்குந் தரத்ததென் நெனவழுவு மிளிதகைப் பொய்ந்நிலைச்
சிம்மதியினேன், புன்கவியு நனகவிதை யாகப் படுத்திப் பொறுத்
தினி தளிக்குமன்றே. (ச)

வாக்குமன முந்தொடர வெட்டா வதித்ததின் வளர்கின்ற
வொன்றுபலவா, மன்னுயிர்க் கன்னையெனு மறிஞரறி விறற்றங்கி
வாழுமூல கம்மவம்ம; நீக்குபு துடைத்தநீ காக்கப் படுத்தேவர் நின்
னைப் புரக்கவென்று, நிற்குமொரு பிள்ளைமைப் பருவந் தொறம்ப
னுவ னினைவுறுமெ னினைவினின்றாய்; பூக்குமி வாரணத் துவச
னயன் மான்முதற் புத்தேளி ருலகமடையப், பொறையுயிர்த் தளி
யா வகண்டபரி பூரணப் பொருளா யிருந்தநீயே; மேக்குயர் பொ
லஞ்சயில முதலிய விலங்கன்முதல் வேந்தன்மக ளாகியன்னோன்,
வேட்கையின் விழைந்தொழுகு வாட்கயற் கண்ணருளு வித்ததினு
மழுகின்றே. (ரு)

பாயிர முற்றிற்று.

நூல்.

முதலாவது, காப்புப் பருவம்.

திருமால்.

தேர்கொண்ட பருதிநிலாப் பூத்த தென்னச், செம்மேனி வெ
ண்டவள தூளம் போர்ப்பு; வேர்கொண்ட மாணிக்க வெற்பின்
பாங்கு, ரெய்துலக மாயிலை யினிது காக்கத், தார்கொண்ட நிறத்
ததுழா யந்தேன் சாய்க்குந், தண்சாரன் மரகதவே தண்டத் துச்
சிக்; கூர்கொண்ட விழித்தோகைக் கோகை யீட்டுக, கொழும்
கருணைச் சூற்கொண்ட. கொண்ட ருனே. (க)

முக்களாலிங்கர்.

எண்டிசை வெற்பர சன்றரு புத்ரியை மும்முனைச் சூற்படை,
எந்நை மனத்தின் விழைந்தன னிப்பொழு தென்னமுற் பாற்பா,
சின்றலை வைத்த பெரும்புல னததுயிர் நண்மணக் காட்சியை, யின்
றறி யத்தகு மென்றிமை யத்துழை நண்ணவிப் பார்த்தலை; பண்
டினு மிக்க துணர்ந்த தலமக்கவொர் சொம்முனிக் காற்றலை, பம்பி
யுவட்டெறி கங்கை யளித்தினி தனனவற் றேக்கிய, பண்பை
நினைத்திட பங்கட விப்பொலி தன்னுருக் காட்டிய, பைந்தமிழ்
முக்கள விற்கண் முளைத்தெழு செம்மலைப் போற்றுக; முண்டக
நெட்டிதழ் மண்டப முற்றறை பொன்மகட் கேற்றிட, முன்பட
லைத்துள வங்குடு வைத்தளி யுண்ணமட் றேற்றிய, மொய்க்பக லத்
தை வழங்கு முகிற்குருண் மின்னெனத் தோற்றிய, முன்கை வளைச்
சிறு தங்கையை முற்றெழு பண்மிடற் றேற்றிசை; வண்டு வழக்
கி விழுந்து குழித்தெழு மென்மதுத் தேக்கெறி, வம்பலர் மைக்குழ
லம்பிகை யைச்சுடர் செம்மணிச் சூட்டர, வங்கை முறுக்கிடு கங்
கண ணைப்பொரு வெம்முனைக் கோட்டெழின், மங்கையை விக்ரம
சிங்க புரத்துல கம்மையைக் காக்கவே. (உ)

நான்முகன்.

மறைக்குங் கடைக்கால மோர யிரங்குமி விடபூத ரத்தை
வழுவி, வாழிப் பெரும்புனை கோடியுடை படமடியு மன்னுயிர்க்
கண்டுகண்க; ணிஹைக்கும் பழங்கருணை சூற்கொண்டு திரியுமன
நிலையினு லுலகமீன்று, நின்மனை மருவுமுல கம்மனையை யெம்மனை

யை நித்தம் புரந்தருளுமா; லுறைக்குங் கறைப்பகட் டாழியைப்
படைமாய னொருவர்முத லிருவர்நால்வ, ருழ்முறை திறம்பாது பல
தொழி லியற்றமா றொருதொழி லியற்றரசையா; னறைக்கும்
பொலன்ற தினுக்குஞ் சுரும்பூக கைமுகை நெகிழ்ந்து கிழியு,
நளினநெடு மடல்வயிற் றவதரித் தருளுமொரு நான்முக மறைக்
குழுவியே. (௩)

லீநாயகர்.

அந்திப் பிறைக்கொழுந் தமுதறு மணநாறு மழல்விழுது
விட்ட சடைமீ, யத்திரைக் கட்புணரு நாரக் கிடந்தலைய வடியிட்ட
னோந்து சிகரப்; பந்திப் பருப்பதச் சிலையாளி திருவுருப் பாணிலாப்
புழுதி யாடிப், பற்றுநர் மனச்சேவ கத்துலவு மலையப் பசும்பிடி
யை யினிது காக்க; தொந்திப் பெரும்பண்டி சரியவணி கண்
கிணி துணைச்சா ணலம்பவருவி, தூங்குங் கவுட்கடா மாறலைத்
தெழவலஞ் சூழ்ந்தினைய யீரனமுந்து; முந்தித் தனிததேகி யிர
சிதப் பருவக முகட்டருள் பழுத்த தெய்வ, முக்கட் பழங்கனி
புதுக்கனி தரக்கவரு மும்மதக் களியானையே. (௪)

சுப்பிராணியர்.

முற்றந் தவள மதிசுரபி முழுக்குங் கலைவெண் மடிசுரந்த,
முதுவா னமுது கரந்துநிலா முகக்குங் கோர வாய்பெய்யுக;
தெற்றும் பனைச்சந் தனவளஞ்சூழ் சிகரப் பொதியத் தமிழ் மணக்
குஞ், சிங்கபுரத்தி லுலகுடைய தெய்வச் சிறுமான் புறங் காக்க;
வெற்றும் குருதிப் புனலகுளித்த விலைவேற் காததி னுன்குதலை;
யிறைவன் மகுடத் தஞ்சுதலை யெய்தப் புடைததோ ராறதலை,
சுற்றம் பவுரித் திருநடனச் சுருதிப் பொருட்கும் பொருளுரைத்
துச், சுரேசத் தெடுப்ப வொருசேவற் றவச முயர்த்த பெருமானே.

இந்திரன்.

நன்னுதன் மடவார் முகிழ்விர லனைந்த நாதயா ழிசையுமைக்
கந்த, நாணமலர்த் தெரியல் வரியளி தெரிந்த நயவளங் கனிந்த
பாணிலையு; மின்னமு தயிர்க்கும் வளையுங் வளர்க்கு மிளங்கிளி
மழலையும் பயிலு, மெழுநிலை மாட மறுகுசூழ் சிங்கை யிறைவி
யைப் புரக்கவேத துதுமால்; பின்னுதெண் டிரைவா ருதியிலவந்
திறங்கிப் பெரும்புணன் முகந்துகொண்டெழுந்த, பெய்ம்முதிற்

படல மின்னொடுந் தவளப் பிறங்கன்மீ திவர்தன வடித்த; மின்னகு குவிசக் கதிர்ப்படை சுமந்து வெறிபடு மும்மதத் தரசு, வெண்ணிறத் தயிரா வதக்களிற் றிருந்து விண்ணுலா வருமிறை வனையே. (சு)

இலக்குமி, கலைமகள்,

மூரிச் சிகரந் தெரியாது முன்னீர்க் கிடங்கு கலங்காது, மோட்டுக் கமடத் தகடுபடு முதுகு சலியா தமாரொனும்; பேரிற் சிறந்தோர் கைவருத்தம் பிறவா திமையப் பெருங்கிரிவாய்ப், பிறந்த சுருணை யுலகுடைய பெண்ணு ரமுதைப் புரந்தளிக்க; பாரித் துயர்ந்த வரைநிறுவிப் பல்லா யிரவிண் ணவர்கூர்ப், பசட்டுப் புரந்தி யெழக்கடையும் பருவத் தொருமா தவர்க்கணியாய்; வாரிக் கடல்வெண் டிரைக்கமஞ்சூல் வயிற்றில் வரும்பெண் ணமுதுமுயிர், வகுத்துப் பழநான் மறைக்கடலின் வளர்நா வள்ளத் தழுதழுமே.

வயிரவர்.

பொருதிரை திரைத்ததறு மமுதவா ரிதியினொடு பொன் னின்மணி மண்டபத்துப், புனிகமறை யுபரிடத மயமாய் வகுத்த வெப் பொருளுக்கு முற்பத்தியா; யிருபதி னிரட்டிபடு திரிசோண வட்டத்தி னிளவெயி லெறிப்ப நாப்ப, னிருக்கும பராபரையருட் பாவ நாசத்தெ மிறைவியை யுகந்த, காக்க; சுருள்படு நெடுந் தோகை ஞாமலியம் புரவிமிசை தோற்றிவெங் கனலிதூற்றஞ், சுழல்கட் கடுங்குளி யாடமுக் குடுமினிமி சூலாய் தந்தரித்துக்; சுருவிட முடைத்தொழுது பருவா யெயிற்றாரசு கங்கண மணிந்து புவனங், காக்குங் கறைக்காளி மைக்கஞ்சு கந்தொட்ட காரிப் பழங் கடவுளே. (அ)

சப்தமாதர்கள்.

அங்கணில மடையவு மிடந்துழு மருப்பின ளந்திசொனு முங் றின்வகிர் கொந்தள முடித்தவ, ளன்றமார் பசிகெட முகந்தமு தளித்தவ ளஞ்சனமு மதசலதி வெங்குளி றுகைப்பவள்; வெங்கு னலி விழியலகை யங்கொடி யுயர்த்தனள் வெண்கரண நிலவுதரு வன்சிறை யனத்தினண், மென்கலப மயின்முது கிருந்தமர் வினைப் பவள் வெந்திறவினெழுவ ரிவர் செஞ்சரண் வழுத்ததும்; வங்கு மறி கடன்மடை திறந்ததென் மதப் புனல் வண்டுபடு கவுள்வழி

யலம்பியிரு பக்கமு, மண்பெருகி யலையெறிய வன்றிணி மணிப்புய
மைந்தர்மறு கிடைநடவு சிந்தர வயக்கரி; திங்கணுத வியருட
றியிர்ந்தய லெடுத்தெறி செங்கலவை யளறுகண் முகத்துட லிறைத்
தொளிர், திண்கனக வரையென நிமிர்ந்துநிலை பெற்றயர் சிங்கை
நக ருலகுடைய மங்கையை யளிக்கவே. (சு)

பத்திரகாளி.

பொதியப் பொருப்பில் வளர்கா முகலைப் புரட்டி யொளி
கால்; புதுமுத்தரித்த வெறிமீன், உதரிச் சுருட்டு திரைபாய் பொரு
ரைக் துறைப்பெனுமையா ஞலகைப் புரக்க நினைவா; முதி
ரப் பசித்த பசியா லுருமுக் கரிசுரு மதர்வாய் முனையைப் பாக்க
விரிவாய்; ஆதிரக் கொடிற்றி னிருசார் களிறிட்டதுக்கு மொருரு
ரலகைக் கொடிப்பி னையையே. (ஊ)

முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்.

கன்னிமதிள் வேலித் தமிழ்ச்சிங்கை யுலகுடைய கன்னியைப்
பால நாசக், கடவுண்மனை யாட்டியைப் பல்லுயிர்க் கன்னையைக்
கனகனுடல் கீண்ட வுகிர்வாட்; கொன்னுதி மடங்கலுக் கிளைய
வளை வேதக் குலத்துக்கு மூத்த வளைமென், கொம்பனைய மேலை
க்கொ ருயிரனைய வருமைக் குமாரத்தி யைக்காக்கவோர்; பன்னி
ருவர் திமிரதூ ருயிரங் கதிருதைய பாற்கரர்வெ னேறுகைக்கும்,
பதினொருவ ரிருகோடி வெண்பிறை யலங்கற் பனிச்சடில கோடி
யிறைவர்; முன்னிருவர் நான்மறை மருத்துவர் வசுக்கன்கடை
முடியாத வெண்மராக, முப்பத்து முத்தேவ ரெத்தேவ ரும்பருக
முதமுதுரைத்த மதியே. (யச)

காப்புப்பருவ முற்றம்.

2-வது செங்கீரைப்பருவம்.

ஒருதனிக் கருணையங் கடவுட் பிராட்டிபத புகளம் பணிந்த கேண்மை, புள்ளத்தி னவரவர்க் கேற்றபடி வேண்டுவன வருவெ டித் தருளு மென்றென்; தருமறைகள் வாய்விட் டரற்றுவது கேள் வியி னறிந்தவர் விபந்து நோக்க, வசலப் பெருந்தலைவன் மனையா ட்டி புதல்வியென் தருவிநீ ராட்டி முனைவே; விருவிழிக் கஞ்சன முறைத்தணி திருத்திரீ மெழுதியழு தூட்டி முதிரா, விண்ணிளங் குதலைகேட் டம்மம் வின்னஞ்சொ வின்னஞ்சொ லென்ன மகிழ்த்; திருவருள் சுரந்துசிறு மகளின்வினை யாடுவாய் செங்கீரை யாடி யருளே, திக்களா வியநீழன் முக்களா முதல் வாழ்வு செங்கீரை யாடி யருளே, (க)

சத்திரத் தங்கட் பெரும்புவன நிழலிடுந் தலைவரும் புலமை மறையந், தணருமுத லேனையோ ரனைவரும் புதல்வரொடு தத்தமக் குரிய வாழ்க்கை; முத்தினர்ப் பைந்தெரிய றுயல்வரு குயத்தி ரண் முரட்குவ டனுக்கு மிடைநான், முரிசுமுன் மடந்தைய ரொ மும்பொருரை நீராடி முதல்வரொடு நிற்ப ராவிப்; பத்திரத் தண் பொழிற் சூழல்க டொறுங்குழீஇப் பாலடிசி லட்டு முட்டப், பசித் தவர்க் கீந்துண்டு புனைவன புனைந்துதொடர் பழவினை துடைத்து நீக்குஞ்; சித்திரைத் திங்கட் சிறப்புடைய செல்வமே செங்கீரை யாடி யருளே, திக்களா வியநீழன் முக்களா முதல்வாழ்வு செங்கீரை யாடி யருளே. (உ)

இன்றமி மூலங்கனீர் தெளிதரு பெருங்கொள்ளை யின்மலை யருவி சொரியு, மியனெடுஞ் சுந்தர வரைச்சந்து கொண்டதலை யீர் ம்புனற் றிரைகள் வீசிச்; கொன்றையம் படலப் பொலங்காடு பாசடைக் கூவிளக் காடு நிலவுக், குறுந்துளி கெறித்தனைய தும்பை யங் காடுநிலை குலையவெங் கறைமிடற்ற; மின்றவ ளெயிற்றினா வம்புலி யுலைத்திட விரைந்துபல வடிபெ யர்த்து, வெண்ணிலா முத் தங் கொடிப்பவளம் வால்வளை வெறிக்கயல் படும்பத் கையிற்; சென்றகரு ணாதிதி குடைந்தாடு மன்னமே செங்கீரை யாடி யரு ளே, திக்களா வியநீழன் முக்களா முதல்வாழ்வு செங்கீரை யாடி யருளே. (ங)

நாவடித் தெழுதாத மறையுந் தொழும்புபுனை நாட்பள்ளி
 ஷந்தா மழு, நாரணன் முடித்துளவு மாரணன் முதற்புலவர் நகை
 முடித் தருவின் மலரும்; பாவடித் களியாளை யதளி ட டசைத்
 தகுப் பாயம் பொதிந்த மேனிப், பண்ணவன் சடைமுடிப் பிறை
 வாயிற் தமுதப் பசுந்தனியும் விளரி பாடிப்; பூவடித் தினநற
 விறைக்குஞ் சுரும்பிமிர் பொலங்கொன்றை யுந்தும் பைபும்;
 பூனையும் பூளைப் பசுங்கா பெருக்குமென் பூங்கொடிப் பச்சை யறு
 குஞ்; சேவடிப் பங்கய மணக்குந் திருத்தோகை செங்கீரை யாடி.
 யருளே, திக்களா வியரீழன் முக்களா முதல்வாழ்வு செங்கீரை யாடி யருளே.

(ச)

வன்பொது ளிலைப்பனைக் கோழரைக் குங்கும மலர்ச்சரண
 மார முதலா, மன்றலம் பொழிவிற் றுவன்றிப் பெருந்தேவர் மாதவக்
 கழுவர் சூழப்; பொன்பொதி யவிழ்த்தேன் முறுக்குந் தெறித்தினம்
 புநறவு சாய்க்கு மிதழிப், புரிசடைக் கடவுளிற் குடமுனி யிருக்
 குமொரு பொருவிநென் கயிலை யெனவாய்; மின்பொதி விசம்பளக்
 குங்குமியி பிடரிமதி வென்கழித் துக்க வமுத, ஷெண்கனி மெழுக்
 குற ளினர்த்தவட கயிலையொடு வேற்றுமைய தன்றி யுயருந்; தென்
 பொதிய மால்வரைச் சாரல்குடி வாழாயில் செங்கீரை யாடி யரு
 ளே, திக்களா வியரீழன் முக்களா முதல்வாழ்வு செங்கீரை யாடி யரு
 ளே.

(ரு)

கொங்கவிழ் தடக்குமுத முகைகறித் திழிநறுக் கொள்ளைய
 திருந்து குப்பக், ஞுளப்படி நடைப்பக டுரப்பிமது லாய்க்களமர்
 குழுமினி செக்கர் நெடுவான்; * பொங்கதிர் முகிற்பிடரின் மின்
 கொடி நிறைந்தெனப் பொற்றயி நெடுத்த விக்கிப், புரைபடு று
 கத்திட் டிறுக்கியலம் வைத்ததிற் பூட்டுறுத் தூன்று கொழுவிற்;
 பங்கய மடங்கச் சடைபுழு பழனப் பழஞ்சேற பட்டு நேமிப்,
 படர்சிகர நடுவையிற் பருதிவிடு தேறிற் பசம்புரவி கால்வ முக்கச்;
 செங்கய விளம்பகடு வெடிதாவு சிங்கையுமை செங்கீரை யாடி யரு
 ளே, திக்களா வியரீழன் முக்களா முதல்வாழ்வு செங்கீரை யாடி யரு
 ளே.

(சு)

வேறு.

வரியெறி சிரகரி ணறுபக நறவுகு டைந்தா நெந்தோறு, மரு
 மட நெறிபடு 1 வனருக மணியிவி ருந்தாய் வெண்பாவின,* ள்ரி

* பொங்கதிர்-பொங்குதிர். 1 வனருகம்-தாமரை.

திரை யிருகரை பொருதடை கடலின்று முங்கா லங்காறு, மிட
லா வமளியி னவேணி வினிதுகி டந்தா பைந்தாக; வுரியனல் கன
ல்புனல் வெளிவளி புயியென வொன்றாய் நின்றுயெண், னுபய
மு மிருபது மெழுதொகை புணர்வுற வொன்ற குங்கோணத்;
திரிபுரை திரிபுர மபெகை யுறவினள் செங்கோ செங்கீரை, திரிபுல
னமுமருள் புரியுல குடையவள் செங்கோ செங்கீரை. (எ)

வேறு.

பொங்குளைய வடிசுவலி னீலப் பரிகட் டெங்கதிரி னிரதமிட
றாத் தடவுத் திண்சினைக ளொடியலில வங்கோ லஞ்சாயப், புண்
படவிண் முகம்தொடு சாய்கைப் பனசத் தண்டலை ளழியவழி தே
றம் நிரள்பொற் செங்கனிய பொரியரைநெ டுஞ்சு தம்பேரப்,
புன்சிதடி யொலிகெழுப ராரைக் குடசத் தின்பொழில் கடுவையு
யர் சோதித் தருவர்க் கங்குலைய விடிகுமுறு மஞ்சா ரஞ்சாதிப்,
பொங்கராடி பறியமுதிர் கூனற் கனிதெற் றங்குலையொள் கவிழ்தலை
ய வாழைக் குலமுற் றுந்தொலைய வளர்கறிப டர்ந்தே றஞ்சாரம்,
குங்கிலிய முறிபடவ சோகக் கிளர்கொத் தும்பீணையும் விழநெடிய
பிலிச் சிறகர்ப் பைங்கண்மயி லினமகவி நின்றா டஞ்சோலைக், குங்
குமமு மிடறுவிடு பாளைப் பருவப் பைங்கமுது முதிருமவினை யே
னற் பொதுள்விக் குங்கதிரு மிதனுமவெகி ரங்கா டுந்தாளிற்,
கொங்கலையு மிலையமது பானப் பறவைத் தும்பியளி ஞ்மிறுபடி
யாமற் றனைவிட் டங்கண்மல ரலர்கணியி ருங்கோ டஞ்சாரம், கொ
ம்பொருடு குரவுமிசை சேரத் துணிபட் டொன்றுபல சிதைவுபட
மோதிப் புளினக் குன்றுசெறி யிருகரையி டந்தோ றஞ்சாடித்—;
தங்கநறு மடல்விசை கோடற் படலைப் பங்கமுது குடுமிவரை கா
வற் றலைமைக் குன்றவர்க ளுறைகுடல்பி டங்கா வென்கூனித்,
தந்திமுத லியமிருக மாளக் கருவிக் கொன்றுநிமிர் வரிசிலை வேணிக்
குவைவைக் கும்பகழி வயின்வயினெ றிந்தே மண்கீறித், தந்தறுதி
புதையவுமு பாழிக் கருமுட் பன்றிகளு முலைமுறுக லூறிக் குறு
மைக் கண்களமு துகுவய முந்தாய் வண்காவிற், மண்டழைகள்
விளையுமுண வாகக் கறிகற் குங்குருளை வருடைகளு மாலக் குமு
றிப் பங்கமெயி றெழுசுமர வும்பால் வெண்பாதித்; திங்கணுழை
முழையரியு மாடற் றறுகட் குன்றுபடு கரடகட தாரைக் கலுழிக்
குஞ்சரமு மடுகயமு மொன்றோ டொன்றுலத், தெண்டிரைக ளொ

மேறிய வாரிப் புனல்கொட் டெஞ்சுழியி னுழைசுழல வீசிப் பருமந்
துங்கிரண மதியுதி யும்போ துந்துவித், தென்பொருளை யருவி
சொரி யாணர்ப் பொதியத் தென்றல்வரை யருகுவட பாலிற் பொ
லியிற் சிந்தூர னுதல்வனிறை செங்கோ செங்கிரை, செந்தமிழும்
வடகலையும் வேள்வித் தருமத் தந்தணர்சொன் மறையுநிறை வீதிப்
பழனச் சிங்கையுல குடையமயில் செங்கோ செங்கிரை. (அ)

வேறு.

ஈட்டு பெரும்புவ னம்பல கோடியு மீன்றது பொய்மேனைச்,
கின்னுயிர் நன்மக வென்று பிறந்து மெனைத்துயிர் யாவையுநின்;
நாட்டி வளர்ப்பது பொய்வள மென்முலை யுண்டு வளர்ந்துமெலா,
வுலகும் வியாபக மானது பொய்யொரு தொட்டிலுள் ளாகியும்
வெஞ்; சூட்டர வச்சய னத்தனை முதலியர் துஞ்சிய லுழியினுள்,
துஞ்சுகி லாதது பொய்யென மல்விழி துஞ்சியு மாயவினை; யாட்
டய ருஞ்சிறு பேட்டர சோதிம மாடுக செங்கிரை, யாரப் பொதி
யச் சாரற் றலைமக ளாடுக செங்கிரை. (ஆ)

சுருட்டி யிடுக்குழை வார்குழை யோலை துழாவு நெடுங்கணி
ளந், தோகை யிமாசல மனைவி முலைப்பா றுய்த்தலர் சேதாம்பன்,
மருட்டிய வாயமு தூறலி னாலவன் மடியை நனைத்து மநான்,
மகிழ்ந னழைத்தலும் வந்து பிதற்றுபு மழலைத் தேனினுளந்; தெரு
ட்டிய வன்செவி யொக்க நனைத்துரை தெரியா மென்குலைச்,
சில்லரி நூபுர பல்லவ மஞ்சலி செய்பவ ரைத்தொலையா; வருட்
டிரு நதியி னனைத்து வளர்த்தபெ ண்டுக செங்கிரை, யாரப் பொதி
யச் சாரற் றலைமக ளாடுக செங்கிரை. (க)

சூடக முன்கையி லாட மணிக்குழை தோளில் விழுந்தாடச்
சுட்டியு மாடமென் முச்சி மிலைச்சிய சூழிய நின்றாட; மாடக யா
ழிசை யம்பவ ளக்கவின் வானில வாடநிறை, வகிர்படு மதிததல்
குறவெயர் வாடவொர் மன்றினு ணின்றாடும்; நாடக குஞ்சிற பா
தச ரோருக நம்பனு ளங்கவரா, நாகிள மேனி துவண்டா டப்பத
நறமல ரிதழியின்வா; யாடக மென்சிற கிண்கணி யாடவு மாடுக
செங்கிரை, யாரப் பொதியச் சாரற் றலைமக ளாடுக செங்கிரை,

செங்கிரைப் பருவம் முற்றிற்று.

3-வது தாலப்பருவம்.

கொங்கார் முகழி னெகிழ்த்துதறிக் கொன்றைப் பயிரிற் படி யறநங், கொழுந்தண் ணறவ துகர்வாழ்க்கைக் குறுங்கட் பறவை யினமிரியச்; கங்கா நதிப்பெண் ணொருத்திரெடுங் கல்வெண் றிரை வாய்ப் பெருந்திலைக், சுவண்கல் லெறிந்து விழியெறிந்துங் காவற் றொழிலபூண் டினிதிருந்த; வெங்கா ளிமநச் சிறுபடல மிடையுந் தலரிக்கர் தாய்ப்பலன, வெற்பின் றலையிற் கழிந்தமுடை விதிவெண் டலைநாட் டியவேணிச்; செங்கா முழக்கி விளையாடுந் தெய்வப் பிடி யே தாலேலோ, திருமுகக் களவின் கனிகனிந்த தேனே தாலோ தாலேலோ. (க)

பழுங்குந் தருணத் தருண்வெயிற் புனிதத் தனிக்கை கிமிர்த் தெடுத்தப், புலனப் பரப்பி லுறைத்திருந்த புதையங் கறைமூ னிருட்கவனப்; விழுங்கு கதிர்ச்செம் முகக்களிறு விரவு மிரவு தனை யறத்த, வெளிச்சே வகம்போற குலவிநிற்ப மேக படலம் பொதி ந்துமுனை; மழுங்கும் பொதும்பர்த் தடங்கோட்டு வளைபுந் தோட் டிக் குட்படுத்த, மலைப் பாகன் றங்களிறை மகளென் றுனைவந் தனைபுரியச்; செழுங்குன் றருவிக் கானீட்டுஞ் சிகரா லயத்தாய் தாலேலோ, திருமுகக் களவின் கனிகனிந்த தேனே தாலோ தாலேலோ. (உ)

அருவிச் சிகரப் படாமுலைப்பச் சமைமென் றடந்தோட் குலைக்காந்த, எங்கைக் கலைந் றிருங்குநிலா வலங்கற் கதிர்வான் மதுவதனப்: பருவப் புயல்வார் குழற்பொதியப் பாவையுயிர்ப் பச் சந்தனப்பூம், பழுவச் சிலதி வளர்த்துவடும் பணிக்குஞ் சிறு காற் பசுக்குழை; புருவச் சிலையார் வழங்குமுன்றிற் புறத்தி லகத்திற் காவணத்திற், பொருவிற் படையேற் றிளங்குமார் பொலத்திண் கொடிஞ்சிக் தேருருட்டுந்; தெருவிந் வளர்ந்து விளை யாடுஞ் சிங்கைப் பதியாய் தாலேலோ, திருமுகக் களவின் கனி கனிந்த தேனே தாலோ தாலேலோ. (ங)

மூத்து விளைந்து சரியைமுதன் மூன்றுங் கடந்து பாந்த, முடிவிற் றெளிந்த சிவடியமா மூலத் தலத்து வேருன்றி; யேத்தி வழுத்தும் பழந்தொழும்ப ரிதைய கூபத் துவட்டெறிந்துந், திருந் து வழியு முழுவலன்பி னின்பப் புனித நீர்பாய; நீத்த மகா

சுவதிநெடு நேமிப் பொருப்பு வேலியிட்ட, நிலத்து வேதத்தொடை வயின்வாய் நிலையா வகுத்த வறுசமையப்; பாத்நி நிறையப் படர்ந்தபசும் பயிரே தாலோ தாலோலோ, பாவ நாசத் தினி தமர்ந்த பாவாய் தாலோ தாலேலோ. (ச)

பொருது கரைகொன் திரங்குதடம் புணரி யமுதக் கடனடு வட், புதுப்பூங் கடப்பஞ் சோலையின்வாய்ப் புரைதீர் கடவுண் மணிகுயிற்றஞ்; சுருதி பயின்மண் டபத்திருந்த தோற்ற மென முட் புறக்குடக்காய், தூக்கு முதுகு வடிப்பலவுஞ் சூதத் தருவும் பெயர்த்தெறிந்து, வருதண் டரங்கப் பொருநைநதி வற்று நெடுநீர்ப் புடைகிடக்கு, மலர்க்கா வகச்சி லுலைமுகத்தின் மாட்டி யுருக்கும் பொலனிமைத்த; பருதி மதிள்வான் சினகரத்திற் பரிலுங் குயிலே தாலேலோ, பாவ நாசத் தினிதமர்ந்த பாவாய் தாலோ தாலேலோ.

மட்டா ரளசத் திருத்தாயர் வாய்விட் டமுமுன் பசிக்கரங்கி, 'மணிக்காற் றொட்டில் விட்டிறக்கி மடிமே விருத்தி முத்தாட்டிக்; கட்டார் மணிக்கச் சிறுக்கவொட்டாக்கதிர்மா முலையின் முகத்தறகு, கருங்கண் டிறந்து பிதிரோடு கனியுஞ் சுவைப்டா னிலத்தொருபீர்; விட்டா டகக்கை வலம்புரியின் வெளவாய் விளிப்பு துளுமபவிட்டு, விம்பக் கனியாய் நெறித்துட்டி மெல்லென் றுருக்கிக் கிடத்தவணைப்; பட்டா டையின்மேற் கிடக்குமொரு பச்சைக் குழந்தாய் தாலேலோ, பாவ நாசத் தினிதமர்ந்த பாவாய் தாலோ தாலேலோ.

வேறு.

மடல்விடு கமலா சனவிதி விதிமுறை வீணே போகாமே, மர கத மழைமே னியன்றுள் புரிதொழின் மாறாய் மாறாமே; கடன் 'மறி திரைநீ ரிடைபல வுலகுயிர் பாழாய் மூழ்காமே, கவுண்மத வயிரா வதநட வரசுவி னோர்வாழ் வேயாமே; மடவடி வெழுதா வருமறை முதலிய மாநூன் மாளாமே, பட்சினை வடவா நிழல் வயின் மவுண்ம தாய்மே வாதேயோர்; தடவிம கிரிமே லரன் மணம் விசைபவன் தாலோ தாலேலோ, தமிழ்முனி தொழமால் விடைவரு முலகுமை தாலோ தாலேலோ. (ச)

உருவெனி லுருவா யருவெனி லுருவா யுயிரெனி லுயிரேயா, யுளவெனி லுளதா யிலதெனி விலதா யுணர்வெனி லுணர்வேயா; யிருவெனி விருளா பொளியெனி லொளியா யிசையெனி னிசை யேயா, யிபலெனி விபலா யபலெனி வபலா யெயெனி லெய

ரேயர்; யருளெனி லருளாய் மருளெனின் மருளா பறிவெனி
னறிவேயா, யலைபெனி னலைபாய் மலைபெனின் மலைபா யணுவெனி
னணுவாயோர்; சரிதையி னமையா வமைவின னிமைபா சலமகள்
தாலேலோ, தமிழ்முனி தொழமால் விடைவரு முலகேழ் தரு
பரை தாலேலோ, (௮)

வேறு .

பருமநெ டென்களி றுடலம் வகிர்ந்த பசும்பொ னசம்பூறும்,
பச்சதி ரத்தடி முடைநா றுரிவைப் பருவப் புயன்முடுங்கு; குருமழ
வெயில்கள் கிளிம்பு தளும்பிய கோடி ரப்பழுவக், குலமா ணிக்க
மலைப்படு போகக் குழைபயிர் மாதேவி; யருமுறழ் வெடிகுற
ஹுடைபடு கண்டை யொலிப்ப நடாவுகடா, லூர்தி யமன்பதி
குறகா துண்பத யுகளம் வணங்கினர்சீர்; தருமன பஞ்சரம் வளரு
மிளங்களி தாலோ தாலேலோ, சங்கத் தமிழ்ப்பயில் சிங்கைப் பதி
யுமை தாலோ தாலேலோ, (௯)

திணிந்திடு பொற்குவ டாயிர பந்திச் செம்பொ னெடுங்குரி
வாய்த், தீப மிடுஞ்சிறு தட்டென முட்டி திசைப்பு வ னந்தோறும்;
பிணிந்திடு மைந்து புலத்தின் வழிப்படு பேதை மனத்தினையுன்,
பேழை முகைக்கம லச்சரண் வைத்தருள் பெற்றவர் புன்பசியுந்;
துணிந்திடு நெட்டை முடப்பிறை கட்டு துவண்ட கொடிப்பவளத்,
துய்ய கதிர்ச்சடை பையனை வைகல் சுடுங்கா மப்பசியுந்; தணிந்
திட மூரல் விருந்திடு மம்பிகை தாலோ தாலேலோ, சங்கத் தமிழ்
பயில் சிங்கைப் பதியுமை தாலோ தாலேலோ, (௧0)

கொன்னவில் வளையுடல் வள்வாய் நேமிக் கோன்முத வியர்
பரவுங், கொள்ளைச் சமையுமெய்ம் முனிவர ரொடுகுட முனியுந்
தொழுதேத்தம்; பன்னரு முதுமறை யாவும் விராவிப் பழவடி
யவர்தின்ற, பழிச்சி முழக்குஞ் சதிமுறை பிறழாப் பாணி பதம்
பெயராச்; கன்னிப ரமிழ்தின் மிழற்றும் பாடற் கம்பகை யுஞ்ஞளி
ருங், கடவுட்பல்லிய வொலியுந் தனது கவிப்பொடு மாறுசெயச்;
சன்னிதி முன்வரு நன்னதி யுடையாய் தாலோ தாலேலோ, சங்
கத் தமிழ்ப்பயில் சிங்கைப் பதியுமை தாலோ தாலேலோ, (௧௧)

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

4-வது சப்பாணிப்பருவம்.

கோட்டாளை யெட்டுமுயர் கோட்டசலெ மட்டும்வெங் கோட்டுளை யெயிற்ற மோட்டுக், குலநாக மெட்டும் புறங்கொள்ளுநன் னூரகர் கொன்றலை சுமக்கு மான்மே; ரோட்டாத வக்கடவுண் மதிவிளக் கிடுபுவன வுறையுட் புகுந்து முறைநீ, யோங்கிப்ர பஞ்சத் தழைப்பப் பிழைப்பினை தொன்றொடொன் றினிது கூட; ிட்டா *வியத்திற் பிரித்திவை துடைத்திட் டியற்றிவினை யாடு வது போ, லெழுந்துபொற் பித்திகைப் பத்திமணி மாடத் திருந்தொலி கறங்க நீங்காத்; தாட்டா மரைக்கரங் கூட்டிப் பிரித்தம்மை சப்பாணி கொட்டி யருளே, தமிழ்ப்பாடன் முனிதொழு மணக்கோல வடிவழி சப்பாணி கொட்டி யருளே. (க)

மீன்றமர வெண்டிரை புரண்டகழ் கயக்கடலும் விரிதசையொ ரெட்டு மேழு, மெட்டுபடு பைங்குலக் கிரியுமவை குழ்ச்சர வேத ண்ட மதுவு முயிரு; மூன்றளவை யுலகமொடு பல்லா யிரங்கோடி முதண்ட வைப்பு நெடுவான், முப்பத்து முக்காடி பண்ண வநு மைந்தொழின் முடித்துமுடி யாத வநமு; ழான்ற மறையும்பல வனைத்துமுன் வைப்பென்ன வறியிற் கு ணிக்கு நெறி யோர்க், கத்தகைய வன்றிமற் றிலையெனக் கைபுடைத் தறிவுறுத் தருள்வ தேய்ப்பச்; சான்றவர் மணக்கோயில் குடிபுக்கு வாழுவாய் சப்பாணி கொட்டி யருளே, தமிழ்ப்பாடன் முனிதொழு மணக்கோல வடிவழி சப்பாணி கொட்டி யருளே. (உ)

இமைக்குங் கதிர்ச்சிகர மேருப் பொலன்றலையி லேற்றிக் கிடந்த தொல்லை, யெல்லைப் பெரும்புவன முழுதுங் குளிப்பாட்டு மெறிதிரைப் புணரி மூழ்கி; யமைக்குங் கடுங்கால வடவாழு கக் கொள்ளை யள்ளொரிப் படலை மாந்தி, யாழித் தடங்கடற் கொருபு தல்வி யிடைகிடந் தலமர வலைத்த பாரச்; சுமைக்குங் குமக்குன் றணைத்தபுயன் முதலினோர் துஞ்சிருட் கங்குல் கழியத், ஹாத்தித் திருக்கருணை யவிரொளி பரப்பிநிறை துயின்முற் றெழுப்பி பெவை யுஞ்; சுமைக்கும் பகங்காந்த ளங்கைமலர் சேப்பநீ சப்பாணி கொட்டி யருளே, தமிழ்ப் பாடன் முனிதொழு மணக்கோல வடிவழி சப்பாணி கொட்டி யருளே. * (ஈ)

*வியம்;ஏவல்.

அலைவைத் திரங்குஞ் சகத்திர முகக்கடவு ளாதிப் பழங்கண்
கைவா, னுற்றமுத வெள்ளமொரு புன்னுனிப் பனிரீரி ளளவை
பட முடியில் வைத்தோன்; கொலைவைத்த வில்லிற் குனித்திட்ட
நெட்டைக் குவட்டுவற் பாழி மேருக், குன்றினுக் கப்புறஞ் சென்
றடல் குலைந்தது குறித்திப் புறத்தி னனுகிக்; கலைவைத்த திங்க
ளந் தலைவனெதிர் மலைக் கணங்குழை சமைத்த நெடுவிட், கலத்
திட்ட திமிரக் கருஞ்சோ நெடுத்துண்டு கதிர்நிலவின் வாய்வி ளக்
கிக்; தலைவைத் துறங்குமலை யாசலத் தலைவியொரு சப்பாணி
கொட்டி யருளே, தமிழ்ப்பாடன் முனிதொழு மணக்கோல வடி
வழி சப்பாணி கொட்டி யருளே. (ச)

குலாட்டு கூந்தலம் பிடியொடுங் கடகளிறு தோய்ந்தாடு மலையு
வருவித், தூறும் புனலாட்டி யீர்ப்புனல் புலர்த்தியுஞ் சுண்ணந்
திமிர்ந்தா றிருசெஞ்; சேலாட்டு படைவிழிக் கஞ்சனந் தீட்டியுந்
திங்களவகி ரன்று நிலவுத், தெண்ணீ ரணிந்தவா னுதலென்று சுட்
டியொரு செஞ்சுட்டி சாத்தி யிட்டி; நூலாட்டு துழைமுருங் கேற்
றியழு தூட்டியு நொடித்துரை பயிற்று வித்து, நூன்மணித் தொட்
டில்வைத் துபரிடத் மயமான நுண்பெருங் கீர்த்தி சொல்லித்; தா
லாட்டி யுந்தினம் வளர்க்குநாங் காணவொரு சப்பாணி கொட்டி
யருளே, தமிழ்ப்பாடன் முனிதொழு மணக்கோல வடிவழிச் சப்
பாணி கொட்டி யருளே. (ரு)

வேறு.

கன்று சினத்துள வெண்ப லாரொளி கடக முறுக்கியிடுங்,
கைத்தலை முத்தலை வடிபடு குலக் கடவுளு நீயுமணந்; தொன்ற
வியங்கிய வைந்தொழில் வேறுற வொன்று மியங்கிலபோ, லுபய
வளைக்கை பொருந்த வியங்கிய வொளிரி யப்பிரிய; வென்றி மத
ம்பிழி வேழக் கோடுகு வெண்முத் தம்புனறேய், விஞ்சையர் வஞ்
சியர் கொங்கைக் கோடுகு வெண்முத் தும்பொதியக்; குன்றில்
வரன்றி வரும்பொரு ரைப்பிடி கொட்டுக சப்பாணி, குலவரை
யரசியன் மலைமக ஞாலகுமை கொட்டுக சப்பாணி. (எ)

நீல மணிச்சிறை வண்டுழு செங்கழு நீரை மணந்துள்வளர்,
நீதி யறங்கள் வழாது மடுக்கியு நெட்டிதழ் விட்ட புழைக்; காலர
விந்த மலர்த்தட நின்றழு கவுணியர் கோனுண்ணக், கைக்கிறு
கண்ணத் திளமுலை யமுது கறந்து கொடுத்தமிருட்; டாஸ்
மடைந்த மிடற்றார் சுடலையி லாடத் தாளமெடுத், தாட்டியு முன்பு

சிவந்தன விப்பொழு தப்படி யெம்மாலுன், கோல வளைக்கை
செவந்து விடும்படி கொட்டுக சப்பாணி, குலவரை யாடியுன் மலை
மக ளுளுமை கொட்டுக சப்பாணி. (௭)

எட்டுமு னிட்ட சகத்திர வண்ட மெனைத்தும் வலித்தாளு,
மெக்கு வயிற்று முடப்பிறை வெண்ப லீருட்டு நிறச்சூரன்; விட்ட
வயப்படை பட்ட பறந்தலை வெற்றிட மற்றோடு, மெய்க்குரு திப்
புணன் மொய்க்க வெகுண்டவன் விற்கே நற்றோட; முட்டியொர்
கொக்கி னலைப்புரு மங்க மிரட்டை படக்கீறி, முற்குடி ரற்கொரு
வெற்றி புரிந்தம ரர்க்கரு ளச்சேசாரி: கொட்டுமயிற்படை யுய்த்த
கரங்கொடு கொட்டுக சப்பாணி, கொட்டு புணற்பொரு நைத்
துறை நின்றவள் கொட்டுக சப்பாணி. (௮)

வேறு,

கட்டுமங் கலநா ணரம்பையர் பெறத்தேவர் கதிபெறக் கட்டி
ணீலக், கறைக்கண்ட னென்னுமொரு பெயர்பெற வடிமக்குங்
கடுக்கறை திரண்டதெனவு, மட்டுடைந் திதமுற தேறலை முகந்
தினிது வாய்மடுத் துண்ண வெண்ணி, மழலையா ழிசைவண்டு தண்
டுணர்க் காந்தணறு மலர்முகையில் வீழ்ந்த தெனவு; முட்டுமென்
டிசைதுருவி.....முழுநிழற்
பாசொளிப் பருமணி பதித்தெனவு முகைவயி தலம்பி நறவங்;
கொட்டுபைங் கழுநீர் மணந்தகைத் தளிர்கொண்டு கொட்டியருள்
சப்பாணியே, கொம்மைமலை யெனவிம்மு பொம்முன்முலை யுலகம்
மை கொட்டியருள் சப்பாணியே. (௯)

இழைக்குந் தவத்தொருவன் முவுலகும் வேரறு மிகற்கணை
வென்று குழைசென், நிரங்குங் களித்தடங் கயல்கட் குடைந்தது
மிதழ்த்துகிர் விளிம்பு ழூத்துத்; தழைக்குங் குறுந்தா ணிறைக்
கட் கிடந்ததுந் தண்ணளி துளும்பு வதனத், தண்ணளி மதிக்கழகு
தோற்றதுங் குதலைச் சதங்கைப் பதங்கள் வென்ற; மழைக்கும்
பசுந்தளிர்ச் சூதமுஞ் சோகமு மலர்ந்தவும் வழங்கி யாழு, மாங்கு
யிற் கிளவியு மருட்டித் திருக்கொழுநன் மனமுங் குழைதத மெழி
பாற்; குழைக்குங் கரும்புங் கொடுத்தகைத் தளிர்கொண்டு
கொட்டியருள் சப்பாணியே, கொம்மைமலை யெனவிம்மு பொம்
முன்முலை யுலகம்மை கொட்டியருள் சப்பாணியே. (௧0)

தத்தோடு கடலுலக முதலண்ட கோளனைத் தட்டுநிலை கோலி
யந்தத், தட்டினுட் கடவுளர் முதற்பல சராசரத் தருமுதல்வி நீயி
ருக்க; மத்தோ மெடைந்தவெண் டயிரென வுடைந்துனது மாயை
யின் மயங்கி யீண்டு, மாண்டுபடு தெய்வம் பழிச்சித் திரிந்திம்மை
மறுமையும் பாழ்ப் படுத்திப்; புத்தோ டமுந்திக் கிடக்குமவர் புகும்
வழிப் புகுதாம் லெம்மை மறைநூற், பொம்மல்படு செம்மைத்
திருத்தாள் வணங்கப் புரிந்தெமது சுற்ற முற்றும்; கொத்தோடு
தொண்டுகொண் டிருகணருள் கொட்டுவாய் கொட்டியருள் சப்பா
ணியே, கொம்மைமலை பெனவிம்மு பொம்மன்முலை யுலகம்மை
கொட்டியருள் சப்பாணியே. (கக)

சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் 4-க்கு விருத்தம் 44.

5-வது முத்தப் பருவம்.

பொற்றா னுறைக்கு நறைக்கமலப் பொகுட்டில் விளையு முத்த
மிரு, புருவச் சிலையார் களமுத்தம் புணரிக் கடல்வாய்ப் படுமுத்
தம்; வற்றா நெடுந்தண் மறைப்பொருளை வளைக ளளிக்குமாமுத்
தம், வகுக்கும் புவன கோடிகளு மற்றெவ் வுயிரும் பெற்றவுனக்;
குற்றா தரிக்குந் தாயரியா முனது தொழும்பு புரியுமவ, நுறையுட்
பொருள்வேட் டடைந்தாலவ் வொழியா விழுக்க நினக்கன்றே;
முற்றா மழலைச் சேதாம்பன் முத்தந் தருக முத்தமே, முத்தே
வரையுந் தருமலக முத்தே முத்தந் தருகவே. (க)

தெற்றுந் தாங்கக் கருங்கடலுஞ் செவ்விக் கமலத் தடமுமடற்,
சென்னிக் கமுகப் படப்பையுநீர் சிந்து முகிற்றண் படலமும்
போய்ச்; சுற்றுந் திரிந்து துருவியந்தச் சுடர்வான் முத்தும் பெற
லரிதாம்; சொன்ன பொருளத் தனையும்விழித் துணையு மமுதக்
கதிர்முகமும்; பற்றுந் திருமங் கலத்தணிநாண் பைம்பொற்
கமுத்துங் குழலுமென்றிப், படியுன் னிடத்தி லவயவமாய்ப்
படர்ந்து சிறந்த பெருங்கருணை; முற்றுந் தருங்கண் பசுங்கரும்பே
முத்தந் தருக முத்தமே, முத்தே வரையுந் தருமலக முத்தே
முத்தந் தருகவே. (உ)

நித்தன் குனிக்கும் பாண்டரங்க நிருத்த நெருத்தன் கருத்
துருகி, நெக்குக் கலவி புலவியின்வாய் நிரைத்தா ரிதழி பொன்
கொழிக்கு; மத்தம் படருஞ் சடைக்காட்டு மதிக்கோட் டமுதத்
திவலையென, மலர்ந்த சிறுபூர் தும்பையயன் மந்தர கினிப்பெண்
மயிலொளிப்பச்; சித்தன் கறுத்து நீயுதைத்த நிருத்தாள் வருடிப்
பிழைபொறுப்பாய், தேனே பெனத்தண் செழுங்குமுதந் திறப்ப
கிலவுக் கால்வீசு; முத்தம் பொதிந்த கனிப்பவள முத்தந் தருக
முத்தமே, முத்தே வரையுந் தருமூலக முத்தே முத்தந் தருகவே.

அள்ளித் திரிந்து சுளித்தெறியு மலரி மணித்தேர் பதிந்து
ருளு, மாழி யுமுத மேலைகிலத் தந்தப் பருவ வேளாளன்; புள்ளிக்
குறுந்தா ரகையெருவெண் பொடியிட் டிமரீர் பாய்ச்சியினம்,
புனிற்றுப் பிறைவான் முளைதெளிப்பப் புதுப்பூங் கிலவே ருன்றி
நிலா; வெள்ளிக்குருத்து விரித்தமுத மென்குன் முதிர்ந்து பால்
கோதி, விளைந்த கதிர்வெண் டலைசாய்க்கும் விரவும் புரிசை வரம்
புடுத்த; முள்ளித் திருநாட் டணங்கரசே முத்தந்தருக முத்தமே,
முத்தே வரையுந் தருமூலக முத்தே முத்தந் தருகவே. (ச)

பொழியுங் கருணைக் களிக்கயல்பைம் பொற்றோண் முகந்த
குழையோலைப், புறம்போய்த் திரிய விருபுளகப் பொருப்பி னகி
வட் பொருத்திசைத்தேன்; பிழியுங் குழைந்த நரம்பறிந்து
பிணித்திட் டிறுக்கும் வீணையின்மேற், பிறைக்க ருகிர்மெல் விரல
னைந்து பெருநீர் மதூர மிக்குற்ற; வழியுங் குதலைப் பசுங்கிளி
யோர் மடற்கார் தனில்வந் திருந்ததென, வளைக்கை யிருந்து
மழலைசில வழங்கு வதற்கு மறுவார்த்தை; மொழியும் பவளந்
திறந்தொருகான் முத்தந் தருக முத்தமே, முத்தே வரையுந் தரு
மூலக முத்தே முத்தந் தருகவே. (ரு)

வேறு

மிக்க தவத்தி னுழைந்து விருப்பொடு பெற்ற வெனக்கொரு
கால், விட்டொளிர் பொற்பணி யைம்படை சுட்டி நிருத்து மிவட்
கொருகா; லொக்க விருத்தி வழங்குப சொற்கள் பயிற்ற முவட்
கொருகா, லொக்கலை வைத்தமி தம்பின ருத்தி வளர்க்கு மவட்
கொருகான்; மைக்குவ னைக்கண் வளர்ந்திடு தொட்டி லசைப்பவ
ளுக்கொருகான், மற்றினி நித்தில வண்டல் வெயர்ப்ப விளைப்பவ
ளுக்கொருகான்; முக்கள விற்குடி கொண்டவ ருக்குவிர் முத்த

மளித்தருளே, முத்தமிழ் விக்ரம சிங்க புரத்தினண் முத்த மளித்த
தருளே. (௬)

மைத்த மணிச்சிறை வண்டு சரோருக மாளிகை யும்புளல்
வாய், வண்குழு தப்புது மாளிகை யும்போய் மன்றல் விருந்துண்
ணத்; தத்த முயிர்ப்பெடை யோடுயர் சேவற் றுழ்சிவற நேமி
யினர், தழுவி யும் வழுவி யு மருள்வட விருள்படு தண்டலை வண்டலை
பூங்; கொத்தலர் வாவி யுழக்கியு மேதி குழக்கன் றுள்ளமனைக்,
சுறுகியும் நின்ற மலங்கத் திரைதரு குருமணி னெயிலோடு; முத்த
நிலாவிரி பொருளைத் துறையவண் முத்த மளித்தருளே, முத்தமிழ்
விக்ரம சிங்க புரத்தினண் முத்த மளித்தருளே. (௭)

சீத நதித்திரை யடிபட் டோபடு சிணையுடை பட்டஸறித்,
திரிவனோ முத்த முடைபடு பலவு செழித்துவர் வளைமுத்தஞ்;
சாதக நுகரப் புயன்மழை சிதறித் தகர முகக்கயல்பாய், தடவரை
முகடியர் வரைமுக தந்கனி தழல்பட வரைமுத்த; மாதவி னித்
தகை முத்த மிரண்டுமன் னணிவா ணகைமுத்தி, னம்பல ளக்கனி
முத்தை நிகர்த்தில வைம்புலன் வழிசெல்லா; முகறி ஞர்க்கொரு
முத்தி யன்பவண் முத்த மளித்தருளே, முத்தமிழ் விக்ரம சிங்க
புரத்தினண் முத்த மளித்தருளே. (௮)

வெறு.

பெண்முத்த மொன்றுளது கேண்மதி மதித்தம்ம பெரிதுமுத்
தாடல்வேண்டும், பிறைதுதலி யெனவேறு பொருணினைத் தனை
கொன்மெய்ப்பு பேருவயி யங்கன்காட்டி, யொண்முத தரும்புங் கனி
த்துகர் திறந்தெமக் குரையா திருத்திரீயா, மேத்துசொற் பொருள்
சினைப் பெவர்கினை குறித்ததன் றொருதொழிற் பெயர்குறித்தேம்;
விண்முத்த முக்சிபு பகங்கமுக முத்தமொடு விளரிவண் டென்று
முளரி, வெண்ணிலா முத்தமூர் தத்தந் திரைக்கடல் வினோர்தபரு
முத்தமும்பைங்; கண்முத்த மும்பெற வெமக்கரிய முத்தமே கனி
வாயின் முத்தமருளே, கலசமுனி தொழுசிக்கை யுலகுடைய மட
மங்கை கனிவாயின் முத்தமருளே. (௯)

வெம்பித் கொடுஞ்சம் ருடற்றுமொன் னலர்நாட்டு வேண்டுவ
தொன்றோயிட்டு, வேந்தற் கணிக்குமொரு சேவகன் செயலென்
வெய்க்கற் குறிஞ்சொடித்; அம்பிப் பருப்பத முதற்பல வனைத்தை

புஞ் சூற்பேய் விழித்துணங்கச், சுடுகொடும் பாலைப் புலத்தெவையு
முலலைத் தொகைப்பெரும் பொருளுமலர்வாய்ப்; பம்பிப் பொறிச்
சிறைய வளியுளறு மருதப் படப்பைபடு வளனும்வாரிப் பணிவமுர
ல் வருணன் றிருக்கோயி லடையப் பரப்பியுர கேசன்மகுடங்; கம்
பிப்ப வருதிரைப் பொருரைபந் துறையிறைவி கனிவாயின் முத
தமருளே, கலசமுனி தொழுசிங்கை யுலகுடைய மடமங்கை கனி
வாயின் முத்தமருளே. (௧0)

உண்ணென்று கொங்கைக் குறுங்கண் டுறந்துபிதி ரோடிவரு
பாலருத்தி, பொக்கலையில் வைத்துமனை முன்றிற் புறஞ்சென் றுலா
வித் திரிந்துமேனை; தண்ணென்ற தென்றற் குழுக்கன்று மெல்
லென்று தடவக் குழைந்தசீதத், தமனிய மடற்குயிற் பிள்ளையென
றினியசெந் தார்க்கிள்ளை யென்றெனருமைப்; பெண்ணென்று மூப்
பத் திரண்டறம் வளர்க்கவரு ாபருமாட்டி யென்றுகடவுட், பேர
முத மென்றரு மருந்தென்று வாழ்வென்று பெறலருஞ் செல்வ
மென்ற; கண்ணென்று கண்ணின்மணி யென்றுசீ ராட்டுமயில்
கனிவாயின் முத்தமருளே, கலசமுனி தொழுசிங்கை யுலகுடைய
மடமங்கை கனிவாயின் முத்தமருளே. (௧௧)

முத்தப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் 5-க்கு விருத்தம் 55.

6-வது வாராணைப்பருவம்.

பவுரி திரித்த நிருத்தனமல் பழுத்த வுடம்பு குழைத்திருந்த,
பச்சை யுடற்செம் மாந்துசெழும் பதமத் திருத்தான் மண்டலித்
துக்; குவியு முழந்தான் மிசைவளைக்கை குனிப்பு நிமிர்த்து
நீட்டிமலர்க், குவளைக் கருங்கண் முகிழ்த்துமணிக்குமிழி னுணிக்க
ளோக்கியந்த; வளிர்வொற் கிரண மணிக்குமிழி னடங்குங் கவன
வழியையுச்சி, யள்வுஞ் செலுத்தி நினையிலசஞ் சலமாயிருந்து
தியானிக்கு; மவுன மமையு மினியமது வாழ்வே வருகவருகவே,
மூலைய முடையா னுலகுடையான் மறைநான் குடையாள் வருகவே.

ஊழ்த்து விழுந்து வெயிற்கதிர் பட்டுலர்ந்து கிடந்த சஞ்சேன,
மூன்று சாண யுகளசரோ ருகத்தி லருச்சித் துய்யாமற், பாழ்த்த

செனனத் தொடுத்திரப் பாவை யழுவத் தழுங்கவிடும், பாசு
வெரியும் பவவெயிலும் பாழ்பட் டெரிப்பத் திரியுமனக்; காழ்த்த
வயிரச் சிலைகுழைத்தோர் கலவிப் பெருநா னிறுக்கநிறை,
கலங்கா வறிவின் ஈணைகொழுவித் கனிவாய் நெகிழ்த்தி சனையனை
யார்; வாழ்த்த மனத்துக் கெட்டாத வாழ்வு தருவாய் வருகவே,
மலைய முடையா ளுலகுடையான் மறைநான் குடையாள் வருகவே.

பொதிவாய் முளரித் தனைநெரியப் புளங்குஞ் சுடரோன்
றையொருநாட், புகல்பெற் றமையான் மதிக்கனாகும் போக்கக்
காங்கொண் டழைப்பதென; நுதினாய் புரட்டித் தீட்டியகூர்
நொள்வாண் மழுங்கக் கறைதோய்த்த, நுண்ணீர்க் கயிற்றின் குறிப்
படுத்தி துடங்கா தறுத்துத் திருந்துதிருப்; பதிவா யுமிழ்ந்த படி
விளக்கும் பதம ராக வரிசேர்த்த, பருதி மதிட்செந் துகிற்கொடி
யாற் பகலைவிழுங்கு மருண்மலை; மதிவாய் துடைக்குந் தமிழ்ச்
சிங்கை வளநாட் டரசி வருகவே, மலைய முடையா ளுலகுடை
யான் மறைநான் குடையாள் வருகவே. (௩)

அழியா முதலே முதற்சமய மாறும் பொருந்தி யவரவருக்,
கருளுங் கருணைத் தெய்வதமா யமையு மமைவே யமையாத்;
மொழியா ரணத்தின் முதுப்பொருளே முதிராப் பருவத் தாணி
முத்தே, முத்தே வருமுற் பவித்தவொரு மூலத் தலமே நிலவலை
யத்; தொழியா தியற்றற் தவத்தருளத் தொன்றே யொன்றா
லளப்பரிய, வுணர்வே யுணர்வு கடந்தபரத் தொடுங்கி யொடுங்கா
துயிர்த்தொகையூழ்; வழியா யியக்கி வினையாடு மாயைக் கடலே
வருகவே, மலைய முடையா ளுலகுடையான் மறைநான் குடை
யாள் வருகவே. (௪)

எழுதந் திலக நுதலின்முனைத் தெழும்வேர் வழிக்க வருக
சிறிற், லிழைத்த சிறுசோ ரொருக்காலிங் கெமர்க்குந் தாரீ வருக
வுடற்; புழுதி துடைக்க வருகவிடைப் புதுநீராட்ட வருகபணி,
பூட்ட வருக வஞ்சனங்கண் புனைய வருக பசித்தழுத; வழுதை
தணிய வொக்கலைவைத் தழுத மருத்த வருகவெடுத்த, தயினி
சுழற்ற வருகதொட்டி லாட்டித் துயிற்ற வருகதமிழ்; வழுகி யுல
கந் தனிபுரக்க வருவாய் வருக வருகவே, மலைய முடையா ளுல
குடையான் மறைநான் குடையாள் வருகவே. (௫)

வேறு.

கற்றைச் சுடர்க்கடவுண் மதிமுது குறிஞ்சவுயர் கடிமனை யியற் று வதுபோற், கன்னிமா வினைமாக்கண் மணமுற் குறித்தெனக் கடையுக் முடிந்த காலேப். பொற்றைத் துசைக்கிரிக ணேட்டு நே மிப் புறச்சுவ ரெழுப்பி விரியும், புவனப் பெருங்கோடி வீடுகள மைக்கும் பொருட்டெம் பிராட்டி விழைவா; லிற்பைப் பகற்புவி யி லத்தகை நீறிவருத் திட்டதுகொ லென்று மருள்பட், டிருக்கு முதல் பாவரு மழுங்கத் தெருத்தலை யிருந்தினிது சிற்றில் கோல; வொற்றைப் பிழைக்கண்ணி யண்ணல்பங் குறையுளென வுறையுநா யகிவருகவே, யுரைதெரிசொன் முனிபரவு நறைவிடையில் வரு கருணை யுலகநா யகிவருகவே. (௬)

இருக்கோ லிமும்பொருண் மணக்கோல நெஞ்சதத் தேக்கற வடங்க நோக்கி, யித்தலை யிருத்தியென வத்தலையி னவனருளி னெ ம்மைத் துறந்து நெடுநாண்; மருக்கோதை விரிகுழற் பன்னியொ டி மின்னிய வளர்க்குந் துளக்கின் முனிவான், வைகின் னெனக் கண் டிருந்துமவ னெனவிழையும் வானவ ரொருங்கு வினைநோய்; முருக்கோம வெங்கன வியற்றந் தவத்தொடு முதுபொல னடுக்க ன்மேரு, முந்துதமிழ் வரைகாண வந்தரு கிருந்ததென முனிவர் விண் ணாவரின்வினையு; முருக்கோ புரந்திகழ் திருக்கோயி லரச மட வோதிமப் பெடை வருகவே, யுரைதெரிசொன் முனிபரவு நறைவிடையில் வருகருணை யுலகநா யகிவருகவே. (௭)

பாவிடு நிலாததெள்ளு தள்ளுவெள் ளருவிசெம் பருமணிக் கொள்ளை தள்ளிப், பாயுமிய சயிலத் தரும்பிரின் கேள்வொழு பண் ணிசைப் பறவை யாற; காலிடு தொறுத்தனை தெறித்தொழுகு மிதழியங் கத்திகைத் தேறன் மோதித், கட்டவிழும் வட்டச் சடா பங்கி வெந்தழற் கானத் தலாந்து ஞானை; நூவிடு நெறிப்பொறை யோழுக்கந் திறம்பா நுணங்கிய வரம்பில் புலமை, நோன்மையர்த மானதப் புனல்வாவி யிற்பொலிய நூற்சுருதி யாகமாதி; போவிடு மலர்க்கிறை சிவப்பக் கறுத்தகய லுண்கணு யகிவருகவே, யுரை தெரிசொன் முனிபரவு நறைவிடையில் வருகருணை யுலகநா யகி வருகவே. (௮)

வேறு.

கோடி யிரண்டு மொன்றொடொன்று கூடா துடலநடுமுடங்கு, குழவித் தவள வங்கணிலாக் கொழும்பொற் சடிவந் திசையளப்பப்; பாடி யிரண்டு மணிக் குழையும் பாடற் சுருதி யிசைதூங்கப், பண்ணுஞ் சுருதி வீணையிசைப் பாண ரிருவர் குடியிருப்ப; வாடி யிரண்டு பதஞ்சிவந்த மலரின் விமலப் பெருஞ்சோதி, யாகங் குழையப் பொதிந்துகணை யரவம் புகுவ தெனச்சினவி; யோடி யிரண்டு குழைதுழைபு முபய விழியாள் வருகவே, யொன்றும் பலவு மாகி நின்ற வுலகே வருக வருகவே. (க௯)

சொரியுஞ் சுளைமுட் கனிதகர்ந்து சுரிகூ ணுடம்பி னிடக்கயங்கித், துணைமாக் கடுவ னலர்ப்பிணவு துனியுற் றகன்றோர் புடை யொதுங்க; விரியுங் குவட்டுத் தலைதூங்கு வெண்பா லருவிக் குழைத் திவலை, வீசங் கூதிர்க் குண்ணிடுங்கி மெல்லென் குழவி கைநெகிழ்ப்; பிரியுங் கடுவன் புதுந்தனைத்துப் பெருங்கொம் பரிற்பாய் தலுந்தொடர்த்தப், பிணவுங் குதிப்பப் பணிந்தெழுந்து பிறங்குங் கனகப் பழஞ்சுவர்தேய்த்; திரியும் பொதும்பர்த் தடம்பொருளை யொலிரீர்த் துறையாள் வருகவே, யொன்றும் பலவு மாகிநின்ற வுலகே வருக வருகவே. (௧0)

பொன்னிற் பொலிந்த மேனைவலம் புரிவாக் கியபால் புகட்டி மணிப், பொலந்தொட் டிலின்மேற் கிடந்தவிரு புடைநின் றுட் டிஞ் சேடியர்கள்; கன்னிப் பிடியோ வொருபிடிக்குங் காணு மருங்குற் கருங்குயிலோ, காணும் பொருளோ காண்பவர்தங் தண்ணோ வெங்கள் கண்மணியோ; தன்னிற் புவன மீன்றெடுத்த தாயோ விமபூ தரத்திறைவன், தலைமா மகனோ வான்வாழ்க்கை தழையுந் திருவோ வென்றுண்ணை; புன்னிப் புகழ்ந்து தாலாட்ட வுழைக்கண் வளர்வாய் வருகவே, யொன்றும் பலவு மாகிநின்ற வுலகே வருக வருகவே. (௧௧)

வாராணேப்பருவம் முற்றிற்று.

7-வது அம்புலிப் பருவம்.

தளிசிந்து வெண்டிரைக் குரைகடற் பட்டவ தரித்தவரு ஞான்று பொய்கைத், தடத்தெழு மறைக்குழவி சைம்மலரினம் மைதரு தமனிய மிழைத்த வெள்ளத்; துளிசிந்து தெள்ளமுத வள்ளமென வொள்ளொளி துளும்பினை கிடத்த லானுஞ், சுற் றந்திகம்பார் தரிப்பரீ புளையுஞ் சுடர்க்கலை கொடுத்த லானுங்; களிசிந்தி யிரவலர்த முகமலர வீசங் கலாநிதிய தென்னு மொரு தான், சுற்பித்த பேருலக மடையவிரு ளடையாது கான்றொளி விரித்த லானு; மளிசிந்து கட்கடை செலுத்தினு ளதுவறிந் தம் புலீ யாட வாவே, யங்கைமழு வண்ணல்புணர் சிங்கையுல கண்ணையுட னம்புலீ யாட வாவே.

(க)

உள்ளிவெளி யிற்கிடந் தாசையிருள் வேரறுத் தொழுகொளி நிலாப்பர்ப்பி, யுயர்வுபட முயல்படுங் கலைபல விரித்துநீ ருடைய குவ லயமலர்த்தி; யெள்ளரிய மேனெறி பயின்றுதண் ணளிசுரந் தின்பம் பயந்து தெளிவா, யிம்மதிய மெய்த்தொண்டர் தம்மதிய மொத்திவ ணிருந்ததென் றுனைவிழைந்தாண்; மள்ளருழு கொழு துதி பகிந்தோறு முள்ளறைய வனசங் கிழிந்துசாய்க்கு, மகரந்த சீகரம் வரம்பிடறி வருசோனை மாநதியை மானவழிபு; மள்ளனீ ரயல்வேலி முள்ளிநா டிடையவொளா டம்புலீ யாடவாவே, யங்கை மழு வண்ணல்புணர் சிங்கையுல கண்ணையுட னம்புலீ யாடவாவே.

மீனவெறி வெள்ளத் தாங்கப் பெருங்கொள்ளை வெள்ளத் தடம்பள்ளவாய், விரிநெடுங் கடலகடு கிழியப் பிளந்தொளி விளங் குமிள ஞாயிறென்றாழ்; வான்மர வெண்டிரைக் குண்டுநீ ருவ ளக மலர்ந்திடு நறும்பொகுட்டு, வட்டவா யம்புயமி னமுதப் பசங்கதிரின் மறுமட லொடுக்குமின்ற; பானவி னிலாக்கற்றை முற்றமிரு ணுங்கிப் பார்த்திரு விசம்புபொதியப், பாசடை மடற் குமுத முகமலர நீவருதல் பார்த்தினிதெ னம்மைவாட்க; ஞான மலர்க்கா சலர்ந்தவதி சயநோக்கி யம்புலீ யாடவாவே, யங்கைமழு வண்ணல்புணர் சிங்கையுல கண்ணையுட னம்புலீ யாடவாவே. (ங)

விரிபொறி நெடும்பணக் கயிற் றிட்டு டுறுக்குமிள வெயில்விட் டெரித்தசடில, விமலனுக் கிருவிழி யெனுந்தகையு மிரணிய விலங்

கல்வட மேருவலனாத்; திரிதொழிலு மம்பரப் பெருவெளி யடைக்கு முது செறியிருட் படலைவெட்டித், திறக்குந் திறத்திரு நிறத்தகூட ரொனவுஞ் சிறந்திராத பாணுவாடுநீ; யுரியசெய லொருவெனன் றுறையுமிப் பெருமித மொழித்தியவ னுதையகதீர்பட், டொளி யிழந் துப்புக் புகுந்துபடு புன்மையு முணர்ந்தவ ணிருப்பதொ ருவி; யரிவையெம் பெருமாட்டி சரணடைந் ததுகளைந் தம்புலீ யாடவாவே, யங்கைமழு வண்ணல்புணர் சிங்கையுல கண்ணையுட னம்புலீ யாடவாவே. (ச)

சுழிபட்ட வெண்டிரைச் சலராசி மூழ்கித் துகிற்குணை மறந்துவயிறு, சூற்கொண்டு தெள்ளமு தளித்துவட மேருளிற் சரரைவலம் வந்துதுகல்வாய்க்; கிழிபட்ட வொற்றைத் தழற் பார்வை யெம்பிரான் கிளர்சடைப் பழுவவயிர்த, கீலால மேற்றனி யிருந்தனை புனக்கென் கிடைத்ததவ ணிகழிவெழியாப், பழிபட்ட வினையுந் துடைத்தெம்ம னோர்பெரும் பாவந் தொலைக்குமாத், பாவநா சத்திருந் தலமகிமை யின்னம் பகுத்தநிந் தில்லைபோலு; மழிபட்ட நின்குறை யொழித்தருளு மிங்குவனொ டம்புலீ யாட வாவே, யங்கைமழு வண்ணல்புணர் சிங்கையுல கண்ணையுட னம்புலீ யாடவாவே. (ரு)

மருளுறு சிந்தைக் களங்கந் துளங்குநிலை மம்மர்படு விரக மொருவா, மற்றையொரு செயலற்ற சஞ்சல மொடுந்தன்னை வந் தித் திருக்குமமைசித்; தெருளுறு மன்பர்தங் கட்புலத் தன்றி முது தெய்வப் பழஞ்சருதியுந், தெரிதா வெளிப்படா வொருதனி முகற்பரஞ் சிற்பரையெ னம்மை யிவன்கா; ணிருளுறு பூள்ளக் களங்கமும் பிறநிலையு மிருபதிற் நேழுகாரத், திறைவெனனு மாகையுஞ் சஞ்சலமு முடையநிற் கெளிதின்வெளி வந்துவாட் கண்; ணருளுறு வம்மென் றழைத்தனள் கிடைப்பதன் றம்புலீ யாடவாவே, யங்கைமழு வண்ணல்புணர் சிங்கையுல கண்ணையுட னம்புலீ யாடவாவே. (சு)

தளவைப் பகித்தசெங் குமுதவித முமுதூற நடமுலைக் கூடுபடராத், தண்பொலன் மருமக் திரைந்தொழுக மெல்லென் றளிக்குகலை வீசமின்ப; விளமைத் திருப்பருவ வுருவுகண் டறிவ தற் கெளிதிது வெளிற்றுமதிநீ, யென்பதா லறியகிற் நிலைபோலு

மம்மையிவ ளிடைபிங் கலைக்குமேலாய்ச்; குளவைப் பினைக்கடந்
தப்புறத் தாயிரங் குருதியந் தோட்டுமொட்டிக், குலமுளரி மேற்
பாம் பொருளொடுங் கூடுமக் கோமளானந்தரூப; மளவைக் ககப்
படா தெந்நனந் தெளிவதினி யம்புலீ யாடவாவே, யங்கைமழு
வண்ணல்புணர் சிங்கையுல கண்ணையுட னம்புலீ யாடவாவே. (௭)

ஊழிந் கடுங்கன லெடுத்துக் கவிழ்க்கும்விழி யுழுவையம்
போத்தினூரிவை, யுடைதிரு மருங்கைசை திரவாடு நாடகத்
தொருதலைவ னட்டகேண்மை; வாழிப் பெருந்தகைச் செல்வக்
குபேரனெழின் மாற்றியதை முன்னியனனோன், வன்பெயர்ச்
சார்பின லுனைமுனியு மெனவரு வதற்கஞ்ச லஞ்சலஞ்சல்; விழிந்
கனிப்பவள வாய்திறந் தண்ணலருண் மெய்ப்படிவ மென்னவிழி
யு, மேன்மையு பளிததன னுனக்குமுன் குறைநீக்கி மேற்பதம்
வழங்கியருள்வா; வாழிப் பழம்புவன மடையப் படைத்தவளொ
டம்புலீ யாடவாவே, யங்கைமழு வண்ணல்புணர் சிங்கையுல
கண்ணையுட னம்புலீ யாடவாவே. (௮)

உலைக்கும் படிற்றமய னுற்றுத் தகாதன வுஞ்ஹமொரு
வணிகனிடர்கட், டொழித்தவ னைசத்தகலை மலினா துடைதத்
விவ ளொருதிருச் சன்னிதியினீர்; நிலைக்கும் பெருந்திமிர சலதி
வான் படவிடு நெடுஞ்குட ரலங்கலமிர்த, நின்கலையின் மாகுரீ
பிவண்வரிந் கழுவவது நிலைமையல் தரியதனறே; மலைக்குஞ் சிலைச்
கொலைவெ மதுவைவன சார்ந்தும் வடிக்கணை யுடைக்கமுதுவேய்,
வைத்திடு மிருனுட லுடைத்துக் குதித்தொழுகு வண்டினா
நிறைந்தபொருரை; யலைக்குந் தடங்குடுமி மலையா சலத்தியுட
னம்புலீ யாடவாவே, யங்கைமழு வண்ணல்புணர் சிங்கையுல
கண்ணையுட னம்புலீ யாடவாவே. (௯)

புள்ளிச் சிறைப்பாடன் மகரந்த வண்டுபடு பொண்ணிதழ்க்
கொன்றைபூத்த, புரிசடைக் காட்டில்லைத் தனனிறைவ னென்றுநீ
போதா திருக்கனியைக்காண்; வெள்ளிப் பருப்பதத் தொரு
ஞான்று விமலனெடு மேவா விருத்ததன்னை, விட்டுவலம் வந்தகண
நாதனை முனிந்தயில னிழிக்கவை சிவந்துகாட்டி; யெள்ளிக் கவறந்
குருதி யுனும் பறித்தந்த வெம்பிரா னம்பொனமேனி, விடமும்
பறித்தனணமு னப்படியொர் கோபம்வரி னெப்படி பிவழப்ப

தளிதே; னள்ளிக் கொளுங்குழவி வம்மென் றழைத்தவுட னம்புலீ
யாடவாவே, யங்கைமழு வண்ணல்புணர் சிங்கையுல கன்னையுட
னம்புலீ யாடவாவே. (௧0)

துடைத்திருள் விழுங்குமுழு நிலவாய் விசம்புறிற் சுடர்மணி
யிமைக்குநெற்றிச், சூட்டரா மோட்டுட னிமிர்த்துப் பிடிக்கு
மொரு துண்டப் பிறைப்பிள்ளையாய்; விடைத்துவசன் வார்சடைக்
காட்டிடை யொளிக்கிலிவண் மென்சரண மறியுமுருவம், வேறுபட்
டிரவ்வர விரவினா லவ்விரவி வெண்ணகை கழன்றுவீழ்; வுடைத்
துணையு மாய்வுற மிதித்துத் துவைத்தவிவ னொருவிசைய மைந்த
னிஞதா, ஞண்டு நீ யெப்படிவ மாயெவ் விடத்துறைதி யோடரிக்
கண்களாளுள்விட்; டடைத்துமைக் கடைமடை திறந்தொழுகு மம்
பிகையொ டம்புலீ யாடவாவே, யங்கைமழு வண்ணல்புணர் சிங்
கையுல கன்னையுட னம்புலீ யாடவாவே. (௧௧)

அம்புலிப் பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப் பருவம் 7-க்கு விருத்தம் 77.

8-வது அம்மாளைப் பருவம்.

கள்ளொறு பனிமடற் செழுமுளரி மாளிகைக் கன்னிகை
விசைத்தெறிந்த, கதிரின்முத் தம்பனை தீறம்பிமண் புகவிழக் கண்டு
நகை கொட்டியண்டத்; தெள்ளொறு மிழுதிற் கவர்ந்துறையு
நீயெறியு மினமணிய மனையின்முத்திட், டிளைத்தவம் மனையுயர
மாணிக்க வம்மனைந னொரியொழுகி நின்றவெண்பன்; முள்ளொறு
நச்சரவ சயனனுந் திசைமுசனு மோட்டுவெண் பன்றியெகன, மு
துரு வெடுத்தன்று துருவவொரு நிண்மகிணன் மூட்டழவி னிற்
றல்காட்ட; வள்ளொறு மன்பினர்க் குள்ளொறு மினபமே யம்மாளை
யாடியருளே, யாரப் பொருப்பினுயர் சாரற் புறத்துமயி லம்மாளை
யாடியருளே. (௧)

வண்டினிய வேழிசைக் கல்விபயில் கள்ளொழுகு மரைமகளி
ரிருவுர்செங்கேழ், மாணிக்க வம்மனையு நீலவம் மனைகளும் வகுத்
தாட நீயெறிந்த; தண்டரள வம்மனைக் களிற்சிலநி னாதரவொளி
நாவிச் சிவந்துவாட்கட், டாரையொளி விசிக் கழத்துவர வம்மக

ளிர் தங்களம் மனையுமேந்திச்; கொண்டனை யெறிந்தனை யெனத் தனி மருண்டுகை குலைந்துமனம் வெல்கவந்தச், கோலவம் மனையுந் திறம்பாது பற்றிமென் குறுகை 'முசிழ்த்துவிசி; யண்டமு மகண்டமு நிறைந்துவினை யாடுவா யம்மாண யாடியருளே, யாரப் பொருப்பினுயர் சாரற் புறத்துமயி லம்மாண யாடியருளே. (உ)

கிம்மா மணிக்கச் சிறுக்குமிள முகைதெரிய வெள்ளிடை மருங்குலசைய, வேர்வைக் குறுந்துளி துளிப்பவிழி புடைபெயர வெள்வனை யுடுத்தகார்தட்; கைம்மா மலர்த்தலேயி னம்மாணநி னெதிராடு கன்னியரின் முன்னர்யாணர்க், கதிர்மணி யிமைக்கு மென் புளினவெளி தோன்றநீர் காலுன்றம் வல்லிதுயலச், செம்மா னொளித்தபன் னாதவக் குளிரவிரி சீகரக் கொள்ளு னுள்ளச், செங்கயல்கள் புளப் பொலிந்தெறி திரைக்கையிற் றெண்ணிலா முத்தம்வாரி; யம்மாண யாடுதண் பொருநையந் துறையிறைவி யம்மாண யாடியருளே, யாரப் பொருப்பினுயர் சாரற் புறத்துமயி லம்மாண யாடியருளே. (ங)

பாரா யணக்கடவு ணன்மறையி னுச்சிப் பழம்பொருளின் மவுணன்முன்னாட், பாழியெண் டிசைமுக மிருட்டுவிட மொரு கைப் படுத்ததென நின்கைநின்று; மோரா யிரங்கோடி கருநீல வம்மாணக ளும்பர்சென் றளவியிம்ப, ருலகமுந் திடராழி மால் வரைக் கப்புறமு முழியிருள் விழுதுவிட்டுப்; பேராது குழுமிப் பரந்தொழுதி நிற்பவப் பிறழொளிய மனைகள்யாவும், பெய்வனை யடுக்குமக் கைம்மல ரமைத்துவெம் பிறவித் துவக்குரீக்கி; யாரா தனைப்பழந் தொண்டர்க் கிரங்குவா யம்மாண யாடியருளே, யாரப் பொருப்பினுயர் சாரற் புறத்துமயி லம்மாண யாடியருளே. (ச)

முசிழ்தனச் சிலதிய ரொடுஞ்சென்று பாணிலா முற்றத் திருந்துகின்று, முளரிக் கரத்தொன்றி லம்மாணக ளொருகோடி முறைமுறை யெறிந்துமேற்றுந்; தொகுவனை யிணைக்கையினு மத்தொழில் புரிந்துமத் துணைவனைக் கைகண்மாரிச், சூதமென் றளிர்மேனி முற்பட வெறிந்துபின் சுற்றிப் பிடித்துமுகிர்வா; ண்கு மணி யினத்தலை பொறுத்துமத் தொழிலின்வழி நாட்டங்க ளாட்டி விட்டு, நளிநா னனத்திளங் குறுவெயர் பொடிப்பவிரை நுமலர்க் கூந்தல்சரிய; வகிலமு மனைத்துபிரு மெப்பொருளு மான்பரை

௪௮ உலகம்மை பிள்ளை த்தமிழ்.

யம்மாளை யாடியருளே, யார்ப் பொருப்பினுயர் சாரற் புறத்தமயி
லம்மாளை யாடியருளே. (ரு)

வேறு.

தருண நிலாமுழு நித்தில வம்மனை தழன்மணி யம்மனை
கைத், தாமரை நின்று மெழுந்தும் விகம்பிற் றடவி யிறங்குவகண்;
டிருணெடு ஞாலம் விழுங்கா தொளிசெய வித்தகை மதியென்றா,
ழிலகொளி யமையா துவைபழை யனவென் றெண்ணி யிருந்தாய்
மேல்; வருணம் விளங்கிடு விரிகட ரம்மம் வகுத்தனள் விடவிண்
போய், வாளர வஞ்சி வகுத்தப யம்புக வருவகொ லென்றுபுகன்
றருநெறி வேதமு மம்ம நுழன்றிட வம்மனை யாடுகவே, யழலயில்
வெம்முனை விழியுல கம்மனை யம்மனை யாடுகவே. (சு)

ஒடு நெடுஞ்சுட ருலைமுக வனவிட் டோட வருக்கியபொன்,
னொழுகு பகங்கனி கொண்டு குழைத்திழை யீடையின் லுந்தியின்
வாய்த்; தோடு நெளிந்தலர் தாமரை தந்த தொகைப்படு பேரண்
டந், துகன்பட வுயிர்க ளலந்தலை படவடி சுவலுழை விடுபரியேழ்;
பாடு துலக்கிய தேரரி யொளிபாழ் படவிட வரவரசின், படமுடி
பொறைசெட வடியொடு கீண்டெழு பருவரை யம்மனைவைத்;
தாடு மலர்க்கையி லம்மனை பன்மணி யம்மனை யாடுகவே, யழலயில்
வெம்முனை விழியுல கம்மனை யாடுக வம்மனையே. (௪)

மும்மத வேழ நடுங்கப் புடைபடு முளையிற் றுயிலரிமா,
முடைவெண் கோடு பிடுங்கச் சிதறிய முத்த நிலாமுன்றின்;
மம்மாச்செய் வாளி நெடுங்கண் மணிக்குழை மட்டு நெருங்கவிராய்,
வரையர மகனி நிருந்தெதி ராடுசெ மணியம் மனையாவுந்; தம்மக
லோடணை பிணவு திரட்டிய தழலென் றிரியநறந், தண்கனி
பென்று முகக்கலை பெற்றதத் தன்மய தன்மையினை; மம்மனை யாடு
தமிழ்ப்பொதி யத்தின ளம்மனை யாடுகவே, யழலயில் வெம்முனை
விழியுல கம்மனை யாடுக வம்மனையே. (அ)

வேறு.

அலையா தொருமித் தைம்புலனு மடக்கி யடங்கா மும்மலவே,
ரறுத்துக் கொழுந்து படுந்தழலு மடுக்கந் குடுமித் தலைகவிழு;
நிலையா வருவித் திரைப்புனலு நிலைபெற் றொருதாண் மடித்தொ
ருதா, ணிறுவிச் சுருங்க விழிபுதைத்து நிறையும் பரம வன்னுத்து

வத்துத்; தொலையா வுலவை யுந்திநின்றத் தொடர்ந்தம் பிரம ரத்
திரவாய், தூரக்க வெடிக்குக் கனற்சிகை போய்த் துறக்கம் புகத்தா
பதர்தவஞ்செய்; மலையா சலததுக் கொருதலைவி மணியம் மாணை
யாடுகவே, வற்றாக் கருணை யுலகுடையாண் மணியம் மாணை யாடுக
வே. (க)

வெள்ளைப் பிறைக்கோட் டசலவுரி விழுப்புண் கவச மெடுத்
தணிந்த, விமல னுருவிற் கழைகுழைக்கும் வில்வேள் கணையாய்
வரந்திரீர்; கொள்ளைப் பெருக்கு நனைப்பவிரு கோட்டாற் குழ
வித் திங்களுழுவ், கொடிச்செஞ் சடைக்காட் டிதழியின்வீழ்
குறுங்கட் சுரும்பாய் மலர்க்கரமேற்; பிள்ளைப் பிணையாய் மிடற்றி
விருள் பிழிபுங்கடுவா புளத்தடத்திற், பெயராக் கயலாய் மயல்
விளையப் பிறழுவ் கருங்கண் ணிருமருங்கும்; வள்ளைக் குவவுத்
தோட்டார்க்கு மணியம் மாணை யாடுகவே, வற்றாக் கருணை யுலகு
டையாண் மணியம் மாணை யாடுகவே. (க0)

துளங்கா மதகை வயற்களமர் துணைவாண் மருப்புக் கரும்பகடு,
தூரத்தி யுழும்வாட் கொழுமுனையிற் சுரிசங் கிடரிக் கருவுயிர்ப்ப;
விளங்கா நிற்கு மணித்தாளம் விரைமென் பொகுட்டுப் பன்முள்
ரி, விசிக்கும் பொதிவா யுடைத்திழியும் வெள்ளக் கலுழி நறுத்தெ
ளியிற்; குளங்கான் மதகு திறந்துவரு கொள்ளைப் புனலிற் பெருக
வதற், குளர்வான் செக்க ருடுத்திரளாற் குலவுந் துழனி நெடுங்
கழனி; வளங்கூர் சிங்கை நகர்க்காசி மணியம் மாணை யாடுகவே,
வற்றாக் கருணை யுலகுடையாண் மணியம் மாணை யாடுகவே. (கக)

அம்மாணைப் பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப் பருவம் 8-க்கு விருத்தம் 88.

9-வது நீராடற்பருவம்.

ஆதிபரை நீமுதற் பொருளினுரு விற்கசிந் தருள்பெருகி யொ
ருவடிவமா, யளவைக் கடங்காது பலபேத சத்தியா யளவளா யெங்
குமாகி; மாதிர நெடும்புவன முழுதளித் தூழியினு மன்னிப்
பொலிந்த தேய்ப்ப, மலையப் பெருங்கிரிபி லூற்றிருந் தோழுகி
யொரு வழிபட விசேட நதியாய்; மோதியெண் பகுதிபடு காக்க

ளா யெவ்வயினு முறைமுறை புருந்து விரளி, முவுலக மடையவும்
புரவுதந் தலைகடன் முகந்துபொழி கொண்டல் வறளும்; போதி
னும் வளங்கெழு தளங்கிமிழ் தடந்திரைப் பொருநரைநீ ராடியருளே,
பூவைவா சக்குமுலி பாவநா சத்தலைவி பொருநரைநீ ராடியருளே.()

நெக்கிள முகைக்கலவை யெக்கரிட வம்மீ நின்றுபுன லாட
வியவா, நிலவொளி புரண்டென முடங்கிப் புரண்டிவிழு நிறை,
துரை நெருங்கேனக்கிச்; செக்கர்முழு மாணிக்க முக்கட் பொருப்
பின்வான் நிவழுடல் குழைந்தமழவுத், திங்கடவழ் சென்னியி
லிருந்தமா கங்கையொரு சிறிதும் பெறுதபேறு; மிக்கொழுகு
கெக்கண நெடுந்திசைக் கங்கையாய் மேவலிற் பெற்றனனென,
விளைபெருங் களிதூங்க வளிதூங்கு சந்தமலர் விடுகினை பொதிந்து
வானம்; புக்குலவு பொதிடத் தடங்குடுமி யிடறிவரு பொருநரைநீ
ராடியருளே, பூவைவா சக்குமுலி பாவநா சத்தலைவி பொருநரைநீ
ராடியருளே. (உ)

கோற்றொடி யுனக்குமென் புனலாடு பருவமுங் குறுகியதி
ஞான்றிலுன்னைக், குளிப்பாட்டி யெழின்மேனி கைபுனைந் தருள்
பெறல் குறித்ததுகொ லறிததேற்றே; நாற்றிணையு நெய்தற் கடற்
சாடு புனலோடு நரைதுரைத் துகிலுமகிலு, நானக் குழற்கவரு
மலர்முகைக் கிளநிலா நடுகித் திலக்குவாலுங்; காற்றணவு மிசை
விடப் பார்தள்வேந் தாயிரங் கார்தளஞ் சுடிகைநெரியக், கல்லிப்
பிடுங்கிப் பிரித்தமணி யுந்திரைக் கையிற் கொணர்ந்துநின்னைப்;
போற்றுமெய்ச் சேடிய ரெனப்பரவு தண்டுறைப் பொருநரைநீ
ராடியருளே, பூவைவா சக்குமுலி பாவநா சத்தலைவி பொருநரைநீ
ராடியருளே. (ங)

ஏந்திழை முகக்கொங்கை கங்கையெனு மாற்றவ னெனக்க
ருதி யாடமுனியே, லீங்குகிர் மதிக்குழனி தவழ்பொதிய வுச்சியி
னிழிந்துபடு சீகரத்தாம்; பாய்ந்திரு விசும்பிற் பெருக்கெடுத்
தகன்மணிப் பாதையறை போற்கிழித்துப், பாதல வரைப்பிற்
படர்ந்துகடன் ஞாலப் பாப்படைய விரவியோடிக்; காந்தெரி
நிறத்தமா ணிக்கமுத தினமணிகள் கமழுகிற் பருமுருடுகள், கந்
தித்த சந்தனத் திரள்களொடு சங்கினம் கரையிரு மருங்கு தள்ளிப்;
போந்தலை திரட்டியெறி திரிபதகை யெண்ணவரு பொருநரைநீ ராடி

யருளே, பூவைவா சக்குழனி பாவநா சத்தலை பொருநைநீ ராடி
யருளே. (ச)

அங்கணெடு வெள்ளிப் பருப்பதத் துச்சிதிக முண்ணலம் கட
வுள்கடலை, படலைபடு வெண்மலை நிலைபரவு செம்மாலை யாகத்
தழற்குழைத்தேன்; பங்குசுழை பச்சைபட னிளைவிற் றிளைத்தாடு
பச்சிளந் தேலகமழலைப், பவளவா யோதமப் பார்ப்பெனத்
தவழமென் பணிமநிக் குழனிபேயாடுஞ்; சிங்கமழ வென்றுவெண்
மருப்புக் குழைக்கனிந் தெருகனிற் றிளையகன் றுந்; தென்றற் குழைக்
கன் றும் வன்றிற் குன்றவர் சிறுநகர்னை யாடுகாரம்; பொங்கர்
செறி பொசியப் பொருப்பிழைவி தண்டிழைப் பொருநைநீ ராடி
யருளே, பூவைவா சக்குழனி பாவநா சத்தலை பொருநைநீ ராடி
யருளே. (ரு)

சொரியுங் குழைநுனி நறுப்படலை யளகச் சொருக்கவிழ்ந்
தெங்கும்விரியத், துடைதலச் சைவலக் கிளையென றிரிந்துமச் சரி
குழற் காடுதடவித்; திரியுங் கொழுங்கடைய கண்களைத் தமபி
ணந் திரிவதென் றெண்ணிளந், தெனநிதி ஈரக்குகரு விரியிடற்
தறுபதச் சிறையணி மயங்கியெய்த்; கொரியுந் தாங்கக் காத்தோ
டலைப்புண்ட நீள்வதன் மதியெய்ந்து, நேரியம் புட்பெடை தணந்
துழலை கண்டுவினை நிற்பதென் மீண்டுமருளப்; புரியும் பெருங்கரு
ணை யருவப் பசுந்தோலை பொருநைநீ ராடியருளே, பூவைவா சக்
குழனி பாவநா சத்தலை பொருநைநீ ராடியருளே. (சு)

வேறு.

கனிசந் தையினொடு தின்பந் தூபுர கமலத் தலர்வாரிக், கை
கொடருச்சனை செய்பவர் உற்பலா கன்னிலைகினைமுன்னர்ப்; பணி
தரு புதுவிதந் புதுமடல் பலலை பாலவளை நிறுநிலைவெண், பந்தெ
றி யுந்திலை பங்குகடி விட்டெதுர் மருதுனி மெனபுளிகெம்; றினி
து கசிந்து தெளிந்து கிளங்கி வீரத்தவர் ஸைபரவ, வெவ்வெவர்
வந்தன ரவ்வவர் வெவ்வினை செய்வப் படநாறிய்; புனித வொழுக்
கந் தருமொரு பொருநைப் புதுநீ ராடுகவே, புவணகல் யாண
சவுந்தரி பொருநைப் புதுநீ ராடுகவே. (எ)

அதிக தவத்தரு வடைய விரிந்தினி தார்வச் செறிபைங்கு,
முளவின் மனப்புனம் விளைவிப் பானமல ரைங்களை வேடனெங்கு

கதியக விரக நெருப்பவி தரமுக் கண்வரை குளிர்விக்கும், கன்னி மயிற்பெடை நின்னிநு நயனக் கருணைப் பழநதிபோன்; முதிய மரப்பொழின் முதலொ டெரிந்து முதைப்புனம் விளைவிப்பான், முதுகு குனிந்தடு கார்முக வேட்டுவர் மூட்டழ லனியநெலும்; பொ தியை யுடற்குளிர் வித்திடு பொருரைப் புதுநீ ராடுகவே, புவனை கல் யாண சவுந்தரி பொருரைப் புதுநீ ராடுகவே. (௮)

அன்னே தூரியா தீதப் பொருளே யருளே தெருளேபே, ரறி வே யறிவா லறிவா ரறிவுக் களவா யளவாகாய்; மின்னே யிருளே நிலவே வெயிலே வெளியே வளியேபார், விரிவே கனலே புனலே யெனவாய் வேளாய் வேறுகா; யென்னே யென்னே நின்னுடை மாய மியாவ ருணர்ந்தவரே, விச்சா ஞானக் கிரியா சத்தி யெனும் பேர் புனைகின்ற; பொன்னே நின்னே ரில்லாய் பொருரைப் புதுநீ ராடுகவே, புவனைகல் யாண சவுந்தரி பொருரைப் புதுநீ ராடுகவே. வேறு.

வழிந்து பசுந்தே னொழுதமலர் மனையாட் டியர்நின் னொடுங் குடைய, வற்று நெடுநீ ரினையநிலா வளைக்கை முகந்திட் டவர்வ விமை, வழிந்து படநீ யிறைப்பமெவிந் தாற்றா ரவரும் புனலை முகந், தருமைத் திருமே னியிலிதைக்கி லம்ம மிகையென் றொல்கி நிற்பக்; குழிந்து கருங்க் லறைகழியக் கொழுங்கா முகிற்சார் தரைத்தருட்டுங், கொழுந்தண் டாங்கக் கரத்தினிலக் குறுங்கைப் புனலை யெற்றியுன்மேற்; பொழிந்து சிதறி முழுகாட்டும் பொரு ளைப் புதுநீ ராடுகவே, பொருவில் கருணை யுலகுடையாள் பொரு ளைப் புதுநீ ராடுகவே. (௧0)

இரட்டைப் பணிக்கோட் டொற்றைமுற்றா வினைய நீலவுப் பிறைமவுவி, யெங்கோன் விடுத்த வடாதுபுலத் தெறிநீர்க் கங்கை படிந்தெவருந்; திரட்டித் தருவெவ் வினையனைத்துஞ் சிதையத் துடைப்பா னடைந்துகனுத், திங்க டொறும்வந் தினிதாடுந் தெய் வத் தலைமை படைத்தனையுன்; பரட்டுக் கலவ னுடைந்தோடப் பசும்பொற் கணைக்காற் கிடைந்துவரால், பதுங்க விழிக்குக் கய லொதுங்கப் பகுவாய் மகரந் தகரவலை; புரட்டிச் சுருட்டித் துறை நிறைக்கும் பொருரைப் புதுநீ ராடுகவே, பொருவில் கருணை யுல குடையாள் பொருரைப் புதுநீ ராடுகவே. (௧௧)

நீராடற் பருவம் முற்றிற்ற.

ஆகப்பருவம் 9-க்கு விருத்தம் 99.

10-வது பொன்னாசற் பருவம்.

நிலைபட்ட வெண்ணிணத் தென்புக் கொழுங்கா னிறத்திப் புறத்துமறைய, நெய்த்திடு முடைத்தகைத் தோலெழின் கட்டி யளி நெஞ்சகப் பலகைகீழித்; டலைபட்ட மும்மல மொருங்குபட மல்விட்ட மாகச் சமைத்துமுட்டி, யமையாத விருவினைப் பழ வடந் தூக்கிவைத் தைவர்தின் றுட்டவிடா; சிலைபட்ட நெட்டி தழும் புண்டரிக வீட்டிருந் தியன்மறைத் தச்சனிச்சித், திபலு மெத் தொழிலும் பெறத்தனி வகுத்துகவ வின்னுயிர்க ளென்ன மன்னிப்; புலைபட்ட யுடலூச லாட்டுமட வன்னமே பொன்னாச லாடியருளே, புலனைதிரி புரையும்மை யவனிதரு முலகம்மை பொன்னாச லாடியருளே. (க)

வண்டலாடு மள்ளற் சருஞ்சேறு நாறுமலர் வாவியின் முகைத் தெழாமன், மறிபுனல வறப்பவறன் பாசடைப் படராமல் வார்புழை யி லூலிழைத்த; கண்டக நெந்தாளிவ மலராமன் மதிவரவு கண் டுமுகி தாமலகல்வான், காற்றும் பணிக்குறக திவலையிற் புரிமுகங் சருஞ்ச் சமப்புறமற்; பண்டவழி சைச்சுகும் பறுகான் மிதித்து முப் பருமட லுடைந்திடாமற், பகலவற் கண்டன்று பரநாத வொ ளியிலே பகலுமல ரடியருள்ளப்; புண்டரிக மண்டபத் தரசமட வன்னமே பொன்னாச லாடியருளே, புலனைதிரி புரையும்மை யவ னிதரு முலகம்மை பொன்னாச லாடியருளே. (உ)

திண்ணிய கவட்டுலவை யுடல்குழைத் தினாத தேமா விளந்த ளிர்களுஞ், சினைவிடப் பொதுளாத வாலிலையு முயர்முடத் தெங் கின்மட னெற்றிமுற்றப்; பண்ணியல் சுரக்குங் குரும்பையும் பாசடைப் படரா மடற்குமுதமும், பைந்தாளின் மலராத குவளை யும் மொட்டகம் பல்காத கோகனமுந்; தண்ணிழல் பரப்புமென் கொடிகளைத் தலராத தளவுஞ் சுமர்தொ ரெண்டோட், டாணுச் சினைப்பொலர் தருவிற் படர்ந்ததி சயந்தா விரங்கு பொருரைப்; புண்ணிய நதிச்சுரையில் வளர்காம வல்லியே பொன்னாச லாடி யருளே, புலனைதிரி புரையும்மை யவனிதரு முலகம்மை பொன் னாச லாடியருளே. (ஈ)

குருத்துப் பணித்திங்க ளங்குழை வானிலவு கோலிவிட் டெறி புழுத்திற், குயிற்றுமணி யூசற் புறத்திருந் தாலெது கொடிமுகி

ளிலங்கைநிருதன்; பெருந்தப் புடைப்புய மிரட்டித்த பத்தப்
பிறங்கல்கொ டசைத்த தலைகாட், பெயர்தக் தனுங்குமக் கூயிலைப்
பொருப்பினுறு பெற்றியை நிகர்க்குமென்ன; வருந்தக் தெவிட்
டாப் பழங்கடவுளமிதமே யமிர்தந் திரட்டுசுவையே, சச்சுவையி
னிக்கைசுரு மானந்த விற்பமே யநெழுரு நுருட்டியெறிதண்;
பொருந்தத் துறைப்பசுங் கன்னியா சன்னமே பொன்னாச லாடி
யருளே, புலனைதிரி புரைமும்மை யவனிதரு முலகம்மை பொன்
னாச லாடியருளே. (ச)

பின்னுதிரை நீருண்ட கொண்டற் படாத்துதுழை பிறை
யுணைய கூந்தல்செருகும், பிள்ளைவண் டாட்டயரும் வெள்ளிவெண்
டோட்டுமென் பிச்சியந் தொடையுமடுபோர்ச்; கொன்னுதி யபிற்
சுணுழை யணிமணிக் குழையுமுடல் குழையுமதி துதலுமுகமுங்,
குங்குமச் சேதக மெழுக்கெறி பெருந்தனக் குவிழுத் தாபாணமு;
மின்னிலகு முத்தந் தெறிக்கக் குனிக்கும்வரி விரச்சும் புஞ்சரும்
புண், வேரியைம் பாணமுந் தோன்றவென் சிந்தையா விர்தமுஞ்
சிந்தாமணிப்; பொன்னெடுங் கோயிலு மிருந்தவினே யாடுவாய்
பொன்னாச லாடியருளே, புலனைதிரி புரைமும்மை யவனிதரு
முலகம்மை பொன்னாச லாடியருளே. (நி)

தத்தந் திரைக்கடல் கடந்தவறம் வயிறுயர் தடங்குமிடி
யிடற்றிபுடையத், தண்புயலி னுணடுளி யறதொழுது சாரலிற்
றழைமுடைய மிதணமேறி; முத்தம் பனித்தளவு மளவென
வருமபுகுறு முனைமுறவ விலவுகொட்ட, முறுகறு விமபந் திறந்து
குற மகளிர்சரு மோழலுழை பொடியிலையினர்; வித்துந் தினைக்
கதிரின் வீழ்களி யினங்கடியு மென்மொழியை யாழிணிசையாய்,
வேட்டசுண மாப்பறவை கேட்பவநிர் மழைவாயை மிடைபடுஞ்
சிறையின்மறையப்; பொத்தம் பனைச்சந்த னசலத் தொருதலைவி
பொன்னாச லாடியருளே, புலனைதிரி புரைமும்மை யவனிதரு
முலகம்மை பொன்னாச லாடியருளே. (சு)

திட்டுமுனை வயிரவுளி வாயிட்ட பத்துத் திருத்தமொரு
கோமேதகச், செம்மணிப் பலகைகி ழிட்டுவித் தருமச் செழுங்
கால் புணந்து திசைவே; ரோட்டுமிரு ளோட்டெழ வையிற்கற்றை
விட்டுவிட் டிமிழ்மணிப் பலகைமேலிட்ட டொளிர்புருட ராகமுழு

நீலவரு வைத்தவை நிரிய வடிப்பழுத்தி; யீட்டுகடர் வயிரந்
துளைத்தவட நாற்றிழுத் தினைணி விதாமைபார், மித்தகை குயி
ற்றமணி பூசனடு மரகத மிருந்தாடு சிந்தற்கண்ணப்; பூட்டுமணி
வார்முசைக் கோட்டிளைய போட்டுமாயில்பொன்னாச லாடியருளே,
புவினைதிரி புரைமும்மை யவனிதரு முலகம்மை பொன்னாச லாடி
யருளே. (௭)

ஓழுக்குங் கொழுக்கற்றை முழுநிலவு புடையார் தொழுகின்
றசையவசைய, வெண்ணொளிய வெள்ளிவெண் பருமுத்த ஐசலை
புதைந்தநீ யட்டுவதுவான்; முழுக்குந் தட்டங்கரை யுடைத்தறி
பயோததி முசட்டிற் கருட்டிவாங்கி, முறிபடு நெறித்துளைக் கல்
லோல மீயிசையின் முதிரக் சிவக்கநாட்டி; மழுக்கிற கடர்ப்
பவள பழலைவா யினவரச மரகதப் பச்சை வருண, மடவனப்
பார்ப்பிருந் தாடுவதை யோய்ப்பமது வாய்ப்பதும் வடிபணித்தோர்;
புழுக்குங் கருக்குழிப் புகுதாம லாளுவாய் பொன்னாச லாடிய
ருளே, புவினைதிரி புரைமும்மை யவனிதரு முலகம்மை பொன்
னாச லாடியருளே. (௮)

கங்குல்பட ரைம்பான் முடித்தகொந் தளமைக் கருஞ்சரு
ளெறித்த விருளுங், கழுவுங் குருச்சுடர்க் கருநீல முழுமணி கனிழ்
த்திட்ட கொள்ளையிருளுங்; செங்குமுத முத்தங் குருத்துவிடு
வெயிலுமணி செம்மணி கொழித்த வெயிலுங், சில்லமீர்த மெல்
லென் குறந்தரள நகைசிந்து தெண்ணிலவு முறிமீமனியிற்; றங்கு
மொரு வெண்டரளம் விண்டகதிர் நிலவுமுன் றளிநுடற் பச்சை
யொளியும், சாமளக் கோமள மணிப்பகஞ் சோதியுந் தத்தமின்
மயங்கியொளிரப்; பொங்குதமிழ் மலையப் பொருப்பிறைவி பண்
மணிப் பொன்னாச லாடியருளே, புவினைதிரி புரைமும்மை யவனி
தரு முலகம்மை பொன்னாச லாடியருளே. (௯)

சயலாடு தெண்டிரைத் தண்டிறையும் வார்கடற் கம்பலையு
மெறியவலறிக், கைபரந் தகரக் கடற்படை யொடுங்கடைக் கண்
கடைக் கனவினங்க்; மயலாடு கண்டக நிகம்பா கரன்றமையன்
மறவிண் முகிழ்ப்பமறவி, வஞ்சின முரைத்தமுது வெஞ்சமர்
விளைத்தமர் வழங்கக் குழங்சன்மலைப்; பெயலாடு கொண்டற்
கருங்குழற் சூவினிப் பெண்ணைக் கடைக்கனித்துப், பேரம் ருட
ன்றிவர்க் கொல்லென விடுத்தப் பெயர்த்தா யிரம்பருவமோர்; புயு

லாடு தண்டலேபின் மணியூச லாடுவாய் பொன்னாச லாடியருளே,
புவனேதிரி புரைமும்மை யவனிதரு முலகம்மை பொன்னாச லாடி
யருளே. (க0)

மாதுங்க கனகா சலக்கார் முகத்தலைவன் மருள்கதப் பிருள்
பழுக்கு, மழவெயிற் செம்பொற் கிரீடமும் பச்சிள வரைத்தோளு
மூசனிகரும்; காதற் திருக்குழைபு மிருவிழியு மொருபசுங் கூவி
னொழுது குமிழுமுமிழுங், கதிர்வதன விம்பமும் புதியவிதழ் விம்ப
முங் கரகமல மலருமுருகுந்; தாதற் ததம்புசெங் கழுநீரு மின்னு
முக தரிகழுஞ் சிற்றுதாரபந், தனமும் பொலம்பட்டு மேகலேபு னூ
புரச் சரணுமென். சிந்தைகொளவெப்; போதுஞ் சிலாவித்த மென்
னப் பொறித்தமயில் பொன்னாச லாடியருளே, புவனேதிரி புரை
மும்மை யவனிதரு முலகம்மை பொன்னாச லாடியருளே. (கக)

பொன்னாசற்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் 10-க்கு விருத்தம் 110.

பாயிரத்துடன் விருத்தம் 115

உலகம்மை பிள்ளைத் தமிழ் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

பாஷநாசம் என்னும்

சிங்கைச் சிலேடை வெண்பா.

காப்பு.

கங்கைவெண்பா மாலைமுடிச் சுல்பாண சுந்தரனார்
சிங்கைவெண்பா மாலை சிறப்பாகத்—தங்கியதென்
கற்பகத்தின் கான்மலரக் கட்டினனார் கொண்டொருகைக்
கற்பகத்தின் கான்மலரக் கால்.

நூல்:

பூங்கழலி மங்கையரும் புண்டரிகப் பொய்கைகளுந்
தேவக மலங்களைபுஞ் சிங்கையே—யோங்கல்
வரிசிலை யானனத்தான் வானியிர்ந்து காணும்
பரிசிலை யானனத்தான் பற்று.

(க)

எவ்வழியின் றுள்ளோரு மேழிசைய வண்டினமுஞ்
செவ்வழியின் பண்புணருஞ் சிங்கையே—மைவழியுங்
காவிக் கழுத்தினர் கஞ்சபத் நெஞ்சறவிப்
பாவிக் கழுத்தினர் பற்று.

(உ)

கல்விக் குரவருமென் கார்க்குரவக் கோதையருஞ்
செல்விக் கினமடுக்குஞ் சிங்கையே—நல்வித்
தூரும வரையினர் சோதியர்சார்த் தூலச்
சூரும வரையினர் சார்பு.

(ங)

மலைக் குழன்மடவார் வாள்விழியு மாளிகையுஞ்
சேலைக் கொடிதிகழுஞ் சிங்கையே—யாலைக்
கரும்பனைக்கா யங்கெடுத்தார் காலாந்தத் தாடல்
விரும்பனைக்கா யங்கெடுத்தார் விடு.

(ச)

வெவ்வாம் பரிமகமு மெல்லியலார் மெல்லிதழுஞ்
செவ்வாம் பலங்கொடுக்குஞ் சிங்கையே—கைவாங்
கொருகனக வில்லா னுயரிமய வேந்தன்
மருகனக வில்லான் மனை.

(நி)

வேம்பருமட் கூணுமத வெங்கலிறந் தண்ணறவார்
தீம்பருவப் பாகிவருஞ் சிங்கையே—கம்பதிலா
விட்டவிருந் துண்டா விறுப்பாற் புனிதவறி
யிட்டவிருந் துண்டா ரிடம். (௬)

ஆயுத் தமர்நாவு மந்தணரோ மக்குழியுந்
தேயுத் தரமாற்றாஞ் சிங்கையே—நோயுட்
படிந்தவனா கப்பணியான பாவியென பா வின்னல்
கடிந்தவனா கப்பணியான காப்பு. (௭)

மல்லியைந்த தோளினரும் வானகணப் புள்ளினமுஞ்
சில்லியந்தே ரச்சடைக்குஞ் சிங்கையே—சொல்லினிரு
கான மயிலார் கறிசமைத்த பிள்ளைவரப்
போன மயிலார் புரம். (௮)

சித்திலத்தாற் சோறுநொபான் வீர்வையரும் பாவலருஞ்
சித்திரப்பா வைக்கூட்டுஞ் சிங்கையே—யந்திரத்தாற்
சோர விலங்கையினுன் சோரவென்ற வாளிதொட்ட
பார விலங்கையினுன் பற்றி. (௯)

கொப்புக் குழையார்கொங் கைக்குடமு மட்குடமுஞ்
செப்புக் குடமபழிக்குஞ் சிங்கையே—துப்புப்
பழுக்கு மிதழியோர் பாகர்பகந் தேன்வா
யொழுக்கு மிதழியோ ளார். (௧௦)

காந்த ரொடும்புணர்ந்தார் கண்களுமக் காணையருஞ்
சேந்த னலம்படருஞ் சிங்கையே—நூற்றுளவ
வாரிசவா சததார் வணைந்தார் தொழுமலைய
பாரிசவா சததார் பதி. (௧௧)

கற்பகிலை வேட்டோர் கருத்தின்மனைப் பித்திகையிற்
சிற்பரைவண் ணங்குறிக்குஞ் சிங்கையே—பொற்பின்
விலங்கற் குடையார் விதிமுதலேவர் சென்னி
யலங்கற் குடையா சகம். (௧௨)

விம்முமலர்ப் பூங்கொத்தும் வித்தரும வாய்ச்சியருஞ்
செம்புலைமாற் தததழைக்குஞ் சிங்கையே—கைமமலரிற்
அள்ளுமறி வைத்திருப்பார் தொண்டிபுரி யார்க்கிருள்வாய்த்
தள்ளுமறி வைத்திருப்பார் சார்பு. (௧௩)

மிக்க சிறையிலு மென்பயிர்க்குத் தீம்புனலுஞ்
செக்கணியா டிக்களிக்குஞ் சிங்கையே—முக்க
நெருவ ருமாபதியா ருன்னிலர்பான் ஞானத்
திருவ ருமாபதியார் சேர்வு. (கச)

கோட்டரும்பொன் மாமதிலுங் கோடா வினையவருஞ்
சேட்டருக்கன் பாற்றிவருஞ் சிங்கையே—தோட்டருக்கன்
தண்ணர் தெரியலார் சத்தியவே தாந்தமுந்தம்
வண்ணர் தெரியலார் வாழ்வு. (கரு)

கட்டாம் பகைப்புலத்துங் காலமுணர்ந் தோர்கருத்துந்
திட்டார் தரந்தெரியுஞ் சிங்கையே—யெட்டார்
திசைக்கலிங்கத் தார்வார் திரைப்பொருநை மான்போற்
றிசைக்கலிங்கத் தார்வா ரிடம். (கக)

ஏர்வாய் மணிமறுகு மெண்ணெண் கலையினருந்
தேர்வா னினைவிட்டுஞ் சிங்கையே—யோர்பார்
பசக்கச் சிவந்தார் பனிவரைக்குத் தென்பா
ரிசக்கச் சிவந்தா ரிடம். (கௌ)

காவ னனியறமுங் கான்பொருநைப் பேராறுஞ்
சீவனமன் பார்பயந்தாழ் சிங்கையே—நாவன்
மறையவன் றா தேவினார் வால்வளையை மாற்றார்
மறையவன் றா தேவினார் வாழ்வு. (கஅ)

பற்றித் தமிழ்கேட்கும் பண்பினருந் தோரணமுந்
தெற்றித் தலையசைக்குஞ் சிங்கையே—நெற்றி
கிழிக்குந் திருக்கழலார் கெற்சிதக்கற் றுற்ற
லொழிக்குந் திருக்கழலா ஞர். (கக)

இச்சைகூர் மாந்த ரினைப்புயமும் பூந்தருவுஞ்
செச்சையா ரத்தாழுஞ் சிங்கையே—பிச்சை
யிடவென் றவந்தா ரிடுபலிகொண் டாசைப்
படவென்று வந்தார் பதி. (உ௦)

ஆசில் வயப்புரவி யார்ப்புங் கணிதரும்வான்
மேசி கனைப்பழிக்குஞ் சிங்கையே—காசிமுத
லாளுந் தலத்தகத்தா ரம்புவிச்சூட் டிற்கவுரி
தாளுந் தலத்தகத்தார் சார்பு. (உ௧)

பம்பு பொருளையுமெய்ப் பண்புடையோர் நன்மதியுஞ்
செம்புதனை யுட்குவிக்குஞ் சிங்கையே—யம்புயமார்
வேதசிர மத்தார் விரிசடைவைத் தார்நடக்கும்
பாதசிர மத்தார் பதி.

(உஉ)

பூங்குழலார் வார்த்தைகளும் பொய்யிகந்தோ ரைம்புலனுந்
தீங்குழலா வாய்த்தேறுஞ் சிங்கையே—யோங்குமுய
ரான குமரனா ரையரெயின் மூன்றெரியத்
தான குமரனார் சார்பு.

(உ௩)

மையிற் செறிகுழலார் வார்முலைச்சாந் துங்குருகுஞ்
செய்யிற் கயிலாருஞ் சிங்கையே—கையி
னெருப்புக் கணிச்சியார் நேயமில்லார் பொய்ம்மை
விருப்புக் கணிச்சியார் வீடு.

(உ௪)

வவ்வு நிதிக்ககன்ற மைந்தருந்துப் பும்மடவார்
செவ்வி தழைக்கவருஞ் சிங்கையே—யெவ்வினையுந்
தீரத் திருந்தகத்தர் சேவைசெயத் தன்பொருடைத்
தீரத் திருந்தகத்தர் சேர்வு.

(உ௫)

கன்னித் தடம்பொழிலாற் கற்றோர்கை வந்தனையாற்
சென்னித் தலம்புகுக்குஞ் சிங்கையே—தன்னைத்
திடவ சனத்தினுன் சீர்வழுத்த வைத்தான்
விடவ சனத்தினுன் வீடு.

(உ௬)

ஓவா வளங்கெழுநீ ஞர்க்களம ருந்தெருவுந்
தேவா லயங்காட்டுஞ் சிங்கையே—மேவா
ரிருப்பரணங் காதரனா ரீரம்பொதியச் சாரல்
விருப்பரணங் காதரனார் வீடு.

(உ௭)

மெய்யுள் வழங்குதமிழ் வேந்தருமென் பால்வனையுஞ்
செய்யு ளவைவழங்குஞ் சிங்கையே—பையுள்
சிறையத் திருந்தார் திறத்தகன்று மேலோ
ரிதையத் திருந்தா ரிடம்.

(உ௮)

கன்மந் தருவினையுங் கன்னியர்கொங் கைச்சுவடுஞ்
சென்மந் தரமலைக்குஞ் சிங்கையே—வன்ம
முரணகம லத்தினார் முன்பயிலா நிர்த்த
சரணகம லத்தினார் சார்பு.

(உ௯)

பத்த சனங்களுமென் பான்மொழியார் வேல்விழியுஞ்
சித்தச னம்பயிலுஞ் சிங்கையே—சுத்தசல
வானகங்கைக் குள்ளார் வரதா பயமழுமா
னாகங்கைக் குள்ளார் நகர்.

(௩௦)

காம்பார் பசுந்தோளார் கண்ணு மணிவயிறுந்
தேம்பா னலங்கடக்குஞ் சிங்கையே—பாம்பா
பரணத் தரத்தனார் பார்த்தனடித் திட்ட
விரணத் தரத்தனார் வீடு.

(௩௧)

அண்ணற் பழம்பொருநை யாறுமறி ஞோர்மனையுந்
திண்ணத் தமனிறைக்குஞ் சிங்கையே—யெண்ணத்தின்
முன்றுருவ மாணன் முகன்காண மூட்டமுல்போ
லன்றுருவ மாண னகம்.

(௩௨)

பாங்களவா வெண்டிசையும் பத்தியடி யார்குழுவந்
திங்களவா சஞ்செறியுஞ் சிங்கையே—யோங்காரத்
துள்ளொளியா நின்ற னுபநிடதத் துச்சியின்மே
லள்ளொளியா நின்ற னகம்.

(௩௩)

மைவார் பொழிற்றுயிலு மாமதியை வேதியரைச்
செவ்வா ரணமெழுப்புஞ் சிங்கையே—யொவ்வாத
போற்றுக் கொடியான் புகழவுமென் பாலிரங்கு
மேற்றுக் கொடியா னிடம்.

(௩௪)

துயவரை யிஞ்சியின்வாய்த் துஞ்சுமதி யைக்கண்டு
தியவர வங்கடுக்குஞ் சிங்கையே—யாயர்
கறவையா னான கனன்மழுவா னன்னப்
பறவையா னான பதி.

(௩௫)

அன்றலை நீ றுண்டவனு மாரத் தடம்பொழிலுந்
தென்றலை ணந்துவக்குஞ் சிங்கையே—மன்ற
லுலையா வணமளித்தா ஞரணையாட் கொள்ள
விலையா வணமளித்தார் வீடு.

(௩௬)

வந்துபகைத் தோர் பொரலால் வண்டுமதத் தால்வரலாற்
சிந்துரத்த வாறடுக்குஞ் சிங்கையே—கந்தரத்திற்
சற்றுக் கறுப்பார் தழற்சிவப்பார் சஞ்சிதமென்
பற்றுக் கறுப்பார் பதி.

(௩௭)

காவ விளைஞர் கடுடையிற் பூந்தடத்திற்
சேவ லனங்குடையுஞ் சிங்கையே—மூவர்
திருப்பாட லாரத்தர் சிற்சபையி லொற்றித்
திருப்பாட லாரத்தர் சேர்வு. (கூஅ)

மைதவழ்கண் ணர்மருங்கு மாதவத்தோ ருந்தவறு
செய்தகவஞ் சிக்காக்குஞ் சிங்கையே—கைதநறும்
போதைமுடி வைத்தணியார் போற்றறியார் புன்பிறப்பை
வாதைமுடி வைத்தணியார் வாழ்வு. (கூக)

எவ்வா யினுமுணர்ந்தோ ரின்னறிவு மாகதருஞ்
செவ்வாய் வழத்தடுக்குஞ் சிங்கையே—வெவ்வாய்
நரககட கத்தினு னண்ணிவிடா தெண்ணு
முரககட கத்தினு னார். (கூ௦)

ஈகையற்ற வஞ்சரையு மெண்ணுன் கறங்கையுஞ்
சேகரித்து மெய்ப்புணர்த்துஞ் சிங்கையே—சாகரத்தை
யுண்ட வருக்கொளியா ரோரா யிரங்கதிர்வான்
விண்ட வருக்கொளியார் வீடு. (கூ௧)

துயநிலை வாய்மைபருந் தொல்லைனு னானெறியுந்
திய வழக்கறுக்குஞ் சிங்கையே—நேய
மெடுத்த திகம்பரத்தா ரேத்தவருள் செய்வா
ருடுத்த திகம்பரத்தா ரார். (கூஉ)

வெய்ய மிடியும் விரிபொருளை வெண்டிரையுஞ்
செய்ய வளங்கொழிக்குஞ் சிங்கையே—பையர்
துவளக் குழையார் துடியிடையார் சங்கத்
தவளக் குழையார் தலம். (கூ௩)

பூவகத்திற் போர்கடந்த பூட்கையும்வில் வேட்கையருஞ்
சேவகத்தி லேவழங்குஞ் சிங்கையே—பாவகத்தி
லொக்க வருவா ரொருவரெனில் வேறுணரத்
தக்க வருவார் தலம். (கூ௪)

மாவாய்மைத் தொண்டர் மணிவாயு நன்மனமுந்
தேவாரப் பண்பாடுஞ் சிங்கையே—யோவாமந்
சிலமிசைந் துள்ளார் தெரிவரியார் தெண்டிரைநீ
ராவமிசைந் துள்ளா ரகம். (கூ௫)

நீதியுமென் புட்குலத்தோர் நீள்சிறைய புள்ளினமுந்
நீதின வந்தடுக்குஞ் சிங்கையே—பாதி
மரகதமே விட்டார் வழுதியெதிர் சம்புத்
குரகதமே விட்டார் குடி.

(௪௬)

வேறற் கரும்பகையும் வேழமதம் பாய்நிலமுஞ்
சேறற் கருமையவாஞ் சிங்கையே—மாற்றஞ்
வெப்பழிக்கு நீற்றினார் மேவார் புரமெரியுந்
தப்பழிக்கு நீற்றினார் சார்பு.

(௪௭)

பத்தி தருவிழவும் பன்மா ளிகையுமுன்னுட்
சித்திரைமா தங்குலவுஞ் சிங்கையே—புத்திரரார்
தார்க்குஞ் சரமயிலான் றுதையொரு பாதிதனைப்
பார்க்குஞ் சரமயிலான் பற்று.

(௪௮)

பிந்தாத நல்லறமும் பேராயர் வேயங்குழலுஞ்
சின்தா குலந்தணிக்குஞ் சிங்கையே—சந்தார்
புளகத் தனத்தனாள் பூட்டுகுறி மார்பத்
துளகத் தனத்தனா னார்.

(௪௯)

வேய்வனமும் போர்க்களத்து வீரரடு செஞ்சரமுந்
நீவனமா கத்தார்க்குஞ் சிங்கையே—நோவன்முன்
றந்துபர சண்டன் சமர்வினைப்ப மார்க்கண்டன்
வந்துபர சண்டன் மனை.

(௫௦)

அன்னந் துணர்க்கமலத் தாடவர்கள் கோமறுகிற்
சின்னந் துவைத்தார்க்குஞ் சிங்கையே—பொன்னம்
பலவிருப்ப ரானார் பழம்புவன கோடி
பலவிருப்ப ரானார் பதி.

(௫௧)

ஐய பசுந்தமிழு மாற்றினூ லந்தனருஞ்
செய்ய மகம்புரியுஞ் சிங்கையே—சையந்
தருகுமா ரத்தியார் தந்தலைவர் வேணி
செருகுமா ரத்தியார் சேர்வு.

(௫௨)

பந்தித்த கச்சமின்னார் பாடகப்பூந் தாண்டையுஞ்
சுந்தித் தனந்திரியுஞ் சிங்கையே—பந்தித்
குடிலச் சடையார் கொடியனைப்பாழ்ம் பிறற்
குடிலச் சடையார் குடி.

(௫௩)

மெய்ம்மாண் பினருளமு மெல்லியலார் மெய்ச்சணக்குஞ்
செம்மாந் துணர்விலகுஞ் சிங்கையே—பெம்மாண்
கணிச்சிகரத் தாற்றினான் காமருபூந் தென்றன்
மணிச்சிகரத் தாற்றினான் வாழ்வு. (௫௪)

மைந்தரயில் வேல்வலியில் வாம்புரவித் தேரேற்றிற்
செந்தி னகரணேநர் சிங்கையே—யந்தி
திறம்பழகு மெய்யினார் சின்மயவே தாந்தத்
திறம்பழகு மெய்யினார் சேர்வு. (௫௫)

கானாறு நான்மலரிற் கன்னம் பெரும்பணியிற்
றேனாறு கால்பாயுஞ் சிங்கையே—யூனாறு
வுண்டவரை வில்லா ருலகேழு முண்டசாங்க்
கொண்டவரை வில்லார் குடி. (௫௬)

மூர லரும்பு முருக்கினரு மொய்ம்பினருஞ்
சேரலரைக் கூழையிற்கூழ் சிங்கையே—சார
லைய மலையா ரருவிகுதி பாயு
மலைய மலையார் மனை. (௫௭)

நாற்றமலர்க் கேணிகளு நாகிளஞ்சூன் னெண்டினமுஞ்
சேற்ற வனையார்க்குஞ் சிங்கையே—போற்றுகின்ற
போரகவ சத்தினார் போர்ம தகரித்தோல்
விரகவ சத்தினார் வீடு. (௫௮)

ஊறு கரிமதழு மொண்டொடியார் கண்மலருஞ்
சேறுவன மாற்கமிடுஞ் சிங்கையே—நீறுபுனை
வார்க்கு பாலனார் வாழ்த்துமண வாளர்பனி
தேர்க்கு பாலனார் சேர்வு. (௫௯)

மையார் கரும்புயலை வாழ்வாரைக் கண்டுவப்பாற்
செய்யா ரளகமிடுஞ் சிங்கையே—கையாற்
கடனஞ் சமைத்தான் கழற்காலான் மன்றி
னடனஞ் சமைத்தா னகர். (௬௦)

பேரா தறநெறியிற் பெய்யுநதைப் பூங்காவிற்
றோ தவருமுறுஞ் சிங்கையே—சோராது
பூவார்ப் பாட்டினார் பொன்னு டளிக்கவைத்த
தேவார்ப் பாட்டினார் சேர்வு. (௬௧)

ஆரத் தடம்பொருளை யாறுமடற் காணையருந்
தீரத் தனம்பெயராச் சிங்கையே—வாரத்து
நீளத் தருவா னிழில்வாழ் வருளடியார்க்
காளத் தருவா னகம்.

(௧௨)

ஊறன் மதநீ ருவாக்களிறு மொண்சுரும்புந்
தேறலவாய்க் கொண்லிலவுஞ் சிங்கையே—நாற
னவத்துவா ரத்தினு னண்ணுமுடம் பெண்ணூர்
தவத்துவா ரத்தினுன் சார்பு.

(௧௩)

அங்கம் பசுந்தனிரன் னூற்றுதலு மாடவருஞ்
சிங்கம் புளிபொருதென் சிங்கையே—மங்கை
சுறவுக் குழையார் துணைவிழிதந் தோடாக்
குறவுக் குழையார் குடி.

(௧௪)

தப்பாத தெய்வமறைச் சைவருமின் னூர்தனமுஞ்
செப்பாக மங்களங்கூர் சிங்கையே—கப்பான
சூலங் கரந்திரித்தார் சூழ்ந்துதக்கன் வேள்விதொக்கார்
சிலங் கரந்திரித்தார் சேர்வு.

(௧௫)

பத்தித் துணர்ச்சோலைப் பைங்கனியு மென்கரும்புந்
தித்தித் துவைப்பார்க்குஞ் சிங்கையே—சத்திக்கு
வாமங் கொடுக்கின்றார் வன்சமனை யோர்மகவாற்
றமங் கொடுக்கின்றார் சார்பு.

(௧௬)

காரளக மாதருமென் கான மயினடமுஞ்
சீரளவி னாடகநேர் சிங்கையே—நீரளவு
கோடிரத் தாரார் குரைகழற்கால் வஞ்சர்கொடுங்
கோடிரத் தாரார் குடி.

(௧௭)

ஆக்கமுறு விண்ணவரு மஞ்சிறைச்செஞ் சூட்டனமுந்
தேக்கமல மென்றிருக்குஞ் சிங்கையே—நோக்க
மதியா தவனழலான் வாழ்த்தினரைத் தாழ்த்த
மதியா தனழலான் வாழ்வு.

(௧௮)

பாரக் குழலார் பயோதரமும் பைங்குழுஞ்
சேரப் பனைத்துவளர் சிங்கையே—வாரத்து
நச்சரவ மானூர் நாகே சரிநடுங்க
வச்சரவ மானூ ரகம்.

(௧௯)

நேசத் தினின்மடமை நீக்கலினல் லோரெவர்க்குந்
தேசத் தினைநிகர்க்குஞ் சிங்கையே—நீசப்
புலைச்சமைய மாற்றினார் பொய்யறிவுக் கெட்டா
துலைச்சமைய மாற்றினார்.

(எ0)

வெவ்வலரிக் கெத்துறையு மென்கு லியர்நாவுஞ்
செவ்வலரிப் பூமணக்குஞ் சிங்கையே—மௌவலரும்
பாக முறுவலா ராம்பலித ழானைவிட்டு
யோக முறுவலா ரார்.

(எ1)

ஆகுலவா ரங்குறித்த வாயர் குலவணிகர்
சேகுலவா ரம்பிரிக்குஞ் சிங்கையே—கோகுலமு
னைவசனத் தோகையினர் ஞானவடி விற்புடையார்
சைவசனத் தோகையினர் சார்பு.

(எ2)

பன்ன வருந்தமிழ்கேட் பாருமவர் மானிகையுந்
தென்ன மலையனிகர் சிங்கையே—இன்னலெறி
வானடிக்கு நாடகத்தார் வாழ்வருள் வார்கடலைக்
கானடிக்கு நாடகத்தார் காப்பு.

(எ3)

சொல்வந்த நல்லோர் தொகுமணையுஞ் சாலிகளுஞ்
செல்வந் தமருறவாஞ் சிங்கையே—யில்வந்து
சேயத் தலைக்கறியார் தீப்பசியார் தீயவெனை
மாயத் தலைக்கறியார் வாழ்வு.

(எ4)

மானந் தரும்பொருநர் வாளிடத்தும் பூந்தடத்துஞ்
சேணந் துவண்மலவுஞ் சிங்கையே—ஞானந்
தடைத்தவரைக் காப்பார் தழல்விழிக்கும் பாம்பா
லிழைத்தவரைக் காப்பா ரிடம்.

(எ5)

சொன்முனிவ னின்னிசையுந் தோகையர்மென் சொல்லிசையுந்
தென்மலைய வெற்புருக்குஞ் சிங்கையே—பொன்மலையிற்
கொண்டு புரங்கடந்தார் கோரலிடம் வாய்நிறைய
மண்டு புரங்கடந்தார் வாழ்வு.

(எ6)

பூணம் புயத்தினைஞர் பொற்படமும் வாய்பரியுஞ்
சேணந் தரத்திரியுஞ் சிங்கையே—துணைந்
கொடுக்குநர கேசரியார் கோளொழித்தா ரென்னைக்
கடுக்குநர கேசரியார் காப்பு.

(எ7)

மீனுகளும் பூந்தடத்து மேதிகளு மென்புறவுந்
தேனுவள மேய்ந்துறையுஞ் சிங்கையே—பாண
வினப்பற் றுவைத்தா ரிமையமகண் மேலே
மனப்பற் றுவைத்தார் மனை.

(எஅ)

ஊக்கத் தமார்க்களம்புக் கோர்விழியு மாமடமுந்
திக்கைக் கனல்வழங்குஞ் சிங்கையே—யாக்கையெனுந்
தோற்பொதியச் சாரலார்க் தாண்டரெனக் காக்குமிளங்
காற்பொதியச் சாரலார் காப்பு.

(எக)

மேக்களவிட் டோங்குதமிழ் வெற்புமர விர்தமுஞ்சேர்
தேக்கமரப் பூம்பணைபாய் சிங்கையே—நீக்கமிலா
தெங்கு நிலாவிடுவா ரீரச் சடாடவிமேற்
பங்கு நிலாவிடுவார் பற்று.

(அ௮)

கொற்றத் தகருங் குடிப்பிறந்த கொள்கையருஞ்
செற்றத் தமர்வளர்க்குஞ் சிங்கையே—முற்றப்
பொறைக்கமடத் தோட்டார் புலன்போயென் னெஞ்சை
மறைக்கமடத் தோட்டார் மனை.

(அக)

எவ்வெந்தப் பூம்பொழிலு மீர்ங்குமுத நாண்மலருஞ்
செவ்வந்திப் போதலருஞ் சிங்கையே—யவ்வந்தி
பிட்டுக் கலந்தார் பெருநீர்ப் பழம்புவனத்
தட்டுக் கலந்தார் தலம்.

(அ௨)

நீரகத்தே யுற்றாளு நீள்வணிகர் பொற்றேருஞ்
சீரகத் தார்மணக்குஞ் சிங்கையே—தாரகத்தை
யந்தத் செனக்குனித்தா னன்டினுப தேசிப்பான்
றந்தத் தெனக்குனித்தான் சார்பு.

(அ௩)

ஈவதற்கன் பாம்வணிக ரில்லுமறி வோர்மனமுந்
தீவகத்தின் சாந்தமுறுஞ் சிங்கையே—நோவறுத்தென்
பாடற் களிப்பான் பணித்ததிருத் தாள்வழுத்து
மாடற் களிப்பா னகம்.

(அச)

விந்தைக் கிணையாம் விறலியரு மெய்யறிவுஞ்
சிந்தைச் சுகம்பயிற்றுஞ் சிங்கையே—முந்தைக்
கடவுண் மறைத்தலையார் காதலித்துத் தம்பாற்
கடவுண் மறைத்தலையார் காப்பு.

(அ௯)

ஆராயு முத்தமிழு மத்தமிழ்மந் தாநிலமுஞ்
சீரா யசைநடைகூர் சிங்கையே—போராணை
வேகத் தசைத்தோன் மிடையு மிருளொறிப்ப
வாகத் தசைத்தோ னகம். (அசு)

நாவிக் குழன்முடிக்கு நாரியரும் பல்லுயிருஞ்
சீவித் தளவளவுஞ் சிங்கையே—காவிக்
களத்து விடக்கறுப்பார் காமியத்துப் போமென்
னுளத்து விடக்கறுப்பா ளார். (அள)

வன்னவிலைப் பாவையர்கை வாளுகிரு மான்குயிலுஞ்
சின்னவடு கோதியிடுஞ் சிங்கையே—மின்னவிரும்
வேணிபினு கத்தான் விதிலைமா லைச்சுல
பாணிபினு கத்தான் பதி. (அஅ)

முந்துதவச் செய்கையரு மொய்குமுலார் கைவிரலுஞ்
செத்துவரைத் தண்ணனிகூர் சிங்கையே—யிந்து
முடிக்குத் தரித்தார் முனைவிசையன் போர்வில்
லடிக்குத் தரித்தா ரகம். (அக)

ஆறு ரொவியுமின்னு ரல்குவந்தேர்த் தட்டியெயற்
சீறு ரரவமொக்குஞ் சிங்கையே—யேறுர்வார்
முன்னகர மாளார் முகைநெகிழு முண்டகப்போ
தன்னகர மாளா ரகம். (கூ0)

போதார் மலர்ப்பொழிலும் புத்தேனி ராலையமுஞ்
சீதாரி வாசமுறுஞ் சிங்கையே—சாதாரி
விண்டவிசைப் பாணனார் வெங்கரசங் காரகோ
தண்டவிசைப் பாணனார் சார்பு. (கூக)

நாகரிக ரும்பொருளை நன்னதிரீர் வீசமுத்துஞ்
சீகரமா மாலையொக்குஞ் சிங்கையே—யேக
ரனேக விதமுடையா ரன்புசெய்வார் தங்கள்
சினேக விதமுடையார் சேர்வு. (கூஉ)

பொன்னியலார் நெற்றியுந்தென் புள்ளு மிசைதெரிவான்
சென்னியரைத் தன்மதிசேர் சிங்கையே—யுன்னிமனத்
தன்பாவ மாற்றினு னெய்துகதி யெய்தவணி
கன்பாவ மாற்றினுன் காப்பு. (கூங)

அக்கங் கறத்தவர்கற் றைக்குழலிற் புத்தியிற்சேர்
சிக்கங் கறத்துவிடுஞ் சிங்கையே—மைக்கனம்போய்ச்
சாயுச்சி யந்தருவார் தண்பொருந்தத் தாரொனக்குச்
சாயுச்சி யந்தருவார் சார்பு.

(சூசு)

பார்த்திக்கி லுள்ள பலதலமு முக்களவுஞ்
சீர்த்திக் கனவுபடுஞ் சிங்கையே—மூர்த்திக்கு
மானமொழிந் தார்க்கு வடநிழற்கீழ் வந்திருந்து
ஞானமொழிந் தார்க்கு நகர்.

(சூடு)

பேர்த்தண் டமிழ்வரையும் பேரறமுஞ் சேர்ந்துகவி
தீர்த்தங் கொடுக்குமியற் சிங்கையே—யூர்த்த
முயலு நடத்தினார் முதண்டத் தெல்லாச்
செயலு நடத்தினார் சேர்வு.

(சூசு)

காப்புலளைக் கையாருங் காலவளைக் குண்மடையுஞ்
சிப்பிளை கஞ்செறிககுஞ் சிங்கையே—கோப்புமுறைத்
குஞ்சிதத் தாளார் கொடும்பா தகர்குடியை
வஞ்சிதத் தாளார் மனை.

(சூஎ)

காப்பாயர் தோளிணையுங் காந்தளில்வீழ் வண்டினமுஞ்
சேட்பாய் மருப்பொசிக்குஞ் சிங்கையே—காப்பாய
சற்பப் படலையார் தம்படிவ மாம்பவள
வெற்பப் படலையார் வீடு.

(சூஅ)

குத்திரத்தில் வாசவருங் கோமளப்பூங் கோதையருஞ்
சித்திரத்தை யாயுலவுஞ் சிங்கையே—பத்தர்நினை
பஞ்சக் கரக்களவாப் பாலோன் பரிந்துரையா
நெஞ்சக் கரக்களவா நேர்வு.

(சூக)

பாண்டிக் குலவலியிற் பல்கடவு ளாலையத்திற்
சேண்டிக் குரனவிலுஞ் சிங்கையே—வேண்டியெனை
யாழி மலையவெற்பா ராக்கையெடா தாண்டுகொண்ட
வாழி மலையவெற்பார் வாழ்வு.

(சூ00)

சிங்கைச்சிலேடைவெண்பா

பிழைதிருத்தம்.

—[::(0):]—

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
4	32	வெவ்வா	வெவ்வர
13	4	மெத்தகன	மெத்தக்கன
17	13	முக்காளா	முக்களா
20	31	பெருருளே	பொருளே
32	3	சுபரித்த	சுபரித்த
57	6	பிறைலயிற்	பிறைவயிற்
61	4	தாலோலோ	தாலேலோ
செடி	11	காவகச்சி	காவகத்தி
77	8	யாடலாவே	யாடவாவே
79	17	கிடரி	கிடறி
80	2	முவுல	முவுலக
செடி	7	நிசை,	நிரை,
81	16	தம்பி	தம்பி
84	10	நீருண்ட	நீருண்ட
செடி	19	பொன்னூச	பொன்னூச
85	21	வெயிலுங்	வெயிலுஞ்
88	23	சேந்த	சேந்த

